

அம்ருதா

Amrudha Tamil Monthly

Volume 20 Issue 10
ஆண்டு 20 இதழ் 10

May 2026 Rs.30
மே 2026 ரூ.30

ஈரான்:
ஏகாதிபத்தியம் - இறைமையல் - அரசியல்
யமுனா ராஜேந்திரன்

ஆதிமந்தி - ஆட்டனத்தி - மருதி
சங்ககாலத்தின் முக்கோணக் காதல் கதை
கால சுப்ரமணியம்

நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள் மறுசீரமைப்பு
தமிழ் நாட்டின் துலை மேல் கத்தி?

பிரபு திலக்

அத்சய கோயில்கள்
ஆன்மிக தகவல்கள்
பரவசமூட்டும் கதைகள்
வார, மாத ராசீபலன்
வாரந்தோறும்
பரிசு

தினமலர்
ஆன்மிக மலர்
32 பக்க புத்தகம்

வெள்ளதோறும் நாள்தாழடன்

அம்ருதா

நவீன கலை இலக்கிய சமூக மாத இதழ்

மே - 2026

விலை ரூ. 30

கௌரவ ஆசிரியர்
திலகவதி

ஆசிரியர்
பிரபு திலக்

ஆலோசனைக் குழு

ஒவியம்: சந்திர

மனநலம்: டாக்டர் மா. திருநாவுக்கரசு

வரலாறு: பொ. வேல்சாமி

மொழிபெயர்ப்பு: நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

திரைப்படம்: விட்டல்ராவ்

கல்வி: பேரா. தியாகராஜன்

அறிவியல்: பத்ரி சேஷாத்ரி

இலக்கியம்: தேவேந்திரபூபதி

நாடகம்: அ. ராமசாமி

ஊடகம்: இளைய அப்துல்லாஹ்

குழுவியல்: மோகன்ராம்

இசை: ரவிசுப்பிரமணியன்

விளையாட்டு: ஆர். அபிலாஷ்

தற்கால நிகழ்வுகள்: செ. சண்முகசுந்தரம்

அரசியல்: மருதன்

வடிவமைப்பு: இரா.செந்தில்குமார்
+91 89394 38815

அம்ருதா

#5, 5வது தெரு, சோமசுந்தரம் அவென்யூ

சக்திநகர், போரூர், சென்னை-600116

தொலைபேசி: -044-2435 3555, 94440 70000

மின்னஞ்சல்: info.amrudha@gmail.com

இணையம்: www.amrudhamagazine.com

Published by Prabhu Thilaak

No. 5, 5th Street

Somasundaram Avenue

Shakthi Nagar, Porur

Chennai - 600 116

And Printed by A. Chandran on behalf
of AMRUDHA

Ayyanar Offset, No. 10 Subbarao Nagar

Choolaimedu, Chennai - 600 094

Owner and Editor: Prabhu Thilaak

* அம்ருதா, ஒமிட் லோட்டஸ் தனியார் குழுமத்தின் ஓர் அங்கம்

04 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள் மறுசீரமைப்பு
பிரபு திலக்

07 Arundhati Ghosh's All our Loves
ஜெ. தீபலட்சுமி

13 முயங்கொலிக் குறிப்புகள்
கயல்

14 சிறுகதை
ஆசி கந்தராஜா

21 கவிதை
ச. முகிலன்

22 ஈரான்: ஏகாதிபத்தியம் - இறையியல் - அரசியல்
யமுனா ராஜேந்திரன்

32 மர்வின் மன்றோ நேர்காணல்
தமிழில்: எரிந்துஜா

40 சிறுகதை
இரா நடராசன்

46 சங்ககாலத்தின் முக்கோணக் காதல் கதை
கால சுப்ரமணியம்

54 அரவிந்தன் நினைவுகள்
ஜெ.ஆர்.வி. எட்வர்ட்

56 கவிதை
அபிஜித் கோகாய், தமிழில்: மதுமிதா

59 மன்னா உலகத்து மன்னுதல்
ஸ்ரீநிவாச கோபாலன்

நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள் மறுசீரமைப்பு: தமிழ்நாட்டின் தலை மேல் தொங்கும் கத்தி?

• பிரபு திலக்

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம், இந்தியாவில் நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள், மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு பத்தாண்டுகளுக்கும் மறு சீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்கிறது. அதன்படி, இந்த ஆண்டு (2026) தொகுதி மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால், மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடக்கவில்லை. இந்நிலையில்தான், நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளை மறுவரையறை செய்ய ஒன்றிய அரசு திட்டமிட்டு, நாடாளுமன்றத்தில் சட்ட முன்வரைவை தாக்கல் செய்தது. ‘மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அல்லாமல் விகிதாச்சார அடிப்படையில் மறு வரையறை செய்யப்படும்’ என்று விளக்கமளிக்கப்பட்டது. ‘எல்லா மாநிலங்களுக்கும் 50 சதவிகிதம் உயர்த்தப்படும்’ என்று உள்துறை அமைச்சர் அமிதஷா கூறினார். புதிய நாடாளுமன்ற கட்டிடத்தில் 888 உறுப்பினர்கள் உட்காரக்கூடிய விதத்தில் அரங்கம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் 850 தொகுதிகளுக்கு மேல் உயர்த்த வாய்ப்பிருப்பதாகவும் தகவல் வெளியானது. இதனால், தமிழ்நாடு உள்பட தென்னிந்திய மாநிலங்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டதையடுத்து, தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் மு.க. ஸ்டாலினின் வேண்டுகோளை ஏற்று, இந்தியா கூட்டணிக் கட்சிகளின் கடுமையான எதிர்ப்பு காரணமாக, மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவு இல்லாததால், சட்ட முன்வரைவு நிறைவேற்றவில்லை.

தமிழ்நாட்டை நெருங்கிய பேராபத்து விலகிவிட்டது என்றாலும், அது முழுவதும் விலகிவிடவில்லை; இப்போதும் அது தமிழ்நாட்டின் தலைமேல் தொங்கும் கத்திதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பிறகு, ஒவ்வொரு பத்தாண்டுகளுக்கும் பிறகும் நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை மறு சீரமைப்பு செய்ய முடிவுசெய்யப்பட்டது. இதற்காக 1952ஆம் ஆண்டில் Delimitation Commission Act இயற்றப்பட்டது. இதன் படி ஒரு மக்களவைத் தொகுதியில் ஐந்து லட்சம் முதல் ஏழரை லட்சம் வரை மக்கள் தொகை இருக்கலாம். ஆனால், இந்தப் பிரிவு விரைவிலேயே

திருத்தப்பட்டது. திருத்தத்தின்படி, ஏழரை லட்சம் பேருக்கு ஒரு மக்களவைத் தொகுதி என்ற வரையறை நீக்கப்பட்டது. (இப்போது பல தொகுதிகளில் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 15 லட்சம் வரைகூட இருக்கிறது. தெலுங்கானா மாநிலத்தில் உள்ள மல்கஜிகிரி தொகுதியில், 2024 தரவுகள்படி, அதிகபட்சமாக 31 லட்சத்து 50 ஆயிரத்து 303 வாக்காளர்கள் இருக்கின்றனர்.) இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 81(1)(b)இன் படி, 1951ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 1952ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் மக்களவை தொகுதி மறுசீரமைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது இந்தியாவில் மக்களவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 494 ஆக இருந்தது. இதனையடுத்து 1963ஆம் ஆண்டு மக்களவைத் தொகுதி மறுசீரமைப்பு நடைபெற்றது. அப்போது மக்களவை தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 522ஆக அதிகரித்தது. தொடர்ந்து, 1971ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 1973ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தொகுதி மறுசீரமைப்பின்போது தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 542ஆக உயர்ந்தது. இதன் பின்னர் சிக்கிம் மாநிலத்தில் ஒரே ஒரு மக்களவைத் தொகுதி மட்டும் இணைக்கப்பட்டு இந்த எண்ணிக்கை 543ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.

1973க்குப் பின்னர் 1983ஆம் ஆண்டின் மக்களவை தொகுதிகள் மறுசீரமைப்பு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்தியாவின் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வரச் செயல்படுத்தப்பட்ட, ஒன்றிய அரசின் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஏற்றத்தாழ்வு நிலவியது. குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தைத் தென்னிந்திய மாநிலங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தின. ஆனால், வட இந்தியாவில் சில மாநிலங்களைத் தவிர்த்து, மற்றவை இத்திட்டத்தில் முனைப்புக் காட்டவில்லை. எனவே, மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் தென்னிந்திய மாநிலங்களில் குறைந்தது; வட இந்தியாவில் அதிகரித்தது. எனவே, மக்கள் தொகை அடிப்படையில் மீண்டும் தொகுதி

மறுசீரமைப்பை அமல்படுத்தினால் தென்னிந்திய மாநிலங்களுக்குத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை குறையும், வடமாநிலங்களில் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். அதாவது, மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்திய தென்னிந்திய மாநிலங்களுக்குத் தண்டனை; அதைச் செயல்படுத்தாத வட இந்திய மாநிலங்களுக்குப் பரிசு என்ற முரணான நிலை உருவானது. எனவே, தமிழ்நாடு உள்பட தென்னிந்திய மாநிலங்கள் இதை எதிர்த்தன.

எனவே, 1976இல் இந்தியாவில் நெருக்கடிநிலை அமலில் இருந்த காலகட்டத்தில், அன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி, மக்களவை எண்ணிக்கை மறு சீரமைப்பை 25 ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைத்தார். அதற்குள் சீரான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் சாத்தியமாகும் என்று நம்பப்பட்டது. ஆனால், அப்படி நடக்கவில்லை. ஆனாலும், 2001ஆம் ஆண்டு, மீண்டும் மக்களவைத் தொகுதிகள் எண்ணிக்கையை மறு வரையறை செய்வதற்கான பணிகளை மேற்கொள்ள அன்றைய பாஜக தலைமையிலான ஒன்றிய அரசு திட்டமிட்டது. ஆனால், அப்போது தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த திமுக உள்ளிட்ட கூட்டணி கட்சிகளின் ஆதரவுடன்தான் அன்றைய வாஜ்பாய் தலைமையிலான பாஜக அரசு நீடித்தது. எனவே, திமுக தந்த அழுத்தத்தின் காரணமாக, மீண்டும் 25 ஆண்டுகளுக்கு, அதாவது 2026ஆம் ஆண்டுவரை மக்களவைத் தொகுதி மறுசீரமைப்பை தள்ளி வைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

இப்போது, 2026... இப்போதும் தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட தென்மாநிலங்களுக்கும் வடமாநிலங்களுக்கும் இடையே மக்கள் தொகையில் சமவிகித நிலை இல்லாத பழைய நிலையே நீடிக்கிறது. குறிப்பாக, தென்னிந்திய

மாநிலங்கள் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுக்குள்ளே வைத்திருக்கும் நிலையில், வடஇந்திய மாநிலங்களில் இதற்கு நேர்மாறாக மக்கள் தொகை பெருக்கம் தொடர்கிறது.

இந்தியாவில் 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புக்குப் பின்னர் 2021இல் நடைபெற்றிருக்க வேண்டிய கணக்கெடுப்பு கொரோனா பெருந்தொற்றால் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. எனவே, இந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிந்த பின்னர்தான் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தற்போதைய மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் தெரியவரும். என்றாலும், 2011 கணக்கெடுப்பு படி, 1971-2011 இடைப்பட்ட காலத்தில் வட மாநிலங்களான உத்தரப் பிரதேசத்தில் 138%, ராஜஸ்தானில் 166% மக்கள்தொகை அதிகரித்தது. ஆனால், தென்னிந்திய மாநிலங்களான தமிழ்நாட்டில் 75%, கேரளத்தில் 56% மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியாவில் செயல்படும் பெரிய வங்கிகளில் ஒன்றான பாரத ஸ்டேட் வங்கி, 24 செப்டம்பர் 2024 அன்று, 'Precursor to Census 2024: The Fine Prints of a Rapidly Changing Nation' என்ற ஆய்வறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது. அதில், மக்கள் தொகை அதிகரிப்பில் தென்மாநிலங்களின் பங்களிப்பு 15இலிருந்து 12 சதவீதமாகக் குறையும் எனவும், வட மாநிலங்களின் பங்களிப்பு 27இல் இருந்து 29 சதவீதமாக அதிகரிக்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச அமைதிக்கான கார்னகி அறக்கட்டளை சார்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சியில், தொகுதிகளை அதிகரிக்காமல், 'இந்தியாவில் 2026ஆம் ஆண்டு மக்களவைத் தொகுதி எல்லை மறுவரையறை மேற்கொள்ளப்பட்டால், சத்தீஸ்கர், டெல்லி, குஜராத், ஹரியானா, ஜார்கண்ட், மத்திய பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீகார், உத்தரபிரதேசம் மாநிலங்களில் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். அசாம், மகாராஷ்டிராவில் இப்போதைய தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை தொடரும். தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, தெலுங்கானா, கேரளா, மேற்கு வங்கம், ஒடிசா, கர்நாடகா, இமாசலபிரதேசம், பஞ்சாப், உத்தரகாண்ட் மாநிலங்களில் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை குறையும்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒன்றிய அரசுதான் மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தச் சொன்னது. அந்தக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தியதால் தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. இத்தகைய சூழலில், தமிழ்நாட்டின் நலன்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை ஒன்றிய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஒன்றிய அரசின் கொள்கையைச் செயல்படுத்தியதால்தான் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம்.

1957, 1962 மக்களவைத் தேர்தல்களின்போது தமிழ்நாட்டில் 41 மக்களவைத் தொகுதிகள் இருந்தன.

1973 தொகுதி மறுவரையின்போது இது குறைந்து 39 ஆனது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவேதான், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் மக்களவைத் தொகுதி மறுவரையறை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்பதை தமிழ்நாடு வலியுறுத்தி வருகிறது.

தொகுதி மறுசீரமைப்பால் பாதிக்கப்படக்கூடிய மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள், முக்கியத் தலைவர்களின் கூட்டத்தைத் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.க. ஸ்டாலின், சென்னையில், 2025 மார்ச் 22ஆம் தேதி கூட்டினார். இதில், தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திரா, தெலுங்கானா, கர்நாடகா, மேற்கு வங்கம், ஒடிசா, பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள், முன்னாள் முதல்வர்கள், முக்கியக் கட்சித் தலைவர்கள் கலந்துகொண்டனர். இந்தக் கூட்டத்தில், 'நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை மேலும் 25 ஆண்டுகளுக்கு மாற்றக் கூடாது' என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து, தெலங்கானா மாநில சட்டப்பேரவையிலும், மக்கள்தொகை அடிப்படையில் நாடாளுமன்ற மக்களவைத் தொகுதிகளை மறுசீரமைப்பு செய்யும் திட்டத்துக்கு எதிராக, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தென்மாநிலங்கள் எதிர்ப்பை அடுத்து, விளக்கமளித்த ஒன்றிய உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா பேச்சிலிருந்து, தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்காமல், விகிதாச்சார அடிப்படையில் எண்ணிக்கையை உயர்த்தலாம் என்ற திட்டம் ஒன்றிய பாஜக அரசுக்கு இருப்பதாக அரசியல் நோக்கர்கள் கருத்து தெரிவித்தனர். இதுதான் தற்போது நிகழ்ந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால், ஒட்டுமொத்த எம்.பி.க்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி, அதற்கேற்ப பிரித்தாலும், தமிழ்நாட்டிற்கான பிரதிநிதித்துவம் குறைந்துவிடும். அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலங்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் என்பதுதான் உண்மை நிலை. தற்போது 543 பேர் கொண்ட அவையில் தமிழ்நாடு 39 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. இது 7.2%. புதிய சபையில் 850 பேரில் 46 பேர் என்று கொண்டால் தமிழ்நாட்டின் பிரதிநிதித்துவம் 5.4% ஆகக் குறைந்துவிடும். இதுதான் தமிழ்நாட்டின் பயம்.

தமிழ்நாடு பயப்படுவதுபோல் நடக்காது என்றால், 2023-யிலேயே சட்டமாகிவிட்ட 33% மகளிர் ஒதுக்கீடு மசோதாவை இப்போதைய 543 என்கிற பாராளுமன்ற எண்ணிக்கையிலேயே அமல்படுத்தாமல், தொகுதி மறுவரையறை மசோதாவோடு இணைத்து மீண்டும் 33% மகளிர் ஒதுக்கீடு திருத்த மசோதாவை தாக்கல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? நாட்டையே மாற்றி அமைக்கக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மசோதாவை, வெறும் இரண்டு நாட்கள் முன்னறிவிப்போடு மூன்று நாட்கள் கொண்ட பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில் அவசரமாக நிறைவேற்ற முனைவது ஏன்?

இந்தியாவில் மாநிலங்கள் மொழிவாரியாகத்தான் பிரிக்கப்பட்டன. அந்த மொழிவாரி மாநிலங்கள் சரியான வகையில் நாடாளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒவ்வொரு பண்பாட்டுக் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு மொழி மட்டும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வகையில் நாடாளுமன்றம் உருவானால், சில மாநிலங்களுக்கு மட்டும் கூடுதல் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் வகையில் செய்தால், அது அந்த மொழியை மட்டும் உயர்த்தும். இது பிற மாநிலங்களையும் மொழிகளையும் பாதிக்கும். இது, 'இந்தியா மாநிலங்களின் கூட்டாட்சி' என்ற தத்துவத்துக்கே எதிரானது.

சரி, என்ன தான் தீர்வு?

'நாம் மீண்டும் நிறைய குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்கிறார்கள் சிலர். அது தவறான தீர்வு. பெண்கள் குழந்தைகள் பெற்றுத்தரும் இயந்திரங்கள் அல்ல. மேலும், தமிழ்நாட்டின் பரப்பளவு மற்றும் இயற்கை வளங்களுக்கு ஏற்ப மக்கள் தொகை கட்டுக்குள் இருந்தால்தான், அனைவருக்கும் தரமான கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியென முன்னேற்றம் சாத்தியம்.

பாராளுமன்றத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது நல்லதுதான். ஆனால், நீண்ட கால நோக்கில் அவ்வப்போது மாறக்கூடிய மக்கள் தொகையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அதை நிர்ணயிக்கக் கூடாது. மாநிலங்களுக்கான பிரதிநிதித்துவ விகிதாச்சாரம் மாறாத வகையில் மாநிலத்தின் பரப்பளவைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பது போன்ற மாற்று வழிகளைப் பரிசீலிக்கலாம்.

Arundhati Ghosh's All our Loves: Journeys with Polyamory in India

• ஜெ. தீபலட்சுமி

“யார் தான் ரெண்டு மூணு பொண்டாட்டி வெச்சிக்கல?” விஜய் திருமணத்தை மீறிய உறவில் இருப்பதாகக் கசிந்த செய்திகளையொட்டி அவரது தீவிர ரசிகை ஒருவர் பேசிய இப்பேச்சு சர்ச்சை ஆனது. அதன் பின் அந்த இளம்பெண் தன் பேச்சு தவறு என்று வருந்திய கானொலியும் சமூக வலைத்தளங்களில் பரவியது நினைவிருக்கலாம்.

ஆனால், இதில் நகைமுரண் என்னவென்றால், “காதல்ங்கிறது பூ மாதிரி. ஒரு முறை பூத்து உதிர்ந்திடுச்சுன்னா மறுபடி ஒட்ட வைக்க முடியாது” என்று தொடங்கி, காதலுக்கு இலக்கணத்தை டிசைன் டிசைனாகக் காது புளிக்கப் பேசித் தான் விஜய் நட்சத்திர இடத்தைப் பிடித்தார் என்பது தான்.

‘கள்ளக்காதல்’, திருமணங்களை மீறிய உறவு குறித்த செய்திகளை இயல்பாக நாளிதழ்களில் கடக்கிறோம். ஆகவே, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது சமூகத்தின் விதியாக இருந்தாலும் எதார்த்தத்தில் ஒரு வாழ்வில் ஒரே காதல் என்பது மனித மனதின் இயல்புக்கு மாறானது தான் என்ற புரிதல் இருப்பது புலனாகிறது.

ஆனால், சமூகத்தின் பெரும்பான்மை விதிகளைக் கள்ளத்தனமாக அல்லாமல் வெளிப்படையாகவே மீறுபவர்களில் பலவகை உண்டு. திருநர்கள், தற்பாலரீர்ப்பாளர்கள், திருமணத்தை மறுத்துத் தனியாகவோ ஓர் இணையுடனே மணம் புரியாமல் வாழ்பவர்கள், இவர்கள் எல்லாரையும் சமூகம் இருகரம் நீட்டி ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் அவர்களின் இருப்புக்கான அங்கீகாரம் அதிகரித்து வருகிறது. இவர்களிலும் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு நேரத்தில் ஒருவருடன் மட்டுமே காதல் உறவில் இருப்பது தான் இயல்பென்று நம்புபவர்கள் தான்.

ஆனால், ஒரே காதல் என்பது எனக்குச் சாத்தியமில்லை. நான் வாழும் இவ்வாழ்வில் ஒருவர் மீதல்ல, ஒரே நேரத்தில் என்னால் பலருடன் ஆத்மார்த்தமான காதலை உணர முடியும். அத்தனை பேருடனும் நான் பொருள் நிறைந்த அன்பான உறவுகளைப் பேணி வாழ விரும்புகிறேன் என்று நம்பி அதன்படியே வாழ்பவர்கள் தான் பாலி அமாரஸ் (பல காதல்கள்) மனிதர்கள்.

ஒருவருக்குப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பலர் மீது காதல் வரலாம் என்பது மட்டுமல்ல, ஒருவருடன் காதல் உறவில் இருக்கும் போதே இன்னொருவர் மீதும் ஏற்படலாம், அது மிகவும் இயற்கையான ஒன்று என்பது தான் பாலி அமாரி (ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காதல்).

இந்திய சமூகத்தில் மட்டுமல்ல, உலகில் எங்குமே இத்தகைய உறவில் இருப்பவர்களுக்குப் பரவலான அங்கீகாரம் கிடையாது.

ஆனால், அருந்ததி கோஷ் எனும் இந்திய எழுத்தாளர் தன்னைப் ‘பாலிஅமாரஸ்’ என்று வெளிப்படையாக அறிவித்துக் கொண்டதோடு தன்னைப் போலவே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காதல் உறவுகளுடன் அமைதியாக அழகாக வாழ்க்கையை நடத்துபவர்களை நேர்காணல் செய்து ஒரு புத்தகம் எழுதி இருக்கிறார் என்று அறிந்து அந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்க ஆவல் மேலிட்டது. அதுவும் ஆணுக்குப் பல காதல்களும் திருமணமும் சாத்தியம் என்றால் பெண்ணுக்கு ஏன் இல்லை? ‘சக்களத்தி’ என்பதற்கு ஏன் ஆண் இணைச்சொல் இல்லை என்று பதின்வயதிலேயே சிந்தித்தாக நூலைப் பற்றி இருந்த சிறுகுறிப்பு தான் அதனை வாசிக்கும் ஆவலை மேலும் தூண்டியது என்று சொல்லலாம்.

‘ஆல் அவர் லவ்ஸ்’ எனும் இந்த நூல் யாருக்காக? சமூகத்தின் விதிகளை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் காட்டிலும் சகமனிதர்களின் மீதான நேசமும், எவருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காத தனிமனிதர் உரிமையும் முக்கியம் என்று நம்புபவர்கள், இந்த நூலை வாசிக்கலாம்.

ஏனெனில், கொஞ்சம் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஒரு வாழ்க்கையில் ஒரே காதல் எனும் விதியைச் சிரமேற்று வாழ்வதில் இருக்கும் சிரமங்கள் ஒழுக்க மீறல்களாக, துரோகங்களாக, அடிமைத்தனங்களாக, ஒடுக்குமுறைகளாகப் பலவகைகளில் வக்கரித்து நிற்பதை உணர முடியும். காதல் உறவு என்று எதுவுமே இல்லாமல் வாழ்ந்து மடிபவர்கள் தான் இங்கே ஏராளம்.

திருமண உறவில் இருப்பவர்கள் கள்ளத் தனமாக வேறு உறவில் ஈடுபடுவதும், அதன் விளைவாகக் கொடும் குற்றங்கள் நடைபெறுவதும் நாம் அன்றாடம் கூட்கும் நாளிதழ்ச் செய்திகள். காதல் ஈடுறாவிட்டால் தற்கொலை, கொலை, ஆசிட் வீச்சு என்று மனம் பதை பதைக்க வைக்கும் விபரீதங்களுக்கும் ஆணவக் கொலைகளுக்கும் ‘ஒருவனுக்கு ஒருத்தி’ எனும் நிலைப்பாடு மட்டுமே காரணம் என்றோ இத்தகைய குற்றங்களுக்குத் தீர்வு பாலி அமாரி என்றோ எங்கும் சொல்லவில்லை. மாறாக, தான் ஒரு பாலி அமாரஸ் பெண் என்பதைக் கண்டுணர்ந்து, அதனை வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு, தனது வாழ்க்கை எவ்வளவு அழகாக மாறி இருக்கிறது என்பதை விளக்குகிறார். மேலும், பல பேருடன் காதல் என்பதால் அப்படியான வாழ்க்கை எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் பொறுப்புகளும் இன்றி உச்சபட்ச சுதந்திரம் மட்டுமே கொண்டதாக இருக்கும் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம்.

பாலி அமாரி என்பது பல பேருடன் உடலுறவு மட்டுமல்ல; சொல்லப் போனால் அதையும் தாண்டி உணர்வு ரீதியான அன்பு உறவுகள் ஏற்படுத்திக் கொள்வதும், அவர்களைக் குறித்து எப்போதும் அக்கறையும் அபிமானமும் கொண்டிருப்பது எனும் விளக்கமே நூல் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது.

காம உணர்வே தோன்றாத மனநிலை கொண்ட மனிதர்களும் பாலி அமாரி வழக்கத்தில் அதிகம் ஈடுபடுகிறார்கள். உடல் தேவைகள் இல்லாத காதல் உறவுகளில் நிறைவான மகிழ்ச்சியையும் உணர்வுபூர்வமான பாதுகாப்பையும் இவர்கள் அடைவதாகக் குறிப்பிடுகிறார் அருந்ததி.

ஒருவர் மீது மட்டுமல்ல, ஒரே நேரத்தில் பலர் மீது காதல் கொள்வதும் அத்தனை பேர் மீதும் உளமார அன்பு செலுத்துவதும் சாத்தியம் தான் என்று வாழ்ந்து காட்டுபவர்களின் பக்கங்களை அகூயை இல்லாமல் திறந்த மனதுடன் அணுக இந்தப் புத்தகம் உதவுகிறது. மேலும் திருநர்கள், தற்பாலீர்ப்பாளர்கள் ஆகியோரின் உறவுகளை உடலுறவாக மட்டுமே சுருக்கிப் பார்க்கும்

மனப்பான்மையைப் பொதுச் சமூகத்தினின்று களைவதற்கும் பாலி அமாரி குறித்த விழிப்புணர்வு நிச்சயம் தேவை என்றும் யோசிக்க வைக்கிறது.

ஒரு தார மண முறை என்பதே, அண்மையில் சில நூற்றாண்டு கால வழக்கம் தான் என்பதையும், வேட்டை சமூகம் தொட்டு உலகெங்கும் பல்வேறு பண்பாடுகளில், பல வகையான பாலி அமாரி பழக்கங்கள் நிலவி வந்ததைத் தரவுகளோடு விளக்கும் முதல் பகுதி மிகவும் சுவாரசியமாக இருக்கிறது.

தாய்வழிச் சமூகங்கள் பலவற்றில் ஆண் பெண் இரு பாலருக்கும் பாலியல் சுதந்திரம் மட்டுமல்லாது குழந்தை வளர்ப்பிலும் சம பங்கு வகிக்கும் பொறுப்பு இருந்துள்ளது. ஆனால், குழந்தையின் தாய் மாமனுக்கே அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. குழந்தையின் தந்தைக்கு உரிமையும் இல்லை, பொறுப்பும் இல்லை. ஒவ்வொரு பெண்ணும் உடலுறவுக்கு மட்டும் சகோதரன் அல்லாத ஆணைத் தேர்வு செய்து கொள்வதும் மற்றபடி தனது பிறந்த குடும்பத்தினருடன் நெருக்கமான வாழ்வியல் முறையைக் கொள்வதும் பொதுவான அம்சமாக இருக்கிறது. அதன் எச்சமாகத் தான் இன்றளவும் நமது ஊர்களில் தாய்மாமன் சீர், மாமன் மடியில் வைத்து காது குத்துதல் என நடக்கிறது போல.

தனிச்சொத்து பழக்கத்தில் வந்த காலம் தான் இன்றளவும் பெரும்பான்மையாக உலகெங்கும் நிலவும் ஆணாதிக்கக் குடும்ப அமைப்பு தோன்றிய காலம் என்பதையும் நூல் சுட்டிக் காட்ட மறக்கவில்லை.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருதாரமணமுறை (monogamy) அல்லது ஒரே காதல் (monoamory) வெகு காலமாய்ப் பழக்கத்தில் இருந்து வருவதாலேயே அது தான் காலத்துக்கும் தொடர்ந்தாக வேண்டும் எனும் கட்டாயம் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடும் நூலாசிரியர், அயல்நாட்டவர் கூட ஆர்வத்துடன் கொண்டாடும் நமது காமசுத்திரத்தில் காதலின் அத்தனை நிறங்களும் போற்றப்படுவதையும் நனைவுறுத்துகிறார்.

இப்படியாக வரலாறு முழுவதும் பல வகையான சுதந்திரக் காதல்களுக்கு இடமிருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டி வாசகரின் மனநிலையைத் தயார்ப்படுத்திய விதம் பாராட்டுக்குரியது.

அதனாலேயே எடுத்த எடுப்பில் அவர் நேர்காணல் செய்வது பாலி அமாரி வழக்கத்தை மேற்கொள்ளும் இரு தற்பாலீர்ப்பு ஆண்களை. ஒருவருக்குப் பல துணைகள் இருந்தாலும் ஒருவர் மட்டுமே முதன்மையான துணையாகக் கொண்டிருப்பார்கள். சிலருக்கு அப்படி யாரையும் முதன்மைப் படுத்தும் போக்கு இருக்காது. சிலர் யாருடனும் இணைந்து வாழாமல் தனியாக வாழ்வதை விரும்புவார்கள். ஆனால், காதலுக்கும் கலவிக்கும் அவர்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நீண்டகாலத் துணைவர்கள் இருப்பார்கள். இந்தப்

புத்தகத்தை எழுதிய அருந்ததி கோஷ் தன்னை அப்படித் தான் அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்.

இப்படி அவரே சொல்வது போல் பாலி அமாரி என்பது பல வகையான உணர்வுகளுக்கும் இடமளிக்கும் ஒரு பெருங்கடல் என்றும், அதில் தன்னந்தனியாய் விழுந்து விட்ட எவருக்கும் ஒரு வழித்துணை விளக்காகவே இப்புத்தகத்தை எழுத முன் வந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். அயல்நாடுகளில் வேற்று மொழிகளில் பாலி அமாரி குறித்து நிறைய எழுதப்பட்டிருந்தாலும் இந்தியச் சமூகப் பின்னணியில் வெளிப்படையாக எழுதப்பட்ட முதல் நூல் இதுவே.

தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வாதது என்று நாம் கருதினாலும் கூடப் பாலி அமாரி குறித்த இந்த நூல் முக்கியமானது. குறிப்பாக பாலின சமத்துவம், சமூக நீதி உள்ளடக்கிய முற்போக்கு கருத்துகளில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் மட்டுமல்ல, அடுத்தவர் மனதைப்

புண்படுத்தாத பேரன்பு தான் எந்த உறவுச் சிக்கல்களையும் கையாள முதன்மையானது என்கிற புரிதலையும் இப்புத்தகம் அளிக்கிறது.

நூல் முழுவதும் அருந்ததி பேட்டி கண்ட அனைவருமே தங்களின் எண்ணங்கள், சொல், செயல்பாடுகளினால் தங்களுடன் உறவில் இருப்பவர்கள் எவர் மனமும் எந்த வகையிலும் புண்பட்டு விடக்கூடாது என்று அதீதநுண்ணுணர்வு கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்துக்கும் விருப்பங்களுக்கும் மரியாதை கொடுப்பது போலவே, தங்களுடன் உறவில் இருப்பவர்களின் உணர்வுகளையும் முழுமையாக மதிக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக நம்புபவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிக முக்கியமாக எதுவுமே கள்ள உறவு இல்லை, பொய் பித்தலாட்டம், ஏமாற்று எதுவும் இல்லை. தங்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுடன் காதலும் உறவும் இருப்பதை ஒருவருக்கொருவர்

வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துப் புரிதலுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள். தேவைக்கு அதிகமாக எதையும் சொல்லி எரிச்சலூட்டி விடக் கூடாது எனும் கவனத்தை மட்டுமே கையாள்கிறார்கள்.

சமூக அங்கீகாரம் என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். அதைத் தாண்டி இதில் ஈடுபடுபவர்களுக்குச் சிக்கலே இல்லையா என்றால் உண்டு. குழந்தை வளர்ப்புப் பொறுப்பு, குழந்தை மீதான உரிமைகள், நேரப் பகிர்வு, பொறாமை, பாதுகாப்பின்மை, மற்றும் தனிமை உணர்வுகளைக் கையாள்வது; எவ்வளவு பகிர்வது, ஒரு துணை குறித்து இன்னொருவரிடம் எதை எல்லாம் பகிர்வது, ஒருவரின் இன்னொரு துணையுடன் எப்படியான உறவுக்குள் நீடிப்பது என்று நூல் முழுவதும் படித்து முடிப்பதற்குள் பாலி அமாரியை வாழ்க்கை முறையாகப் பழகுவது எல்லாருக்கும் சாத்தியப்பட்ட ஒன்றல்ல எனும் எண்ணம் தான் மேலோங்குகிறது. ஆனால், அதற்கான காரணங்கள் ஒழுக்கம், கலாசாரம் சார்ந்தவை அல்ல.

உணர்வுரீதியாக மிகுந்த முதிர்ச்சியும் பக்குவமும் உள்ளவர்களே இதனைத் தேர்வு செய்ய முடியும் என்பதோடு இந்திய சமூகத்தில் பொருளாதாரத்

தேவைகளுக்காகவே நேரமின்றிப் போராடுபவர்களுக்கும் ஏற்றதில்லை என்பது புரிந்து போகிறது. முதலாளித்துவச் சமூகத்தின் இயந்திரத்தில் சிறு பற்சக்கரங்களாய் உழன்று கொண்டிருப்பவர்களுக்கு முதலாளித்துவக் குடும்ப அமைப்பு முறை தான் பொருந்திப் போகக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

ஆனாலும் இதைத் தேர்வு செய்வதற்குக் காரணம், தன்னால் ஒருவரை மட்டும் நேசித்து வாழும் குறுகிய வாழ்க்கையைத் தேர்வு செய்ய முடியாது; தனது மனதில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கான காதல் நிறைந்து இருப்பதால் தான் என்கிறார் அருந்ததி. அதில் நிறைய நியாயம் இருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றியது.

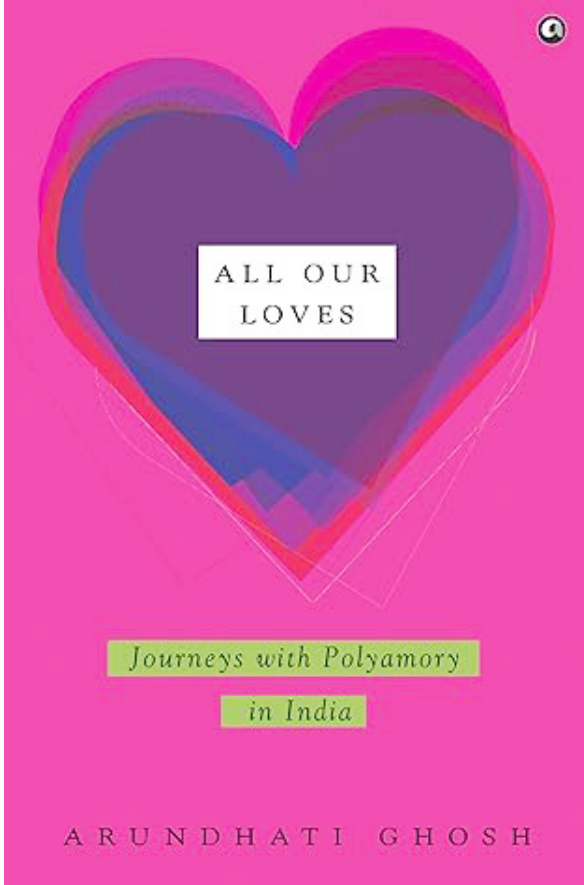
இப்படியான உறவுகளில் வரக்கூடிய சட்டச் சிக்கல்கள் குறித்தும் ஒரு அத்தியாயம் இருக்கிறது. சட்டம் எவ்வளவு தூரம் தனிமனிதர்கள் உறவில் தலையிடலாம்; சட்டம் அளிக்கும் பாதுகாப்பா, அது பறிக்கும் உரிமைகளா எனும் விவாதத்தில், பாலி அமாரியை ஏற்றுக்கொண்ட பல சட்ட நிபுணர்கள், பழக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு தார மண முறையை ஏற்றவர்களுக்கே அதில் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு கேள்விக்குறியாவது குறித்து சுவாரசியமான கருத்துகளை முன்வைக்கிறார்கள்.

நம்மில் சிலருக்காவது இந்நூல் பேசும் நியாயங்களையும் உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், எதார்த்தத்தில் அவரைப் போல் உறவுகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ்வதை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. இருந்தாலும் சாதி, மதம், இனம், பணம் என்று பல்வேறு பிரிவினைவாதம் பேசி சகமனிதர்கள் மீது வெறுப்பு பாராட்டுவதைக் காட்டிலும், சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளாதவோர் விலிம்பில் வாழ்ந்தாலும், தங்கள் மனதுக்கு நேர்மையாகப் பலருடன் காதலும் அன்பும் பாராட்டி இனிமையாய் வாழும் பாலி அமாரஸ் மனிதர்களின் மீது மரியாதை கலந்த ஆர்வம் ஏற்படுகிறது.

மாற்று உறவு முறைகளுக்கான அங்கீகாரத்தையும் புரிதலையும் அதிகப்படுத்துவதன் மூலம், சமூகத்தின் ஏகோபித்த வரவேற்பை பெற்றதோடு தனிமனிதர்களின் விருப்பங்களுக்கும் உரிமைகளுக்கும் மாறாகத் திணிக்கப்படும் ஒரு தார மணமுறையில் நிலவும் சீர்கேடுகளையும் கொடுமைகளையும் பரிசீலித்து ஒழித்துக் கட்ட முடியும்.

நாம் வாழ்வது தான் சிறந்த வாழ்வு. நம்முடைய உணர்வுகள் தாம் புனிதமானவை என்று நம்பும் மனப்பான்மை தான் ஆணவக் கொலை முதலான சமூகம் மற்றும் குடும்ப வன்முறைகளுக்கு அடிப்படை. அந்த மனப்பான்மையில் வெடி வைக்கும் பாலி அமாரியைக் குறித்து அறிந்து கொள்வதாலேயே யார் குடியும் முழுகி விடாது.

ஜெ. தீபலக்ஷ்மி <deepalakshmiche2025@gmail.com>

11

SOWBAGHYA®

Shree 2.0

2Ltr Table Top Tilting Wet Grinder

**Effortless Grinding
& Perfect Results
Every time!**

6 YEARS
WARRANTY
CHIMICE

3 YEARS
WARRANTY
UNDER BILT

Available
Colors

Attachments
Additional options available

Coconut Scraper

Atta Kneader

Sales Helpline - 98946 03899 | Products Available Online at www.sowbaghya.com | [Flipkart](#) | [amazon](#)

**Ayudha Pooja Corporate Gifting Options
Available From ₹75/-* Onwards**

Contact for More Information ☎ 95009 98499 / 99449 09944

Chennai: 32A, North Usman Road, T.Nagar, Chennai-600017, Ph: +91 44-2834-1760.
Kozhikode: No.314, Parandurani Road, Feroze-638011, Ph: +91 989-460-3599, **Customer Support:** +91 99524 38499

Andhra Pradesh: Sri Shree (India) Pvt. Ltd., www.srisriindia.com, Ph: +91 9339006571 | **Coimbatore:** Kalyan, Ph: +91 41 657 4159
Delhi: www.sowbaghya.in, Ph: +91 11 48107912 | **Bangalore:** Ananya Trading Ph: +91 44 47741 5406
USA: Sri-Bh, Ph: +1 408 442 0097 | **UK:** Sowbaghya India, Ph: 0144 462 510201

Outside
India

Commercial Hotel & Kitchen Equipment Now Available on No-Cost EMI via **Fuhrer** Contact +91 97894 58499

Write us: grind@sowbaghya.com | www.sowbaghya.com | Available at all leading outlets

சிறுமியாய்

இருந்தபோது

அம்மாவின் கையால்

மெய்யில் அடிவிலும்

முன்பே அழுது கூச்சலிட்டு

உணரேக் கூட்டும் பழக்கம்.

உணவு விடுதி மெசுகளில்
பொய்யாய்ப் பூத்திருக்கிற
காகிதப் பூக்களை
உண்மையோ என்று
மெல்லத் தொட்டுப் பார்த்து
ஏமாந்துபோய்
விடு விரித்து நடிப்பதுமுண்டு.

இப்படித்தான்...
தழுவும் நதியென
அகலக் கைகள் விரித்தென்னென
அணைக்க முற்படுகையில்
நீயே என் இதம் என்பதாய்
நெஞ்சில் இறுகப் பொதிந்து
நிரடும் பிரயமின்மையை
மறைத்துக்கொள்ளுதல்
சாத்தியமாகிறது.

இப்படித்தான்...
தவிப்பின்றி நெருங்குதலும்
தயக்கமின்றி முயங்குதலும்
எளிதாக இருக்கிறது.

ஆனால்,
ஆழ முத்தமிடுவது
அப்படியொரு வித்தையல்ல.

பொய்யாய் எப்படி
இதழ்களிரண்டையும்
பூக்கச் செய்வது?

விழுகளை உற்று நோக்கியவாறே
இதயத்தைத் திறக்க முயல்கிற
வீண் கவலை இது.

அத்தனைத் திக்குகளிலும்
அதே தருணத்தில் பயணிக்கிற

முயங்கொலிக் குறிப்புகள் முத்தம்

● கயல்

ஆக்டோபசின் கரங்களுக்கும்
அகப்படாமல் நழுவிடும்
ஆன்மாவின் கவர் தீண்டுக்கிற
நீள் விரல்கள் நீண்டு
நிதானமாய் நீவிட
நிர்தாட்சண்யம் குடைத்து
மெல்ல மலரும் முகத்தை
அள்ளியெடுத்து
அறுதியாய் உறிஞ்சிடும்
அந்தக் கலைக்கு
அவ்வளவு பொருத்தமான
சொல்லே இல்லை.

அந்த ஈரதழ்ச்சி சுவையில்
நீ
இறுதியாய் மென்ற உணவு
பருகிய பானம்
இவைமட்டுமா
அன்பின் பிடிமானம் தளர்ந்த நொடி
அவ்விதழ்கள் உதிர்ந்த
விடம் தடவிய சொற்கள்

சில சமயம் வசைகள்
பல சமயம் வசையினும் வலி தருகிற
நீண்ட நொடிய மௌனம்.

இவற்றையெல்லாம்
சேர்த்தே சுவைக்க வாய்க்கிறது.

முத்தத்தின் இடையே
பெண்
கண் மூடிக்கொள்வது
கலவியைப்போல
முத்தத்தில்
பாவனை செய்யமுடியாததாலும்தான்.

தொடரும்

கயல் <dr.kayalvizhi2023@gmail.com>

பாட்டு சித்திரங்கள்

• ஆசி கந்தராஜா

ஓவியம்: Rostam Aghala

உள்நாட்டு ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றில் பிரசுரமான பெட்டிச் செய்தி இது!

‘பயிற்றப்பட்ட தாதி ஒருவர், தனது பராமரிப்பின் கீழிருந்த நோயாளியின் இறப்புக்குக் காரணமாக இருந்தார் என்ற சந்தேகத்தில், தற்காலிகமாகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். தாதியும் நோயாளியும் இலங்கைத் தமிழர்கள் எனத் தெரியவருகிறது. விசாரணை தொடர்கிறது.’

செய்தியில் சொல்லப்பட்ட இருவரும் தமிழர்கள் என்பதால் அங்குள்ள தமிழ் ஊடகங்களும் பக்கம்பக்கமாகச் செய்திகளையும் புலனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிடத் தொடங்கின. யூடியூப் செய்தியாளர்களும் தங்கள் பங்கிற்கு கற்பனை கலந்து கிசுகிசு தகவல்களை அள்ளித் தெளித்தார்கள். காலஞ்சென்ற தமிழர், குலசேகரம் என்பதும்; அவர் அந்த நாட்டில் பிரபல்யமான பிரமுகர், புரவலர், கோவில் தர்மகர்த்தா என்பதும்; அங்குள்ள தமிழர்களுக்கும் தமிழ் மீடியாவுக்கும் தெரியும். அந்த அளவுக்கு அவர் பிரபல்யமானவர். அவரின் இறுதிச் சடங்கு, சகல மரியாதைகளுடன் பெரும் தொகையான வெள்ளையர்களும் கலந்து கொண்ட நிகழ்வாக நடந்தது.

சென்ற மாநகர சபைத் தேர்தலில், குலசேகரம், தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் தொகுதியில் போட்டியிட்டு கவுன்சில் மெம்பர் ஆனவர். அதனால் மாநகர சபைக் கட்டிடத்தில், கவுன்சில் கொடி அரைக்கம்பத்தில் பறந்தது. வழமைக்கு மாறாக, உயிரோடு இருக்கும்போதே ஈழவிடுதலை அமைப்பொன்றினால், பட்டம் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டவர். அதனால் வெளிநாடுகளில் வெளிவரும் ஈழவிடுதலை சார்ந்த பத்திரிகைகள், அவர் செய்த சேவைகள்பற்றிப் பக்கம் பக்கமாகச் சிலாகித்து எழுதின. மொத்தத்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களில் பலர் அவரது இறப்புக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து உச்சக் கொட்டினார்கள். அறுபது வயதைத் தாண்டிய பெரிசுகள் மட்டும், ‘இவன் செய்த அநியாயங்களுக்கு வேறையெப்படிச் சாவான்?’ எனச் சபித்தார்கள். ஆனால், குலம் என வெள்ளையர்களால் அழைக்கப்பட்ட

குலசேகரத்துக்கு வைத்தியசாலையில் என்ன நடந்ததென்பதோ, எப்படி இறந்தார் என்றோ வெளியிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது. அவரது குடும்பத்தினரும் இந்த விஷயத்தில் கழுக்கமாகவே இருந்தார்கள்.

பிரபலமான ஒரு தனியார் வைத்தியசாலையில் குலசேகரம் இறந்தார் என்பதை அறிவதில் தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர்களுக்குச் சிரமம் இருக்கவில்லை. அதிக கட்டணங்களை அறவிடும் தனியார் வைத்தியசாலையே அதுவென்பதும் குலசேகரம் போன்ற பெரும் பணக்காரர்களே அங்குச் சிகிச்சை பெற முடியும் என்பதும் ஊரறிந்த விஷயம். துடிப்பான இளம் தமிழ் யூடியூப் நிருபர் ஒருவர், பல வழிகளில் புகுந்து வினையாடிப் பெற்ற தகவல்களை வைத்து, குலசேகரம் ‘புரொஸ்டேட்’ அழற்சி காரணமாகச் சிறுநீர்வழி அடைத்து வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டதாக ஊகங்களைக் கலந்து ஒரு பதிவு போட்டார். காகம் இருக்கப் பனம் பழம் விழுந்த கதையாக, மருத்துவ சஞ்சிகையொன்று ‘புரொஸ்டேட்’ சுரப்பி என்றால் என்னவென்றும் அதில் ஏற்படும் வீக்கம், அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களுக்கு வருவது இயல்பென்றும் வரிவடிவப்

படங்களுடன் கட்டுரை ஒன்றைப் பிரசுரித்தது. ஆண்களின் இனப்பெருக்க உறுப்புகளில் ஒன்றான இச்சுரப்பி, ஆண்குறியின் அடிப்புறம், சிறுநீர்ப்பையும் சிறுநீர்க்குழாயும் சேருமிடத்தில், நெல்லிக்காயளவு பெருப்பத்தில் அமைந்திருக்குமென்றும் விந்துகள் நீந்துவதற்குத் தேவையான திரவத்தைச் சுரப்பதே இதன் வேலையெனவும் காதலின் உயிர்மையம் இதுவென்றும் விளக்கமாக விபரித்தது அக்கட்டுரை.

இவ்வளவு அமளிகளுக்கு மத்தியிலும் குலசேகரத்தின் இறப்புக்கு காரணமான தமிழ்த் தாதியின் பெயர் என்ன? தாதி செய்த தவறு என்ன? என்ற கேள்விகளுக்குப் பொதுவெளியில் பதில்சொல்ல வைத்தியசாலை நிர்வாகம் மறுத்துவிட்டது. தங்கள் நற்பெயருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுமென்ற காரணத்தை வைத்து, வைத்திய தர்மம் கருதி தாம் இரகசியம் காப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதனால் குலசேகரத்தின் மரணத்துக்கும் தாதிக்கும்

என்ன தொடர்பு என்பது தொடர்ந்தும் மர்மமாகவே இருந்தது.

வேலைக்குச் சேர்ந்த நாள் முதல் குறித்த தாதி மகப்பேறு வார்டில் மட்டும் பணிபுரிந்ததாக ஒரு தகவல் கசிந்தது. ‘மகப்பேறு வார்டில் இரவு பகல் என்று இல்லாமல் சுழற்சி முறையில் பணிபுரிய வேண்டும். வேலை மிகக் கடினமென்றாலும் அதை விரும்பி ஏற்று, பணிக்குச் சேர்ந்த நாள்முதல் அங்குப் பணிபுரிந்தது ஏன்?’ எனக் கேட்டு ஒரு யூடியுபர் மொட்டந் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போட்டார்.

கோவிட் லொக்டவுன் காலத்தில் பெருமளவிலான மருத்துவ தாதிகளை வைரஸ் கிருமி தாக்கியதால், வைத்தியசாலையில் தாதிகள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. சத்திர சிகிச்சைக்குப் பின்னர் தீவிர கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டிய நோயாளிகளுக்குப் பணிவிடை செய்ய, கோவிட் வைரஸ் தொற்றாத ஒருவர் தேவையென, குறித்த தாதி சர்ஜரி-ரிக்கவரி வார்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டார். அதே வார்ட்டுக்கு குலசேகரம் ‘புரொஸ்டேட்’ வெட்டி நீக்கப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பட்டது முற்றிலும் தற்செயலான நிகழ்ச்சியே. ஆனாலும் அவர் சார்ந்த ஒரு ஈழ அமைப்பு ஈரைப் பேனாக்கி, பேனைப் பெருமாளாக்கி, குறித்ததாதி மாற்று ஈழவிடுதலை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் எனத் தன் பங்கிற்கு வெடிகொழுத்திப் போட்டது.

குலசேகரத்தாரால் இயற்கையான வழியில் சிறுநீர் கழிக்க முடியவில்லை. இதனால் அடிவயிற்றில் துளைபோட்டு சிறுநீர் சேகரமாகப் பையொன்றை இணைத்திருந்தார்கள். உயிர்மையத்தில் கத்தி வைத்ததால் பயங்கரமாக வலித்தது. வலியைக் குறைக்க ஊசிபோட்டுப் பையை மாற்றும்போதே குலசேகரத்தார் அடிவயிற்றிலும் இடுப்பை அண்மித்த தொடைகளிலும் பச்சை குத்தியிருந்த டாட்டீச் சித்திரங்கள் தாதியின் கண்களில் பட்டன. வெவ்வேறு நிலைகளிலும் வடிவங்களிலும் அமைந்த டாட்டீச் சித்திரங்களைக் கண்டதும் தாதியின் உதடுகள் துடித்தன. விபரிக்க முடியாத உணர்வுகளில் மனது உறைந்துபோனது.

சேவையிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தியது, தாதியைப் பெரிதும் பாதித்தாகத் தெரியவில்லை. மாறாக, இரவுபகல் என்று இல்லாமல் நீண்டகாலம் ஷிப்ட் வேலை செய்ததால், பணி இடைநிறுத்தம் அவருக்கு ஓய்வாகவும் விடுமுறையாகவும் இருந்தது. மேலதிகமாக, இதுவரை காலமும் மனதிலிருந்த பாரத்தை இறக்கிவைத்த நிம்மதியையும் தந்தது.

விசாரணை தன்பாட்டுக்கு நடக்கட்டும், விடுமுறையில் எங்காவது போகலாமென நினைத்தார். எங்குபோவது, யாருடன்போவது என்ற சிக்கல். முடிவில் இலங்கைக்கு போகலாம் என்ற தீர்மானத்தில் மனம் நிலைகுத்த, இதற்கு எதிர்வினையாற்றிய அவரது

மனச்சாட்சி, ஊரில் உனக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? என எச்சரித்தது.

இலங்கையில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் முனைப்படைந்திருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர் கயல்விழி. புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் இதை அடிப்படையாக வைத்தே தொடர்ந்து படித்து, பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவ தாதியாக வரமுடிந்தது.

கயல்விழி மீது ஈழவிடுதலை இயக்கங்களின் நிழல்படாதிருக்க, தகப்பன் கந்தையா வாத்தியார், தான் அதிபராக இருந்த கிராமத்துப் பாடசாலையில் படிக்கவிட்டதால் உயிரியல் விஞ்ஞான, பட்டப் படிப்புக்கே இடம் கிடைத்தது. டியூசனுக்கும் அனுப்பி, நகரத்துப் பாடசாலைக்கும் அனுப்பியிருந்தால் கூடிய புள்ளிகள் பெற்று மருத்துவம் படித்திருப்பாள் என்பது அயலவர்களின் கணிப்பு. அந்த அளவுக்குக் கயல்விழி புத்திசாலியான, மரியாதை தெரிந்த பிள்ளை என்பார்கள் அவளை அறிந்தவர்கள்.

கயல்விழி இப்பொழுது 'அவள்' அல்ல. நாற்பது வயதைத் தாண்டிய 'அவர்'. பிரபல தனியார் வைத்தியசாலையின் முக்கிய வார்டை நிர்வகிக்கும் பெண்தாதி, பெரிதும் மதிக்கப்படுபவர். கைநிறையச் சம்பளம். சமீபத்திய சம்பவம் காரணமாக வேலைக்குப் போகாது வீட்டிலிருக்கிறார். இருந்தாலும் அவரது நினைவுகள் மருத்துவ மனையைச் சுற்றியே வலம் வந்தன.

வைத்தியசாலை எண்ணங்களைத் திசைதிருப்ப ஏதாவது வாசிக்கலாமென நினைத்தபோது, முன்பு வாசிக்க ஆரம்பித்து இன்னமும் முடிக்காமலிருந்த ஜோன் றொன்சனின் உளவியல் தொகுப்புநூல் நினைவுக்கு வந்தது. புத்தக அலுமாரியில் அதைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து உருவியெடுத்தபோது அலுமாரித் தட்டில் புதைந்திருந்த ஒரு தபால் உறையும் புத்தகத்துடன் சேர்ந்து வந்தது. வந்தவேகத்தில் அதை உள்ளே தள்ளிவிட்டார் கயல்விழி. கந்தையா வாத்தியார் இறந்தபின், தனியே வாழவிரும்பாத தாய், தற்கொலை செய்வதற்கு முன்னர் பதிவுத் தபாலில் அனுப்பிவைத்த உறுதிகள் அவை. அதே தபாலுறையுடன் இத்தனை வருடங்களாக அவை புத்தக அடுக்குகளுக்கு இடையே தேடுவாரற்றுக் கிடந்தன.

உறுதிக்கட்டு பழைய நினைவுகளைக் கிளறிவிட, யன்னலருகே சென்று வெளியே பார்த்தார். ஸ்நோ இடைவிடாது கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. வருஷம் வருஷம் பெய்யும் ஸ்நோதான். இருந்தாலும் ஏதோவொரு உந்துதலால் அதை நெடுநேரம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். இலைகளை இழந்து நிர்வாணமான பப்ப, லார்ஷ், மேப்பல் மரங்களை வாரம் முழுவதும் தொடர்ந்து கொட்டிய ஸ்நோ, மூடிமறைத்து மானம்காத்தன. அகன்ற இலை மரங்களுக்கு இடையில் ஊடுபயிராக நடப்பட்ட ஊசியிலை மரங்கள் மாத்திரம் இலைகளை

இழக்காது கம்பீரமாகக் காட்சி தந்தன. மேப்பல் மரக் கிளைகளின் இடுக்கில் கூடுகட்டி வாழ்ந்த பெண் சிக்கடிக்குருவியை நெடுநேரம் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார். திடீரென ஊசியிலை மரக் கூடலிலிருந்து பறந்து வந்த ஆண் சிக்கடி, பெண்குருவி மீது ஏறி அமுக்கியது. கூட்டிலிருந்த குஞ்சுகளின் கத்தலுக்கும் தாய்க் குருவியின் திமிறலுக்கும் அசராத ஆண்குருவி தன் இச்சையைத் தீர்த்த இறுமாப்பில் மீண்டும் ஊசியிலை மரக் கூடலுக்குத் தாவியது. கயல்விழிக்கு தேகமெங்கும் உஸ்ணம் பரவி வேர்த்தது. குருவிகளானாலும் கண்முன்னே நடந்தது வல்லுறவே. அதைத் தடுக்கமுடியாத குற்ற உணர்வில், பொங்கிக் கொண்டு வந்த கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டார்.

தொடர்மாதியின் முகப்பு வாசலில் பொருத்தியிருந்த இண்டர்காம் இணைப்புச் சிணுங்கியது. சிறிது நேரத்தில் ஓடர் செய்த எடுப்புச் சாப்பாட்டைக் கொண்டுவந்த பெண், லிப்டில் வராது மாடிப்படிக்களில் ஏறிக்களைத்து வந்தாள். அந்த நாட்டில் டிலிவரி செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் இளவயதினரே. வந்த பெண்ணுக்கு நடுத்தர வயதிருக்கும். வாழ்க்கையில் நன்கு அடிபட்ட சாயல் தோற்றத்தில் தெரிந்தது. முகம் அழகாக இருந்தாலும் வயது தெரிந்தது. தலைமுடியை குட்டையாக வெட்டியிருந்தாள். தொழிலுக்கு ஏற்றபடி கேற்றரிங் கடையின் பெயர் பொறித்த வின்டர் ஜாக்கெட்டும் ஜீன்சும் அணிந்திருந்தாள். அவளின் ஆங்கில உச்சரிப்பில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வாடை வீசியது. சாப்பாட்டுக்கான பணம் முழுவதையும் ஏற்கனவே கயல்விழி ஒன்லைன் மூலம் செலுத்தியிருந்தார். ஆனாலும் ஏதாவது டிப்ஸ் கிடைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் வீட்டினுள்ளே பார்வையை நுழைத்து, 'அக்கா யாழ்ப்பாணத்திலை எவடம்? நயினாதீவு அம்மன் கோவில் படம் தூக்கியிருக்கிறியன்' என்றாள்.

இந்த நாட்டுக்கு வந்த நாள் முதல் இங்கு வாழும் இலங்கை, இந்தியர்களுடன் எந்தவித தொடர்பும் இல்லாமல் வாழ்பவர் கயல்விழி. இதற்கு வலுவான காரணங்களும் உண்டு. அவர் பணிபுரியும், அதிக கட்டணம் அறவிடும் தனியார் வைத்திய சாலைக்குத் தமிழர்கள் பெரும்பாலும் வருவதில்லை. அவர் வாழும் குறிச்சியில் வாடகை வீடுகள் குறைவு என்பதற்கு அப்பால் மனைகளின் விலையும் அதிகம். அதனால் மேட்டுக்குடி மக்களே அங்குக் குடியிருந்தார்கள்.

டிலிவரி சாப்பாடு கொண்டுவந்த பெண் அக்காவென அழைத்து யாழ்ப்பாணத் தீவுகளின் வட்டாரத் தமிழ் பேசியது கயல்விழிக்கு ஊர் நினைவுகளைத் தூண்டிவிட்டன. கயல்விழியும் தீவில் பிறந்து வளர்ந்தவர். இன்றைய நிலையில் அவருக்கு ஒரு பேச்சுத்துணை தேவை என்பதால், வந்தவருடன் பேசுவது மனதுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது.

“களைச்சுப்போனாய், மூச்சுவாங்குது. லிப்டில் வந்திருக்கலாமே, உள்ளே வா. ஏதாவது குடிக்கிறாயா?” எனக் கயல்விழி அழைத்தார்.

“கொஞ்சம் தண்ணி தாங்கோ அக்கா. எனக்கு லிப்டில் வரப் பயம், தலை சுத்தும். பிரான்ஸில ஒருமுறை உள்ளுக்கை அம்பிட்டு அரைநாள் அதுக்குள்ளை கிடந்தனான். அதுக்குப் பிறகு மாடிவீடுகளில் படியிலைதான் ஏத்தம்,” எனச் சொல்லியபடி அங்குள்ள கதிரையின் நுனியில் பட்டுப்படாமலும் அமர்ந்தார். மாடிப்படிக்களில் ஏறி வந்த களைப்புக்கு வீட்டின் சுவாத்தியம் இதமாக இருந்தது.

கயல்விழிக்குச் சொந்தமான பிளாட்குடியிருப்பு, மிகவும் சுத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் பராமரிக்கப்பட்டிருந்தது. எல்லாம் அந்தந்த இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. வீட்டில் குழந்தைகள் இல்லையெனத் தெரிந்தது. மேலதிக விபரம் அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வத்தில் அங்குள்ள படங்களில் கண்களைச் சுழலவிட்டாள். இதை விடுப்பென்று சொல்ல முடியாது. ஊரவன் என்ற நினைப்பில் இயல்பாகவே தோன்றிய ஆர்வம் என்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். மனிதர்களின் படங்கள் எதுவுமில்லை. மாறாகப் பல்வேறு கோடுகளாலான, இலகுவில் புரியாத, சில உளவியல் சித்திரங்கள் மட்டும் சட்டம் போட்டு மாட்டப்பட்டிருந்தன. அவற்றை உற்றுக் கவனித்தாள். சிக்கலான கோடுகளின் மையத்தில் பெண்களின் வெவ்வேறு உருவங்கள் தெரிந்தன. உதவிகேட்டு யாசிப்பதே அக்கோட்டுச் சித்திரங்கள் சொல்லும் செய்தியென்பதை தன் அறிவுக்கு எட்டியபடி விளங்கிக் கொண்டாள். கயல்விழியே அவற்றை வரைந்ததாகக் காட்டும் கிறுக்கலான குறியீடு, கையொப்ப வடிவில் ஒரு மூலையில் இருந்தது.

தண்ணீருக்குப் பதிலாக அப்பிள்யூஸ் கொண்டு வந்த கயல்விழி, “உனக்கு வேறு டிலிவரி இருக்கா?” என்ற கேள்வியுடன் அருகில் உள்ள சோபாவில் அமர்ந்தார்.

“இப்போதைக்கு இல்லை அக்கா. வந்தால் போனில் டிங் சுத்தம் கேட்கும். அதுவரை இருந்திட்டுப் போறன்,” எனக் கதிரையில் உரிமையுடன் சாய்ந்து ஒரேமூச்சில் யூஸைக் குடித்தாள்.

வந்த களைப்புக்கு அப்பிள்யூஸ் அற்புதமாகச் சுவைத்தது. யூஸ்குடித்த கிளாஸை எட்டி முன்னால் இருந்த ரீப்போ-மேசையில் வைத்தபோது, அவள் தன் இடுப்பில் குத்தியிருந்த டாட்டீ சித்திரம், ஜீன்ஸ் இடுப்புப் பட்டிக்கு மேலால் எட்டிப்பார்த்தது. கட்டுமஸ்தான ஆண் ஒருவனை மலைப்பாம்பு சுற்றி இறுக்க அவன் வலிதாங்காது கதறுவது போன்ற தோற்றத்தில் அது வரையப்பட்டிருந்தது.

டாட்டீச் சித்திரங்கள் கயல்விழியின் கடந்த காலத்தை நினைவூட்டும். அவற்றைக் காணும்போது தேகமெங்கும் கட்டெறும்புகள் ஊர்ந்து கடிப்பது போன்ற உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும். இன்றும் அப்படித்தான். சாப்பாடு கொண்டுவந்தவள் பச்சைகுத்தியிருந்த டாட்டீச்சித்திரம் கடந்தகால சம்பவங்களை நினைவுபடுத்தின. உடம்பு நடுங்கி உஸ்ணமாகி வேர்த்தது. எழுந்து குளியலறைக்குப் போய்க் குளிர்ந்த தண்ணீரால் முகத்தைக் கழுவி நிதானமார். பின்னர் குளிர்ப் பெட்டியிலிருந்த அப்பிள், ஆரஞ்சுக் கலவை ஜூஸ் போத்தலுடன் டிலிவரிபெண் முன்னால் வந்தமர்ந்தார். இருவரும் கிளாஸை நிரப்பிக்கொண்டனர்.

“இலங்கையிலிருந்து பிரான்ஸ் வந்து, இப்ப இந்த நாட்டில் நிக்கிறாய். கஷ்டமான பயணமாச்சே,” எனப் பேச்சை வளர்த்தார் கயல்விழி. யூஸ் குடித்துக் கொண்டிருந்தவளுக்குப் பிரக்கடித்து மூக்கால் வழிந்தது. நிலைமையைச் சமாளிக்க குசினி மேசையிலிருந்த சேர்வியற் கைக்குட்டையை எடுத்துக் கொடுத்து, நானும் தீவுப்பகுதிதானென நெருங்கிவந்தார்.

“அக்கா, என்றை பயணம் மொத்தமாய் மூன்று வருசம். மும்பையில் மட்டும் பாஸ்போட்டும் இல்லாமல் ஓண்டரை வருசம்” என்றவள், கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டாள்.

கயல்விழி எதுவும் பேசவில்லை. அவளின் முகத்தைப் பார்த்தவாறு அமர்ந்திருந்தார். ஐரோப்பிய நாடொன்றுக்கு அகதி அந்தஸ்துக் கோரவரும் பயணத்தில் விசாவும் இல்லாமல் நீண்டகாலம் மும்பையில் தங்கியதையும் இடுப்பில் குத்தியிருந்த டாட்டீச் சித்திரத்தின் அர்த்தத்தையும் இணைத்துப் பார்த்து, என்ன நடந்திருக்குமென ஊகித்துக்கொண்டார். இதே பாதையைக் கடந்துதான் அவரும் வந்தவர். வசதியுள்ளவர்களுக்கு மும்பை ஒரு சொர்க்கம். மற்றவர்களுக்கு அது நரகம். அகதி அந்தஸ்துக்கோரி வெளிநாடு போக வெளிக்கிட்டு மும்பையில் இடைத்தங்கல் தங்கியவர்கள் அங்குப் பட்ட கஷ்டங்களையும் வேதனைகளையும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்க விரும்புவதில்லை. ஆனாலும் கதைகேட்க வேண்டுமென்ற கயல்விழியின் ஆர்வத்திற்கு காரணம் உண்டு.

“உனக்கு வேறு டிலிவரி எதுவும் இல்லையென்றால் என்னுடன் சேர்ந்து சாப்பிடு, எனக்கும் துணையாக இருக்கும்” என உரையாடலைத் தொடர தூபம் போட்டார் கயல்விழி.

எ டு ப் பு ச் சா ப் பா டு ஓ டர் செ ய் யு ம் வாடிக்கையாளர்களில் பலர் சாப்பாட்டை வாங்கினமர், பணத்தைக் கொடுத்தமர் என்ற மனப்பான்மையில் இருப்பவர்கள். இப்படியான நட்பான வாடிக்கையாளரை இதுவரை வந்தவள் சந்தித்ததில்லை. நிரந்தர விசாவும் இல்லாமல் ரெஸ்ரோரன்ட் குசினி ஒன்றில் அரைச் சம்பளத்துக்கு நெருப்பில் வெந்து கஷ்டப்பட்டவளுக்கு

சமீபத்தில்த்தான் இரண்டு வருடங்களுக்குரிய தற்காலிக விசாவும் கேற்றரிங் டிலிவரி வேலையும் கிடைத்திருக்கிறது. விசா முடியும் தறுவாயில் தொடர்ந்தும் ஊரில் வாழப் பாதுகாப்பு இல்லையென நிரூபித்தால் மட்டுமே விசா நீடிக்கப்படும். இந்த நிலையில் கயல்வழியைப் போன்ற ஒருவரின் நட்பு தனக்கு நல்லதென நினைத்தாள். ஊரவர் என்ற வட்டாரபாசம் மேலதிக நெருக்கத்தை ஏற்படுத்த, ஒட்டிக்கொண்டாள்.

இரண்டு பீங்கான் கோப்பைகளை மேசையில் வைத்த கயல்வழி, குளிர்சாதனப் பெட்டியில் இருந்த பஸ்மதி அரிசிச் சோறையும் பருப்பையும் சூடாக்கிக் கொண்டுவந்தார். எடுப்புச் சாப்பாட்டை கயல்வழிபகிர ஆரம்பித்தபோது, இந்திய சாப்பாட்டுக் கடைகளில் இருக்கும் ஒன்பைட்டு வழக்கத்தை நினவுபடுத்தி இருவரும் சிரித்தார்கள். தனக்குப் பசியில்லை என்று, கோப்பையில் குறைவாகவே எடுத்துக் கொண்டாள் வந்தவள். சம்பாஷனை தொடர்ந்தது.

“அக்கா, கேற்றரிங் ஜாக்கெட்டில் குத்தியிருக்கும் மேரியல்ல என் பெயர். நான் இந்த நாட்டுக்கு வந்தது, பிரான்ஸ் குடியுரிமை வைத்திருந்த பாண்டிச்சேரிப் பெண்ணின் பாஸ்போட்டில். இதனால் இங்கு நான் மேரிலதா, சுருக்கமாக மேரி,” என்றவளின் விழியோரத்தில் கண்ணீர் திரண்டது.

“ஆசையாசையாக அப்பா எனக்கு வைத்த பெயர் வளர்மதி. ஊரிலை நாங்கள் சுத்த சைவம். எனக்கு விசா கிடைக்க இங்குள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயம் தான் உதவியாயிருந்தது. இப்ப எனக்கு எல்லாக் கடவுளும்

ஒன்றுதான் அக்கா. நயினாதீவு அம்மனுக்கு நான் எத்தினை விரதம் பிடிசிருப்பன். அம்மாளாச்சி என்றை விசயத்திலை கண்திறக்கேல்லை.”

முன்னால் இருந்த ரிகுப்பேப்பரைப் பெட்டியிலிருந்து உருவி முகத்தை அழுத்தித் துடைத்தாள் வந்தவள்.

நிலைமையைச் சுழுகமாக்க, ‘வளர்மதி’ என அவளின் உண்மையான பெரைச் சொல்லி அழைத்து இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவர முயன்றார் கயல்வழி.

“எவ்வளவு காலமக்கா என்றை உண்மையான பெரைச் சொல்லக்கேட்டு” என்றவள் சற்று இடைவெளிவிட்டுத் தொடர்ந்தாள். “உங்களைப் பார்த்ததும் என்றை அக்காவின் ரூபகம்தான் வந்தது. நாலு வயது மூப்பு. நாங்கள் இரண்டுபேரும் தான் குடும்பத்தில். படிக்கிற காலத்தில் இயக்கத்தில் இணைந்து போர்க்களத்தில் அக்கா வீரச் சாவடைந்தவர். அப்பா கிராமசேவகர், பழைய பாஷையில் சொன்னால் ஊர் விதானை. ஊர்முழுக்க எங்களுக்குக் காணிகள். தாய்வழித் தாத்தா, கொள்ளுத்தாத்தா அனைவரும் முன்னாள் விதானைமார்கள். நாங்கள் வாழ்ந்த வளவை இன்றும் விதானையார் வளவு என்றே சொல்லுவினம்.”

ஊர்த் தமிழையும் விதானையார் என்ற சொல்லையும் கேட்டு எவ்வளவு காலம். “எங்கடை ஊரிலும் ஒரு விதானையார் வளவு இருக்கு,” என்று சொல்லிக் கதையை வளர்த்தார் கயல்வழி.

“தாத்தாவின் பதவிக்காலத்திலேயே விதானைமுறை மாறிக் கிராமசேவகர் பதவி அமலுக்கு வந்தது. இருந்தாலும் பரம்பரை விதானை என்ற பந்தாவோடுதான் அப்பா ஊரில் வலம் வந்தார். மகள் விடுதலை இயக்கத்தில் முக்கிய பொறுப்பில் இருக்கிறாள் என்ற பெருமை வேறு.”

வளர்மதிக்கு சகோதரியின் நினைவு வந்திருக்க வேண்டும். கரைகட்டி வழியத் தயாராக நின்ற கண்ணிருக்கு நடுவே, “அக்கா உயிரோடு இருந்திருந்தால் எனக்கு இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. என்னை வலோற்காரமாகப் பாழாக்கி அழிச்சதோடே, வயித்திலை பிள்ளையையும் தந்த அந்த அரக்கனை மும்பையிலேயே முடிச்சிருப்பன்” என்றவளின் முகம் கோணியது. அவளது முகத் தசைகள் கோபத்தில் அசைந்தது துலக்கமாகத் தெரிந்தது.

மும்பையில் அவளுக்கு நடந்த சம்பவங்களின் முடிச்சு அவிழ்ந்ததால் விசயத்தை ஊகித்துக் கொண்டார் கயல்விழி. அவள் சொன்ன அரக்கன் வளர்மதியைக் கூட்டிவந்த ஏஜண்ட் என்பதும், இடுப்பில் குத்தியிருந்த டாட்டுச் சித்திரத்தில் மலைப்பாம்பு சுற்றியிருக்கும் மனிதனும் அவனேதான் என்பதும் கயல்விழிக்குப் புரியாததல்ல. அந்தச் சித்திரம் வளர்மதியின் மனதில் படிந்து கிடக்கும் வன்மத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை விளங்கிக்கொண்டார். ஈழப்போர் நடந்த காலத்தில், இத்தகைய ஏஜண்டுகள் ஒரு குழுவாகச் செயல்பட்டு பல பெண்களைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். ‘பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை, பாதிப்புகளை வெளியே சொல்லமாட்டார்கள்; சிக்கல்களிலிருந்து மீள்வதற்கு சட்டத்தின் உதவியை நாட வாய்ப்பில்லை’ என்ற நம்பிக்கைதான் அந்தக் கயவர்கள் தொடர்ந்து அத்தகைய குற்றங்களில் ஈடுபடக் காரணம், என்ற விவரண எண்ணங்கள் அலையலையாகக் கயல்விழியின் மனதில் எழுந்து எழுந்து விழுந்தன.

வளர்மதிக்கு இப்போதைய தேவை ஒரு வடிகால். கதையைச் செவிமடுக்க ஒரு ஆள். இதனால் மேலேசொல்லு என்னும் பாவனையில் ‘ம்’ சேர்த்தார் கயல்விழி.

அப்போது பார்த்துச் செல்போன் தொடர்ந்து சினுங்கியது. சத்தத்தைக் குறைத்து போனைப் பைக்குள் வைத்த வளர்மதி, குவளையில் இருந்த தண்ணீரைக் கிளாஸில் வாத்து ஒரே மடக்கில் குடித்தாள்.

அவளின் கதை தொடர்ந்தது.

“அது, புலிகளும் இலங்கை அரசாங்கமும் சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட காலம். வெளி நாட்டிலிருக்கும் சோலிகரட்டில்லாத நல்ல பெடியன் என, கலியாணப் புரோக்கர் சம்பந்தம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார். விசாரித்துப் பார்த்ததில் எல்லோரும் நல்ல விதமாகவே சொன்னார்கள். அக்காவும் இறந்த நிலையில் மிஞ்சியிருக்கும் ஒரே பிள்ளையை, அதுவும் பெண்பிள்ளையை கண்காணாத தேசத்துக்கு அனுப்ப அம்மாவுக்கு விருப்பமில்லை. சாதகம் தொண்ணூறு வீதம் பொருந்துகிறது என்ற, காரணத்தைச் சொன்னார் புரோக்கர். ‘முத்தவள் இயக்கத்துக்குபோய் அவளின்ரை கதை முடிஞ்சது. அவளுக்கு ஒரு தங்கச்சி இருப்பது

இயக்கத்துக்குத் தெரியாதே? சூட்டோடை சூடாய், சண்டை ஓய்ஞ்ச இந்தநேரம் வெளிநாட்டுக்குப் போய், அக்கா இயக்கத்துக்குப் போய்ச் செத்தவ. அதாவை எனக்கு இயக்கத்தாலும் இராணுவத்தாலும் பிரச்சனை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி ‘அசைல்’ அடிச்சால் உடனை விசா குத்திக் குடுப்பான்,’ எனப் பொறுத்த இடத்தில் புரோக்கர் கைவைத்ததும் அப்பாவும் அம்மாவும் அடங்கிப் போனார்கள்.

“பிரான்ஸ் மாப்பிளைக்கு நிரந்தர விசா இருந்ததா?”

“அவருக்கு நிரந்தர விசா இல்லை என்பது பின்னரே தெரிந்தது. அதற்கு முன்னரே நாங்கள் இருவரும் தொலை பேசியில் பேசத் தொடங்கிவிட்டோம். எல்லாமே கைமீறிய நிலையில் பிரான்சுக்குப் போகவெளிக்கிட்ட பயணத்தில்த்தான் என் வாழ்க்கை மும்பையில் சீரழிஞ்சது.”

இதைச் சொல்லி முடித்தபோது வளர்மதி அழவில்லை. முகம் கறுத்து இறுகியிருந்தது.

‘கூட்டிவந்த ஏஜண்ட் யார்? குழந்தைக்கு என்ன நடந்தது? மாப்பிளை சுதாகரனை பிரான்ஸில் சந்தித்தாளா?’ என்ற கேள்விகள் கயல்விழியின் மனதில் வரிசைகட்டி நின்றபோது, சத்தத்தைக் குறைத்துவைத்த வளர்மதியின் தொலைபேசியின் அதிர்வும் அடுத்தடுத்த டிங்டிங் ஒலியும், அவசரமான டிலிவரி ஓடர் ஒன்றைத் தெரிவித்தது.

“அக்கா, இனியும் தாமதித்தால் வேலை போயிடும். இன்னொருநாள் வாறன்” என்று சொல்லி வெளியேறினாள் வளர்மதி.

கயல்விழிக்கு அன்று இரவு தூக்கம் வரவில்லை. விழிகள் இருளின் மெல்லிய துடிப்பை உற்றுப் பார்த்தன. மனத்தின் அடியில் கிளர்ந்த நினைவுகள் ஒவ்வொன்றும் கரையோரம் மோதும் அலைகள்போல உடைந்து சிதறின. வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதாக ஏமாற்றிக் காசு சம்பாதித்து, பெண்களின் வாழ்க்கையைச் சீரழித்த பலரும் பிற்காலத்தில் தமிழ்நாடு தேசியம் பேசியே பிரமுகர்களானார்கள். இவர்களின் லீலைகளினால் இன்றும் மாறாத ரணத்துடன் வாழும் எத்தனையெத்தனை கயல்விழிகளும் வளர்மதிகளும் தீராத வன்மத்துடனும் நெஞ்சை நொருக்கும் சோகத்துடனும் வாழ்கிறார்கள் என்பது இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் நிதர்சனம். சிலர் தங்கள் மீது படிந்துள்ள தூசைத் தட்டி விடுவதுபோலத் துடைத்து விட்டுச் சென்றாலும் பலரின் மனம் இன்னமும் அந்தத் தூசியிலேயே சிக்கித் தவிக்கிறது என்ற நினைவு, கயல்விழியின் உள்ளத்தில் மின்னலெனப் பாய்ந்தது.

இரவு நீண்டநேரம் தூங்காது உழன்றதால் அதிகாலையியே நித்திரை வந்ததது. காலைப் பத்துமணிவாக்கில் எழும்பிய கயல்விழி வழமைபோலக் கைத்தொலை பேசியைத் திறந்தார்.

வைத்தியசாலை நிர்வாகத்திலிருந்து ஒரு ஈமெயில் வந்திருந்தது. அதில், ‘உங்கள்மீதான விசாரணை முடிவடைந்தது. வழமைபோல நீங்கள் பணிக்குத் திரும்பலாம். விடுப்பில் நின்ற காலத்துக்கான ஊதியம் வழங்கப்படும். விசாரணை அறிக்கையைப் பெற விரும்பின் நிர்வாக இலாகாவைத் தொடர்பு கொள்ளவும்’, எனச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையை வைத்தியசாலை வெப்சைற்றில் மணந்து பிடித்த, குலசேகரம் சார்ந்த, ஈழத்தமிழ் அமைப்புப் பத்திரிகை அவரது இறப்பின் ‘ஃபாலோஅப்’ செய்தியொன்றை முதல் பக்கத்தில் வெளியிட்டிருந்தது. அதன் சாராம்சம் இதுதான்.

“உயிர் மையச் சுரப்பியில் ஏற்பட்ட அழற்சி காரணமாக வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட தமிழ்ஈழ அமைப்பின் போசுகர் திரு குலசேகரம்

அவர்களுக்கு, பரிந்துரைக்கப்பட்ட மருந்துகளையும் வலி நிவாரணிகளையும் ஒழுங்காக வழங்காது, இன்பெக்ஷன் ஏற்படுத்தித் துன்புறுத்திய குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப் படவில்லை’, என வைத்தியசாலை விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. குறித்த தாதி மீண்டும் பணிக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இது தொடர்பாக எமது அமைப்பு நீதி மன்றத்தை நாடும்”

இவை எதையும் பொருட்படுத்தாத கயல்விழி, தன் ‘கணக்கை’ நேர்செய்த திருப்தியுடன் ஆண் வாடை அதிகமற்ற மகப்பேறு வாட் வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். ஆனாலும் டாட்டீச் சித்திரங்களின் நினைவுகள் மட்டும் இடையிடையே வந்து கயல்விழியின் பணியைக் குழப்ப முயல்கின்றன.

“ஆசி. கந்தராஜா” <a.kantharajah@hotmail.com>

அம்ருதா சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்! இதழ் உங்கள் இல்லம் தேடி வரும்!!

சந்தாதாரர் ஆக மூன்று வழிகள்

இமெயில்:	அழைக்க	அஞ்சல்
info.amrudha@gmail.com	044 24353555 9444070000	அம்ருதா, 1 கோவிந்த ராயல் நெஸ்ட் அடுக்ககம், 12 இரண்டாவது தெரு, மூன்றாவது பிரதான சாலை, சி.ஐ.டி நகர்-கிழக்கு, நந்தனம், சென்னை-600035

☒	காலம்	சந்தா தொகை (ரூ)
☐	ஆயுள்	6,000
☐	ஐந்து வருடம்	1,560
☐	இரண்டு வருடம்	660
☐	ஒரு வருடம்	330

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம்

உங்கள் காசோலை / வரைவோலையுடன் இந்தப் படிவத்தை அனுப்பவும்

பெயர்:.....

முகவரி:.....

.....பின்கோடு:.....

தொலைபேசி:.....இ-மெயில்:.....

காசோலை / வரைவோலை அனுப்புபவர்கள் White Lotus Books (P) Ltd என்ற பெயரில் அனுப்பவும்.

ச. முகிலன் கவிதைகள்

இரண்டடி உயரத்தில்
இருந்து கொண்டு
எல்லோரையும்
கலங்கச் செய்கிறது
சிவப்பு பூதம்

கள்ளச் சந்தை வியாபாரமும்
களவு போய்விட்டது

சமையல் பொருட்கள்
சகலமும் நிறைந்திருக்க
வயிறு மட்டும்
காலியாகி கலகழுட்டுகிறது

உணவாக அறிவிப்புப் பலகைகள்
கால வரையறையற்ற
விடுப்பை அறிவித்து
சொற்களால் கைவிரிக்கின்றன

எல்லாவற்றிலும் புகுந்து
இன்பமூட்டும் நவீனம்
இப்போதெல்லாம்
பகடி செய்கிறது

போர் ஆயுதங்களுக்கு பதுங்கியிருப்பதைப்
பார்த்த பின்பும்
சொல்கிறார்கள்
அன்பே இறையென்று

துப்பாக்கிச் சூட்டில்
கள்ளச்சாராயத்தில்
கூட்ட நெரிசலில்
சாதி ஆணவத்தில்
துயரும் பலியும்
என்றென்றும் தொடர்ந்தபடியே இருக்கின்றன

தேர்தல் காலத்திற்கான
காகங்கள்
வீட்டு வாசல் வரை
வந்து கரைகின்றன

இன்னும்
இந்த நிலத்தை
இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருப்பது
நிலம் பிடிக்கும்
ஆசையில் இல்லை

எத்தனை
இடர் வந்த போதும்
விழாமல் தாங்கியதற்கான
நன்றிக்கடன்

நெக நிறைய அள்ளிய நீர்
வழிந்து உலர்வதைப்போல
நனைவுகள் அழிவது
அத்தனை எளிதல்ல

சலசலத்தோடும்
ஆற்றுவீரின் ஒலியாக
குபகங்களின் உருளல்
கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறது

மனச் சோர்வில்
காணும் அனைத்திற்கும்
அனிச்சையாய்
விருப்பக் குறியீட்டுச்
செல்கிறது விரல்

அனிச்சையை
அல்கார்தமெனக் காட்டி வரும்
பதிவுகளின் பின்பு
ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது மனது

ச.முகிலன் <mukilan0923@gmail.com>

ஈரான் ஏகாதிபத்தியம் - இறையியல் - அரசியல்

• யமுனா ராஜேந்திரன்

ஏகாதிபத்தியம் தனது பொருளியல்-அரசியல் மேலாண்மைக்காகவும், ஈரானின் எண்ணெய் வளத்தின் மீதான மேலாண்மைக்காகவும், கூடுதலாகப் பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் ஈரானைக் கட்டுப்படுத்தவும், பாலஸ்தீனத் தனிநாட்டை அழிக்கவும், ஈரானது உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளை ஏதுவாகப் பாவிக்கத் திட்டமிடுகிறது. ஈரானின் மீதான அமெரிக்க-இஸ்ரேலிய ராணுவத் தாக்குதலின் ஏகாதிபத்திய-இறையியல்-அரசியல் பின்னணி இதுதான்.

விரிவாக பார்ப்போம்...

ஈரானியப் புரட்சி

ஈரான் மீதான அமெரிக்க-இஸ்ரேலியப் போரின் தொடக்கத்தில் ஈரானுடனான நாற்பது ஆண்டுகாலப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காணப்படும் என அறிவித்தார் அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் டிரம்ப். நாற்பது ஆண்டுகளின் முன்பு ஈரானது ஆட்சியதிகாரம் அமெரிக்க ஆதரவு மன்னரான மஹமத் ரலா பஹ்லவியிடம் இருந்தது. நாற்பதாண்டு காலம் அவர் அமெரிக்க உளவுத்துறையின் ஆதரவுடன் கடும் ஒடுக்குமுறை ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் காட்டுமிராண்டித்தனமான அந்நிய ஆதிக்க ஆட்சியதிகாரத்திற்கு எதிரான புரட்சி 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 16ஆம் தேதி ஆகாவென எழுந்தது.

மன்னர் ஷா அமெரிக்காவுக்குத் தப்பியோடினார். 14 ஆண்டுகள் பிரான்சில் புகலிடம் பெற்று வாழ்ந்த ஈரானிய இஸ்லாமியத் தலைவர் அயதூல்லா கொமேனி 1971 பிப்ரவரி 1ஆம் திகதி ஈரான் திரும்பினார். ஈரானியப் புரட்சியில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள் அதே ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 4ஆம் திகதி அமெரிக்க தூதரகத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். அங்கிருந்த 52 அமெரிக்கத் தூதரக அதிகாரிகளைப் பிணைக் கைதகளாகப் பிடித்தார்கள். மன்னர் ஷாவைத் திரும்ப ஈரானிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பது அவர்களது நிபந்தனை. 444 நாட்கள் தொடர்ந்த அந்த அரசியல்

நெருக்கடி 1981ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 20ஆம் நாள் முடிவுக்கு வந்தது. தூதரக அதிகாரிகள் பின்பு அமெரிக்கா திரும்பினார்கள்.

அமெரிக்க அதிகாரம் ஈரானில் துடைத்தழிக்கப்பட்ட அவமானகரமான வரலாற்று வடுவை நினைவுகூரும் குறிப்பீடாகவே டிரம்ப் நாற்பது ஆண்டுகள் பிரச்சனைக்கு முடிவு எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

1979ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியானது ஈரானிய இஸ்லாமிய மரபுக்கே உரிய ஒரு தனித்துவமான புரட்சியாகும். இது மன்னர் ஷாவின் ஒடுக்குமுறை அரசுக்கு எதிராக ஒட்டுமொத்த சமூகமும் நடத்திய ஒரு புரட்சி. இதில் பல்வேறு கருத்தியல் போக்குகள் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தன. இஸ்லாமிய, மார்க்சிய-இஸ்லாமிய, ஜனநாயக-இஸ்லாமிய, மார்க்சிய-லெனினியப் போக்குகள், மாவோயிச, ட்ராட்ச்கிய போக்குகள் எனப் பல கருத்தியலாளர்களும் இணைந்து நடத்திய முடியாட்சி எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் புரட்சியாக அது திகழ்ந்தது.

புரட்சியின் பின்னாட்களில் முரண்பாடுகள் எழுந்த, இஸ்லாமிய, மார்க்சிய-லெனினியப் போக்குகள் அனைவரும், ஷாவை வீழ்த்துவது, அரசைக் கவிழ்ப்பது என்ற தலையாய நோக்கத்தில் புரட்சியின் தொடக்கத்தில் ஒன்றுபட்டிருந்தனர். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால் இந்தப் போக்குகளில் எதனுடனும் உறுதியான சித்தாந்தப் பிணைப்பு இல்லாத பெரும்பான்மையான மக்கள், அவர்களில் நவீன நடுத்தர வர்க்கத்தினரே தரத்தில் மிக முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் ஷாவை அகற்றும் ஒரே நோக்கத்திற்குப் பின்னால் உறுதியாக நின்றனர்.

ஈரானிய பெண்களும் மார்க்சியர்களும்

புரட்சிக்குப் பின்பான ஈரானிய சமூகத்தில் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் சிறுபான்மை தேசிய இனக்குழுக்களின் பிரச்சனைகள் எழுந்தன. புரட்சி

வெற்றிபெற்றவுடனேயே ஈரானை ஒரு இஸ்லாமியக் குடியரசாக அறிவித்த தலைவர் அயதுல்லா கொமேனி, பெண்கள் வேலைத் தளங்களிலும் கல்விக் கூடங்களிலும் ஹிஜாப் அணிவது கட்டாயம் எனச் சட்டமியற்றினார். இதனைப் புரட்சியில் பங்குகொண்ட பெண்களும் பல்வேறு மார்க்சியர்களும் எதிர்த்தனர். புரட்சி உரிமைகளையும் பன்முக ஜனநாயகத்தையும் கொண்டு தரும் என்று நம்பியவர்கள் ஏமாந்தனர். 1979 மார்ச் 8ஆம் திகதி சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் கலந்துகொண்ட 15,000 பெண்களை இஸ்லாமியப் பழமைவாதிகள் தாக்கினர். மார்க்சியர்கள் பெண்களைச் சுற்றி நின்று பாதுகாத்தனர்.

தற்காலிகமாகக் கட்டாய ஹிஜாப் சட்டத்தை விலக்கிக்கொண்ட ஈரானிய அரசு, பின்னாட்களில் அதை மீளவும் கொணர்ந்தது. மார்ச் உலக மகளிர் நாள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களின் மீதும், அவர்களைப் பாதுகாத்த மார்க்சியர்கள் மீதும் கொடும் தாக்குதல் தொடுத்த அரசு, அவர்களில் பலரைக் கொன்றும் அழித்தது. 2022ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 16ஆம் திகதி, கூந்தலை முழுக்க மறைக்கும் ஹிஜாப் அணியவில்லை என்னும் காரணத்திற்காக, மாசா அமீம் எனும் சிறுபான்மையினக் குர்திஸ் இன இளம்பெண்ணை, ஈரானின் கலாச்சாரக் காவல்துறையினர் கைது செய்தனர். கடுமையான சித்திரவதையின் பின் அவர் மாரடைப்பினால் மரணமடைந்தார்.

1979 மார்ச் மகளிர் நாள் பேரணியை அடுத்து, 2022-2023 என இரு ஆண்டுகளில் மிகப்பெரும் பெண்களின் போராட்டங்கள் ஈரானில் எழுந்தன. ஈரானிய அரசு பெரும் அடுக்குமுறையைக் கையாண்டது. இவ்வகையில் ஈரானில் பெண்களின் உரிமை என்பது

எப்போதும் பிரச்சினைக்கு உரியதாகவே இருந்து வருகிறது.

ஈரான் குறித்த இடதுசாரிகளின் பார்வை

அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு ஈரானியப் புரட்சியில் இடதுசாரிகள் பங்கு பற்றினார்கள். புரட்சி வெற்றி பெற்றவுடன் இடதுசாரிகளை இஸ்லாமியவாதிகள் வேட்டையாடினார்கள். ஜனநாயகம், பெண்களது உரிமை, சிறுபான்மையினரது உரிமை, தொழிலாளர் உரிமை போன்றவற்றை புரட்சிகர அரசு அங்கீகரிக்கும் என இடதுசாரிகள் கருதினார்கள். அது நடக்கவில்லை. இந்த அளவில் ஈரானிய அரசின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை ஆதரிக்கும் இடதுசாரிகள், உள்நாட்டில் மதவாதிகளின் ஆதிக்கத்தில், கலாச்சாரக் காவல்துறையினரின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள அரசு நிறுவனங்களை விமர்சிக்கிறார்கள். இவர்கள் ஈரானிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தேசபக்தர்கள், அதே வேளை மத அடிப்படையாதத்தை நிராகரிப்பவர்கள்.

பாலஸ்தீனப் போராட்டத்தை மார்க்சியரும் தாராளவாதிகளும் ஆதரிக்கக் காரணம் அது ஒரு இனத்தின் நிலம் சார் அரசியல் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம் என்கிற காரணத்தால்தான். முஸ்லீம் வெர்சஸ் யூதர் என்கிற தியாலாஜிகல் அடிப்படையில் அல்ல. இந்திய முஸ்லீம்கள் சகலவிதங்களிலும் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் எனும் அளவில்தான் இந்துத்துவக் கொலைவெறியிலிருந்து காக்கும் பொருட்டு இந்திய இடதுசாரிகளும் லிபரல்களும் முஸ்லீம்களுடன் தோழமை பாராட்டுகிறார்கள். முஸ்லீம் வெர்சஸ் இந்துத்துவ தியாலாஜிகல் அடிப்படையில் இல்லை. தியாலாஜி எனும் அடிப்படையில் எல்லா மதங்களும் மக்கள்நலன், தனிநபர் உரிமை எனும் அளவில் தம்மை மறுபரிசீலனை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்

இடதுசாரிகளின் பார்வை. அமெரிக்கா வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஈரான் அணு ஆயுதம் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிழை என வாதிட முடியும். கொமேனியின் தியாலாஜி அரசை இடதுசாரிகள் ஏற்க அவசியமில்லை.

ஈரானிய இஸ்லாமியப் போராளிகளின் உயிர் ஈகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இஸ்லாமியப் படையினரை, பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதியான மிஷேல் பூக்கோ வெகுவாகப் புகழ்கிறார். உயிர் ஈகத்தைக் கொண்டாடும் நாடு அது என்கிறார். இந்த அற்புதப் பண்பு அவர்களை வெல்லமுடியாதவர்களாக ஆக்குகிறது எனவும் விதந்து பேசுகிறார். ஈரான் குறித்த மிஷேல் பூக்கோவின் எழுத்துக்கள் பிற்பாடு முழு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டது. சிமோன் தீ பூவா போன்ற பெண்ணிலைவாதிகள் முதல், ஈரானிய இடதுசாரியான ஜேனட் ஆப்ரே வரையிலானவர்கள், ஈரான் குறித்த மிஷேல் பூக்கோவின் விதந்தோதுதலை விமர்சித்திருக்கிறார்கள். மிஷேல் பூக்கோ தனது ஈரான் குறித்த நூலில் பெண்கள் பிரச்சினை, சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை இரண்டையும் ஓரம்கட்டி விடுகிறார் என்பது அவர்களது விமர்சனம்.

இது நியாயமான விமர்சனம். ஈரானில் கலாச்சாரப் போலீஸ் எனும் மதவாத அமைப்பு பெண்களின் மீதான கடுமையான வன்முறையை இன்றுவரை சுமத்திவருகிறது. இதை வெறுமனே மேற்கத்தியச் சதியென எவரும் நிராகரித்துவிட முடியாது. பின்புரட்சிகர சமூகங்களில் ஜனநாயகம் குறித்த பிரச்சினை இது.

ஏகாதிபத்தியம் இத்தகைய சிக்கல்களைத் தனது கலாச்சார மேலாண்மைக்காகப் பாவிக்கிறது. குர்திஸ் இனக்குழுக்களைத் தனது அரசியலுக்கு அது பாவிக்க முயன்றது அண்மைய எடுத்துக்காட்டு.

இஸ்லாமிய நாடுகளில் தேசிய இனப் பிரச்சினை

தேசிய இனப் பிரச்சினையில் ஈரான், ஈராக், சிரியா, துருக்கி என அனைத்து இஸ்லாமிய நாடுகளும் ஒடுக்குமறைக் கொள்கையையே கடைப்பிடிக்கின்றன. ஈரானில் வாழும் 15 இலட்சம் குர்திஸ் இன மக்கள் தமது கலாச்சார மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். 2022ஆம் ஆண்டு கலாச்சாரப் போலீசினால் கொல்லப்பட்ட மாசா அமிம் ஒரு குர்திஸ் இனம்பெண் என்பதை இங்கு நாம் கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

ரெஜோவா சோதனை என்பது குர்திஸ் இனத்தேசியப் பிரச்சினைக்கான தீர்வில் ஒரு முக்கியமான அனுபவம். சோவியத் நாட்களில் ஸ்டாலினிய சோசலித்தைத் தேர்ந்த குர்திஸ் விடுதலை இயக்கத் தலைவரான அப்துல்லா ஒச்சலான் (துருக்கிய அரசின் இம்ராலி தனிமைச் சிறையில் வாடும் ஒச்சலான்) ஈரான், ஈராக், துருக்கி, சிரியா எனப் பரந்து வாழும் தமது குர்திஸ்

இனமக்களுக்கு இரு தீர்வுகளை முன்மொழிந்தார். கன்பெடரலிசம் மற்றும் லிபரட்டேரியன் சோசலிசம். வேறுபட்ட அரசுகளின் நிலப்பரப்பில் வாழும் குர்திஸ் மக்கள் அந்தந்த நாடுகளின் பெடரல் சிஷ்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு, தமக்கிடையில் ஒரு கலாச்சார ஒருமையைப் பேண விழைவது இந்தமுறை. மற்றும், மையப்படுத்தப்பட்ட சோசலிச அரசுக்கு மாறாக உள்ளூர் நிலைமைகளில் மக்கள் நேரடிய அதிகாரத்தில் ஈடுபடும் ஜனநாயகம் இவரது விழைவு.

இந்த அமைப்பைப் பெண்கள் மையமானதாக, நிர்வாகம், பாதுகாப்பு என்பதாக அமைப்பது அவரது இலக்கு. உலகின் முதல் பெண்ணிலைவாத சோசலிச அமைப்பு அல்லது சோதனை என ரெஜோவா அனுபவம் அழைக்கப்படுகிறது. இது சிரிய நாட்டினுள் ஒரு டிபேக்டோ அரசாகவும் செயல்படுகிறது. ரெஜேவோ, எந்த இனத்தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் போலவே சர்வதேசிய நாடுகளின் உறவுகளுக்குள் சிக்குண்டிருக்கிறது. ஒரு புறம் ரஸ்யா, சீனா ஆதரிக்கும் சிரிய அரசு; மறுபுறம், அமெரிக்க ஆதரவு-சிரிய எதிர்ப்பு அணிகள். மூன்றாவதாக இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகளின் ஐஎஸ்ஐஎஸ் அமைப்பு. இதற்கிடையில் நிகழ்ந்தது ரெஜோவா அனுபவம்.

அமெரிக்க-மேற்கத்திய ஊடகங்களில் ஐஎஸ்ஐஎஸ்-ஐ எதிர்த்துப் போராடும் குர்திஸ் பெண் போராளிகளின் சாகசங்கள் பேசப்படாத நாளேயில்லை. இதற்கான காரணம் சிரிய எதிர்ப்பு- அமெரிக்க ஆதரவு அணிகளுடன் ரெஜோவா நிர்வாகத்தினர் ஐஎஸ்ஐஎஸ்-ஐக்கு எதிராக ஒரு ஸ்ட்ரேடஜிக் அணியை அமைக்க வேண்டியிருந்தது. ஐஎஸ்ஐஎஸ்-ஐ கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டாந்ததில் ரெஜோவா பெண் போராளிகளே தீர்மானமானப் பாத்திரம் வகித்தனர்.

ரெஜோவாவின் சமூகத்திட்டம் என்பது ஒச்சலானது அரசியல் பார்வை கொண்ட லிபரட்டேரியன் சோசலிசம் மற்றும் கன்பெடரலிசம் என்பதால் இதனை அமெரிக்காவின் டிரம்ப் போ அல்லது மேற்கத்திய நாடுகளோ நீண்ட காலங்களுக்கு விரும்பாது. ஐஎஸ்ஐஎஸ்-ஐக்கு எதிரான போரில் குர்திஸ் மக்களைப் பாவித்த அமெரிக்கா, இப்போது அதே மக்களைத் தாக்க துருக்கிக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறது. துருக்கி இப்போது தாக்குதலைத் தொடங்கிவிட்டது. துருக்கியின் தாக்குதலை மேற்கத்திய, அமெரிக்க இடதுசாரிகள் கண்டிக்கிறார்கள். ரெஜோவா நம்காலத்தின் மக்களது நேரடி அதிகாரம், பெண்மைய சமூகம் என்பதற்கான ஆதாரம்.

இவ்வாறு தனிநபர் மனித உரிமை, ஜனநாயகம், பெண்களின் உடை உள்ளிட்ட உரிமைகள், சிறுபான்மை தேசிய இன உரிமைகள், மதச்சார்பற்ற மனிதர்களின் உரிமைகள் குறித்த பன்முகப் பிரச்சினைகள் ஈரானில் நிலவுகின்றன. இத்தகைய அரசியல்-கலாச்சாரப்

பிரச்சனைகளோடு, அமெரிக்க-மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களின் பொருளாதாரத் தடைகளை, இதனை மையமாக வைத்த அதனது ஆதிக்கத் திணிப்பையும் ஈரான் எதிர்கொள்கிறது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய நிலைபாடு

அமெரிக்கா உள்ளிட்ட மேற்கு நாடுகளில் செல்வம் குவிந்ததற்கான காரணம் 500 ஆண்டுக் காலனியச் சுரண்டல். அது நவகாலனியமாகப் பொருளாதார, கலாச்சார, அரசியல் தளத்தில் இன்றும் தொடர்கிறது. தமது செல்வ வளத்தினை முன்வைத்துக் காலனிய நாடுகளைப் பட்டினி போட்டுப் பணிய வைப்பது நவகாலனியத்தின் திட்டம். ரஸ்யா, சீனா, கியூபா, வடகொரியா, ஈரான் மட்டுமல்ல, வெள்ளையரல்லாத நாடுகள் மீது முன்னைக் காலனிய நாடுகளின் பொருளாதாரத் தடையின் பின்னணி இதுதான். விஞ்ஞானமும் ஆயுதமும் காலனியத்தின் வலிய கருவிகள். வடகொரியாவை, சீனாவை, ரஸ்யாவை காலனியம் வீழ்த்த முடியாததன் காரணமும் விஞ்ஞானமும் ஆயுதமும் தான்.

ஈரானின் பொருளாதாரப் பிரச்சினை, செயற்கையாக, பொருளாதாரத் தடைமூலம் உருவாக்கப்பட்டது. எந்த நாட்டிலும் போல ஈரானிலும் பிரச்சினைகள் உண்டு. அமெரிக்க நகரங்களில் அதன் குடியேற்றச் சட்டங்களுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்கள் இல்லையா? ஈரானில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது ஏகாதிபத்திய-ஜியோனிசத் தலையீடு. இதில் பெரும்பகுதி உலகில் மேலாண்மை செலுத்தும் அமெரிக்க-மேலைத்தேய ஊடகப் பிரச்சாரத்தின் வழி செயல்படுத்தப்படுகிறது. நாம் மீளவும் அப்பட்டமான காலனிய நாட்களுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பிம்பமே அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் டிரம்ப் எனும் முடிமன்னர்.

இந்தியச் சூழலில், அரசியல் அதிகாரத்திற்காகப் பிளவுபடுத்தக்கூடிய காரணிகளில், மதமும் இனமும் சாதியமும் இருப்பது போல, இஸ்லாமியச் சமூகங்களில் முடிமன்னர் ஆட்சி, இஸ்லாமிய மதத்திற்குள்ளான வன்னி-ஷியா வழிபாட்டுப் பிரிவுகள், பழங்குடியினக் குழு மனநிலைகள் உள்ளன.

காலனிய அரசுகள் தமது பொருளியல் சுரண்டல்களை நிலைப்படுத்த அல்லது ஒருங்குபடுத்த, இத்தகைய பிரச்சினைகள் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டன. இந்த முரண்களை மேலும் பிளவுபடுத்தல் அல்லது ஓரளவு ஒருங்கிணைத்தல் என்பதே காலனிய அரசுகளின் திட்டமாக இருந்தது. இந்தக் காலனிய அணுகுமுறை, நாடுகள் அரசியல் விடுதலை பெற்ற பின்பு, இன்றும் தொடர்கிறது.

ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், லிபியா, சிரியா, இப்போது ஈரான் தலையீடு என்பதில் அமெரிக்க-மேற்குலக அணுகுமுறையில் ஒரு படிமுறை-பேட்டர்ன் உள்ளது.

ஷன்னி-ஷியா முரண், பழங்குடியினக் குழுக்களுக்கு இடையிலான முரணை இந்தப் படிமுறை அணுகல் கூர்மைப்படுத்தும். அடிப்படைவாத ஆயுதக் குழுக்களை உருவாக்கும். இவற்றை முன்வைத்துக் குறிப்பிட்ட அரசின் படைகளையும் சிவில் சமூக நிறுவனங்களையும் பிளந்துவிடும். விளைவாக நாட்டை ஒருங்கிணைத்து ஆளுவதற்கு ஆற்றலற்ற ஒரு அமெரிக்க-மேற்குலகச் சார்பு அரசை அங்கு நிறுவும்.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட அனைத்து நாடுகளதும் அனுபவங்கள் இவைதான். இஸ்ரேல் இதைத்தான் பாலஸ்தீனத்தில் நிகழ்த்தி வருகிறது. ஒஸ்லோ ஒப்பந்தக் காலத்தில அது ஹமாஸ் இயக்கத்தைப் பாலஸ்தீன நிர்வாகத்திற்கு எதிராக நிதியளித்து வளர்த்தது. தற்போது அதே காரியத்தைப் பாலஸ்தீன அரசு நிர்வாகத்தைப் பயன்படுத்தி ஹமாஸுக்கு எதிராகச் செய்கிறது. பாலஸ்தீன அரசு நிர்வாகம் கதார் மீதான ஈரான் தாக்குதலைச் சட்டவிரோதம் எனக் கண்டித்திருக்கிறது என்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

ஈரானின்மேலும் இதே விதமாக, மன்னர் பரம்பரையினர், பழங்குடியின மரபுத் தலைவர்களை இஸ்ரேல் களமிறக்க முயன்றது. ஷன்னி-ஷியா முரண்பாட்டில் அமெரிக்கத் தளங்களைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் அனைத்தும் ஷன்னி நாடுகள். ஈரான் ஷியா நாடு என்றாலும் இந்த முரணில் சிக்கவில்லை. எழுபதுகளில் அமெரிக்கச் சார்பு மன்னர் ஷாவுக்கு எதிராகப் புரட்சி நிகழ்த்திய ஈரானுக்கு அரைநூற்றாண்டுக் கால காலனிய-ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வு இருக்கிறது. இந்த உணர்வே ஷன்னி பிரிவினரான பாலஸ்தீனர்களை ஈரானை ஆதரிக்கச் செய்கிறது. நவீனத்துவ மொழியில் மதக்குறுங்குழு உணர்வை ஈரான் தாண்டி வந்திருக்கிறது. பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தைக் காலனியத்திற்கு எதிரான உலகின் கடைசி தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பார் மத்தியக் கிழக்கின் கோட்பாட்டாளரான இலன் பெப்பே.

டிரம்பின் கீழான இன்றைய ஏகாதிபத்தியம் அம்மணமாகத் தனது பொருளியல் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முனைகிறது. எந்த ஒளிவுமறைவும் மறைதிட்டங்களும் இன்று அதற்கு இல்லை. ராணுவ வலிமையின் மூலம் பின் புரட்சிகர அரசுகளை கீழ்ப்படியச் செய்வதே அதனது இலக்கு. எ.கா: வெனிசுலா, கியூபா, ஈரான்.

ஈரான் ராணுவ வலிமையில் அமெரிக்காவுக்கு ஈடு தர முடியாது. ஈரானின் வான்வெளியை அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் ஆக்கிரமித்திருப்பது நிதர்சனம். ஈரான் எதிர்கொள்ளும் குண்டுவீச்சுக்களும் அது எதிர்கொள்ளும் அழிவுகளுமே சாட்சி. ஏவுகணைத் தொழில்நுட்பத்தின் வழியில் ஈரான் தனது அசமத்துவ யுத்த தந்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. ஹார்முஸ் ஜலசந்தி முடக்கம் அதன் இன்னொரு பகுதி.

‘ஆயுத வலிமை மூலம் சமாதானம்’ -இது நேட்டோ செயலாளரின் அறிவித்தல். ‘ஈரான் அணு ஆயுதம் வைத்திருக்க முடியாது’ -இது அமெரிக்க ஜனாதிபதி டிரம்ப். ‘இஸ்ரேலின் இருத்தலுக்கானது ஈரானின் மீதான தாக்குதல்’ - இது நத்தானியேவு.

சட்டத்தின் அடிப்படையிலான உலகு என்பது அமெரிக்காவின் வீட்டோ அதிகாரத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. முன்னாள் - இன்னாள் காலனிய-ஏகாதிபத்திய நாடுகள், உலகில் ஆயுத ரீதியில் தலையிட, முன்னாள்-இன்னாள் சோசலிச நாடுகள் கண்டன அறிக்கைகளை மட்டுமே விடுகின்றன. இதுவே இன்றைய உலகம். பயங்கரவாதம் குறித்ததோ அடிப்படையாதம் குறித்ததோ அல்ல. அப்படி நிரல்படுத்துவதனால் தமது சொந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த பாலஸ்தீனர்களை ஆயுதமுனையில் விரட்டி அமைத்துக் கொண்ட இஸ்ரேல் தன்னளவில் ஒரு பயங்கரவாத நாடு. நாசிக்கொள்கையின் அடிப்படை, தன் இனப்பெருமையும் பிற இன வெறுப்பும் தான். ஒருபோது அதற்குப் பலியான யூத இனம், இப்போது ஜியோனிசம் எனும் இனவெறுப்புக் கருத்தியலின் அடிப்படையில், நாசிகள் செய்த அதே காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

இஸ்ரேலின் மேலாண்மை அரசியல்

இஸ்ரேல், ஈரான் மீதான தாக்குதலை எப்படி நியாயப்படுத்துகிறது? இஸ்ரேலின் இருத்தலுக்கு உயிர் வாழ்தலுக்கே ஈரான் அணு ஆயுதம் கொண்டிருப்பது அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறது. எனவே, முன்கூட்டியே ஈரானின் அணுசக்தி ஆய்வு நிலையங்களை நாங்கள் தகர்க்கிறோம் என்கிறது இஸ்ரேல். இந்தக் காரணம் எவ்வளவு தூரம் உண்மை?

2023 அக்டோபரில் இஸ்ரேல்-ஹமாஸ் நெருக்கடி தொடங்கிய வேளையில் இஸ்ரேலுது மரபுபேணல் துறை அமைச்சர் காசாவின் மீது அணுகுண்டு போட்டு அழிக்க வேண்டும் எனச் சொன்னார். இஸ்ரேலியப் பிரதமர் நத்தானியேவு அவரை அமைச்சர் பதவியிலிருந்து அகற்றினார். அணுகுண்டு கைவசம் இல்லாமல் எப்படி அணுகுண்டு போடுவது?

ஐநா சர்வதேச அணுசக்தி கண்காணிப்பு முகாமையின் ஒப்பந்த வரையறையில் ஈரான் கையொப்பமிட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஈராணை அந்த அமைப்பு கண்காணிக்கலாம். இஸ்ரேல் இந்த வரையறையில் கையொப்பமிடவில்லை. எனவே, இஸ்ரேலை இந்த அமைப்பு கண்காணிக்க முடியாது.

ஈரான்-அமெரிக்கா இடையில் நடந்து வரும் அணுசக்தி தொடர்பான பேச்சுவார்த்தையில் தாம் அணுகுண்டு தயாரிக்கவில்லை; வளர்ச்சித் திட்டங்களில் நாங்கள் அணுசக்தியைப் பாவிப்போம் என்கிறது ஈரான். முதலில் இதனை ஒப்பிய அமெரிக்கா பிற்பாடு முடியாது என்று சொல்கிறது. ஈரானிடம் இப்போது

அணுகுண்டு இல்லை. இஸ்ரேல், தன்னிடம் அணுகுண்டு இருக்கிறது அல்லது இல்லையென இதுவரை வெளிப்படையாக அறிவிக்கவில்லை. அதனிடம் 90 முதல் 120 வரையிலான அணுகுண்டுகள் இருக்கலாமெனச் சர்வதேசப் பாதுகாப்புத் துறை சம்பந்தமான ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இச்சூழலில் இஸ்ரேலின் அணுசக்தி ஆய்வுகள்-நிலையங்கள் தொடர்பான இஸ்ரேலின் ஆவணங்கள் சிலவற்றை தனது உளவு அமைப்புகள் மூலம் பெற்று ஈரான் வெளியிட்டிருக்கிறது. இந்த ஆவணங்களில் ஐநா முகாமை ஈரானிடம் பெற்ற அணுசக்தி ஆய்வுகள் தொடர்பான விவரங்களை இஸ்ரேலிடம் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பதாக ஈரான் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது.

உலக அரசியலில் ஈரானின் இடம்

முதலாளித்துவம், சோசலிசம் போல அரசியல் இல்லாமும் ஒரு அரசியல் திட்டமாகவே தொடங்கியது. எகிப்தின் சகோதரத்துவ இஸ்லாம், இதன் பாதிப்பில் உருவான ஹிஸ்புல்லா, ஹமாஸ் போன்றன மக்கள்மய இஸ்லாமியக் குடியரசை விழைந்தன. தலிபானியம் மக்கள் மயமானதற்கு மாறான கும்பல் ஆதிக்க கனவு. ஈராக், லிபியா போன்றன சோசலிசத் திட்டங்களை முன்வைத்தாலும் அது குடும்ப அதிகாரமாகவே நிலைத்தது. துருக்கி ஒரு தாராளவாத முதலாளித்துவ இஸ்லாமியத் திட்டத்தைக் கைக்கொள்கிறது.

அரபு நாடுகளின் பெரும் துயர் ஜனநாயகம், மக்கள் வாக்குரிமை, அவர்களது அழுத்தத்திற்கு இடம் தரும் நிலைமையற்ற மன்னர்களால் இன்றும் பல நாடுகள் ஆளப்படுவது. ஈரான் தவிரக் குறைந்தபட்ச ஜனநாயகம் இல்லாத நாடுகளாகவே அரபுலகு இருக்கிறது. எகிப்து தனது ராணுவத்துக்குச் சம்பளம் தரக்கூட அமெரிக்காவை நம்பியிருக்கிறது. ஜோர்டான், கத்தார், சவுதி அரேபியா போன்ற நாடுகளில் அமெரிக்காவுடன் நல்லுறவு பேணும் மன்னராட்சிகள்.

அரபு நாடுகளில் நடைபெறும் மக்கள் எழுச்சிகள் அவர்கள் பாலஸ்தீனத்தின் பக்கம் என்பதற்கான சாட்சி. அரசுகள்? இஸ்ரேலுக்கான ஆதரவு என்பது

அமெரிக்க-மேற்குலகின் ஆயுத, பொருளியல், ராஜ்ய ஆதரவு. அரபுலக அரசுகளால் பாலஸ்தீனத்திற்கு ஒரு பயனும் இல்லை.

உண்மையில் அரசு எனும் நவீன நிறுவனம், மன்னராட்சிகள், இஸ்லாமிய அரசியல் திட்டம் என்பதற்கு இடையில் தாலிபானியம், ஹிஸ்புல்லா, ஹமாஸ் போன்றன சிக்கித் தவிக்கின்றன. இந்தச் சிக்கலைத் தீர்த்தால் மட்டுமே அரசியல் இஸ்லாம் என்பது ஒரு சமூகத் திட்டமாகக் குறைந்தபட்சமாகவது பொருள் பொதிந்ததாகலாம்.

அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் இணைந்து நின்றால் ராணுவரீதியில் ஈரான் அதற்கு ஈடுதர முடியாது. மிகப்பெரும் விமானப் படையைக் கொண்ட நாடுகளாவும், குண்டுவிச்சுக்களைத் தடுக்கும் மிகநவீனத் தொழில்நுட்பம் கொண்டனவாகவும் இந்த நாடுகள் உள்ளன. ஈரானுக்கு ஏற்பட்ட ஆளுமைகள், வெகுமக்கள், கட்டிடங்கள் தொடர்பான சேதங்கள் இதனாலேயே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. மரண எண்ணிக்கையே இதனை உறுதிப்படுத்தும். ஈரானின் தாக்குதல் ராணுவரீதியில் தற்பாதுகாப்புக்கானது. அது உலக அளவிலான பொருளாதார நெருக்கடியை, குறிப்பாக வளைகுடா நாடுகளில் அமெரிக்கப் பொருளாதார நலன்களைக் குலைக்கும் பாதையைத் தேர்கிறது. ஹார்முஸ் ஜலசந்தி நெருக்கடியும் வளைகுடா நாடுகளிலான ஈரானின் தாக்குதல்களும் இப்படியானவை.

ஈரானுக்கு முன்னால் நான்கு தேர்வுகள் உள்ளன: 1. ஹார்முஸ் நீரிணையை மூடுதல். 2. ஐநா அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டு அமைப்பினுடனான ஒத்துழைப்பைத் தற்காலமாகக் கைவிடுதல். 3. இஸ்ரேலுக்குத் தொடர்ந்து பதிலடி தருதல். 4. மத்தியக் கிழக்கில் உள்ள அமெரிக்கத் தளங்களைத் தாக்குதல்.

இஸ்ரேல், ஈரானிய உளவுத்துறை நடவடிக்கைகளில் புவியியலுக்கும் உள்நாட்டு நிலைமைக்கும் உறவு உள்ளது. இஸ்ரேலின் ஜனத்தொகை ஒன்னேகால் கோடி. அந்த மக்களின் மனநிலை யூததேசிய இனவாதம். அதனது 90 சதவீதத்துக்கும் மேலான மக்கள் போரை, அழிவை ஆதரிப்பவர்கள். அந்தச் சமூகமே ராணுவமயமாக்கப்பட்ட சமூகம். அந்தச் சமூகத்தைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பது எளிது. உளவு நடவடிக்கைகள் அவர்களால் கட்டுக்குள் வைக்க முடியும். இந்த நாட்டின் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் வெகுமக்களின் ஊர்வலங்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதில்லை.

ஈரான் பத்துகோடி ஜனத்தொகை கொண்ட பரந்துபட்ட நாடு. பல்லின மக்கள்கொண்ட நாடு. இந்தப் பல்லினங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் பயன்படுத்துகின்றன. குர்திஸ் இனக்குழுக்களும் முன்னாள் மன்னர் ஷாவுக்கு ஆதரவான குழுக்களும் ஈரானுக்கு உள்ளிருந்து உளவு நடவடிக்கைகளைச் செய்கின்றன. ஈரானியத் தலைவர்கள்

மறைந்துவாழாமல் எப்போதும் மக்களுடன் வெளிப்படையாக உள்ளனர். இதனை அற உணர்வாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ராணுவரீதியில் இது சரியான பாதுகாப்பு யுக்தியாக இருக்க முடியாது.

இஸ்ரேலும் அமெரிக்காவும் சதிகளால், அறவுணர்வற்ற செயல்களால், தலைவர்களைக் கொல்வதால் ஆட்சிகளை மாற்றிவருபவர்கள். ஈக உணர்வைக் கொண்டாடி மடிபவர்கள் ஈரானியர்கள் என்றால், குள்ளநரித் தந்திரங்களால் கொலைகளின் எண்ணிக்கையை அரசியல் வெற்றியாகக் காட்ட நினைப்பவர்கள் அமெரிக்க - இஸ்ரேலிய ஆட்சியாளர்கள். அறவுணர்வைக் கொண்டவர்களுக்கும் எந்த அறவுணர்வும் அற்றவர்களுக்குமான போர் ஈரான் போர். போரில் அறவுணர்வுக்கு இடமிருக்கிறதா எனும் கேள்வியை ஈரான் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஈரான் ராணுவரீதியில் இன்றைய நிலையில் தனித்து நிற்கிறது. இஸ்ரேல் உலக ஏகாதிபத்தியங்களின் பதிலியாகச் செயல்படுகிறது. இஸ்ரேல் போல எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் கொன்றேன் என ஈரான் செயல்படுவது கடினம்.

1980 முதல் 1988 வரை 8 ஆண்டுகள் ஈரான்-ஈராக் யுத்தம் நடைபெற்றது. ஐநா தலையிட்டு யுத்தம் நின்றது. ஈராக்கை அமெரிக்கா ஆயுதம், உளவு, தந்திரம் என எல்லாவகையிலும் ஆதரித்தது. ரஸ்யா, சீனா போன்றனவும் ஈராக்கையே அரசியல் ரீதியில் ஆதரித்தன. ஈரான் தனித்து நின்றே போர் புரிந்தது. இன்றைய நிலையில் அமெரிக்க-இஸ்ரேல் கூட்டு ஈரான் மீதான போரைத் தொடரும் என்றே தெரிகிறது. சீனா-ரஸ்யா அரசியல் ரீதியில் ஈரானை ஆதரிக்கின்றன. இப்போது ஈரானுக்கு இந்த இரு நாடுகளுடனும் ராணுவ ரீதியான உறவுகளும் உண்டு.

இஸ்ரேல்-ஈரான் போர் என அறியப்படுவதை நாம் ஈரான் மீதான இஸ்ரேலின் தாக்குதல் எனத் தொடங்குவதுதான் சரியாக இருக்கும். இஸ்ரேல் பிரதமர் எப்போதும் தனது போர் இலக்குகள் எனச் சிலவற்றை அறிவிப்பது வழமை. அந்த இலக்குகளைத் தான் அடைந்துவிட்டதாகப் போரின் இடையிலேயே அடிக்கடி அவர் அறிவிப்பார். காசா போரில் தனது இலக்கு என ஹமாஸை அழிப்பது, பிணைக்கைதிகளை விடுவிப்பது என இரண்டை அறிவித்தார். காசாவின் மீது போர்தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னும் இரண்டு இலக்குகளும் எட்டப்படவில்லை. சில தலைவர்களும் 50,000 ஆயிரம் பொதுமக்களும் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஈரான் மீதான தாக்குதல் பிரச்சினைக்கு வருவோம். நதானியேவு மூன்று இலக்குகளை அறிவித்தார். அணுசக்தி நிலைகளைத் தாக்கி அழிப்பது, ராணுவ தளங்களைத் தகர்ப்பது, ஆட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது அந்த மூன்று இலக்குகள்.

அணுசக்தி நிலையங்களின் மீதான தாக்குதலில் அவை முழுமையாகத் துடைத்தழிக்கப் பட்டுவிட்டன என டிரம்ப் அறிவித்தார். அது அவ்வாறு இல்லை என்பது இப்போது தெளிவாகிவிட்டது. தனது ஆய்வுச் சேமிப்புகளை ஈரான் வேறு இடங்களுக்கு நகர்த்திவிட்டது என்பதை ஐநா அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டு இயக்குநர் தெளிவுபடுத்திவிட்டார். எழுபதுகளில் ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்ட ஷாவின் மகனை முன்வைத்துத் திட்டமிடப்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் நிகழவில்லை. மாற்றுத் தலைமையினர் சிறைக்குள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுவித்து ஆட்சிமாற்றம் எனச் சிறையைத் தாக்கினார் நதானியேவு. அதற்கு நதானியேவின் நண்பர்களிடம் இருந்தே எதிர்ப்பு வந்தது. எனவே ஆட்சி மாற்றம் பூஜ்யநிலையில் நின்று போனது.

பொதுமக்கள் குடியிருப்புகள், மருத்துவமனைகள், தொலைக்காட்சி நிலையங்கள், சிறைகள் போன்றவற்றை குறிவைத்துத் தாக்குவது இஸ்ரேலின் தந்திரோபாயம். இதனால் ஈரானுக்குப் பெருமளவு சேதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 400 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இஸ்ரேலின் ராணுவ நிலைகள், பொருளாதாரக் கட்டுமானங்கள் உளவுத்துறைக் கட்டிடங்கள் மீதான ஈரான் தாக்குதலால் சேதமடைந்துள்ளன. ஆயிரக்கணக்கிலான மக்கள் வீடிழந்துள்ளனர். ஐம்பதுக்கும் குறைவானவர்களே மரணமுற்றுள்ளனர்.

பாலஸ்தீனத்தில் ஹமாஸிடம் ஆயுதக் களைவு செய்ய முடியவில்லை. லெபனானில் ஹிஸ்புல்லாவிடம் செய்ய இயலாது என இஸ்ரேலிய ராணுவத் தளபதி அறிவித்துவிட்டார். ஈரான் ராணுவத்தின் கூந்தலைக் கூடக் கலைப்பது சாத்தியமில்லை என்பது தெரிந்துவிட்டது. இந்த வானாதி வீணர்களால் செய்ய முடிவதெல்லாம் பொதுமக்களைக் கொல்வது, தலைவர்களைக் கொல்வது; வாழிடங்களை, மருத்துவ மனைகளை, பாலங்களை, ஆரம்பப் பள்ளிகளை, பல்கலைக் கழகங்களை, மருந்து உற்பத்தி நிலையங்களை, நீர்சேமிப்பு நிலையங்களை, மின் உற்பத்தி நிலையங்களைக் குண்டு வீசி அழிப்பது மட்டும்தான். இத்தனை நாசம் விளைவிப்பவர்கள் தான், தாம் அந்த மக்களை விடுதலை செய்யப்போகிறோம் எனக் கதையளக்கிறார்கள்.

பின் சோசலிச நாடுகளின் நிலைபாடு

காலனியாதிக்க தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு ஒருபோது ஆயுதம் வழங்கிய சீனா ஏன் இப்போது வாயளவில் மட்டும் நிற்கிறது? மாவோ காலத்திலேயே சீனா, அமெரிக்காவுடன் ராஜிய ரீதியில் நெருங்கி வந்தது. சோவியத் எதிர்ப்பில் இருவரும் ஒன்றிணைந்தனர். மாவோ மறைவின் பின் டென் சியாவோ பிங்கின் காலத்தில் எலிபிடிக்கும் பூனையின் நிறம் சிவப்பா வெள்ளையா என்பதல்ல

பிரச்சினை என்பதாக ஆகியது. கலாச்சாரப் புரட்சி தவறு என்றானபோது, வர்க்கப் போராட்டம் பிள்தள்ளப்பட்டு பொருளாதார வளர்ச்சிதான் முக்கியம் என்று ஆனது. இன்று இஸ்ரேலிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளில் அமெரிக்காவை அடுத்த இடத்தில் சீனா இருக்கிறது. ஒரு புறம் அமெரிக்க பொருளாதாரத் தடையை எதிர்த்துக்கொண்டு, மறுபுறம் இஸ்ரேல் மீது பொருளாதாரத் தடை என்பதை நினைக்க முடியாத நிலையில் சீனா உள்ளது. எனவேதான் பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தைக் காலனிய எதிர்ப்பு விடுதலைப் போராட்டம் என மதிப்பிடும் சீனா, சமநேரத்தில் பிறநாடுகளில் தலையிடாமை எனும் கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்கிறது.

பெதெரேவ் அணுசக்தி நிலையத்தைத் துடைத்து அழித்துவிட்டோம் என டிரம்ப் அறிக்கை வெளியிட்டார். இஸ்ரேல் அதே பெதெரேவ் அணுசக்தி நிலையத்தின் மீது மறுபடி தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. சேதம் எவ்வளவு என்று மதிப்பிட முடியவில்லை எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டு அமைப்பின் இயக்குனர், இன்று 'ஈரான் தனது அணுசக்தி சேமிப்புகளை வேறு இடத்திற்கு மாற்றியிருப்பதைக் கண்டிக்கிறோம்' என்கிறார். 'தனக்கு என்ன வேண்டுமோ அதனை அடைய ஈரானுக்கு உரிமை உண்டு' எனப் புதின தெரிவித்திருக்கிறார். ரஸ்யப் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் துணைத் தலைவர் திமித்ரி மெட்வடோவ், 'நேரடியாகவே சில நாடுகள் ஈரானுக்கு அணு ஆயுதம் தரத் தயாராக இருப்பதாக' அவரது உரையாடலில் தெரிவித்திருப்பதாக 'பாலஸ்தீன் குரோனிக்கல்' கட்டுரை வெளியிட்டிருக்கிறது.

ரஸ்யாவும் சீனாவும் ஈரான்-இஸ்ரேல் இரண்டுடனும் பொருளாதார உறவுகள் கொண்டிருக்கின்றன. இவை பாலஸ்தீன ஈரான்-இஸ்ரேல் பிரச்சினையில் பாலஸ்தீன-ஈரான் நாடுகளுக்கு அரசியல் ரீதியில் ஆதரவாக உள்ளன. இந்த ஆதரவு ராணுவ ரீதியானது அல்ல. ஈரான் அணுசக்தி ஆய்வுகளில் ரஸ்யாவைச் சேர்ந்த 400 பேர் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் செயல்படும் இடத்தை இஸ்ரேல் தாக்கவில்லை. வடகொரியாவின் ஈரான் ஆதரவு புதிதோ ராணுவ ரீதியிலான தலையீடோ அல்ல. ராணுவ ஆலோசனைகளில் ஆயுத உற்பத்தியில் எழுபதுகள் தொடக்கமே வடகொரியா ஈரானுக்கு உதவி வருகிறது.

ஹார்முஸ் ஐலசந்தியும் போர் நிறுத்தமும்

எந்தச் சூழலில் போர்நிறுத்தம் நிகழ்கிறது? கத்தாரில் உள்ள அமெரிக்கத் தளங்களின் மீதான ஈரானது தாக்குதலின் பின், ஹர்மஸ் நிரிணையை மூடுதல், அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டு அமைப்புடன் ஒத்துழையாமை, இஸ்ரேல் மீதான இறுதி வரையிலான தாக்குதலின் பின் இந்தப் போர்நிறுத்தத்தை டிரம்ப் அறிவிக்கிறார்.

புறநிலையில் பிறிதொரு மாறுபட்ட விஷயமும் நிகழ்கிறது.

அமெரிக்காவில் டிரம்பின் ஈரான் மீதான தலையீடு யாப்பு விரோதம் எனவும், உலக அளவில் சர்வதேசியச் சட்டமீறல் எனவும் விவாதம் வருகிறது. பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், நார்வே நாடுகள் இது சட்டவிரோதம் என்கிறது. பிரித்தானிய அட்டர்னி ஜெனரல் பிரிட்டன் இதில் தலையிடுவது சட்டவிரோதம் என்கிறது. ஈரானது கதார் தாக்குதல் திட்டமிடப்பட்ட ஒரு குறியீட்டுத் தாக்குதல். இதன் பின் மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள அத்தனை தளங்களையும் தாக்க முடியும் என்பதற்கான சமிக்ஞை. இதை மத்தியக் கிழக்கு நாடுகள் விரும்பாது. அமெரிக்க சமூகமும் விரும்பாது. இச்சூழலில்தான் போர்நிறுத்தம் அறிவிக்கப்பட்டு, இரு நாடுகளும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன.

ட்ரம்பின் ஜம்பம் இன்று விழுந்துவிட்டது. ஈரானுக்கு எதிராக வளைகுடா மன்னராட்சி இஸ்லாமிய நாடுகளும் அமெரிக்காவும் கூட்டறிக்கை வெளியிட்டிருக்கின்றன. 'ஈரான் கன்னா பின்னாவெனத் தாக்குகிறது. பிராந்தியத்தின் ஸ்திரத் தன்மையைக் குலைத்துவிட்டது. இஸ்ரேல் மீது கொத்துக் குண்டுகளைப் போடுகிறது. ஈரான் மனித உரிமை மீறல் புரிகிறது.' இந்தப் புலம்பலை எவர் பொருட்படுத்தப் போகிறார்? ஐநா சபையால் முடியாது. டிரம்ப்பும் இஸ்ரேலும் முதலில் போரை நிறுத்த வேண்டும்.

ஈரான் தனது இருத்தலுக்கான - எக்சிஸ்டன்ஷியல் - போராக இதனை அறிவித்துவிட்டது. கொமேனி கொல்லப்பட்டது எதிரிகள் கடக்கக் கூடாத எச்சரிக்கை எல்லை. எனவே இனி தமது தாக்குதலுக்கு வரையறையில்லை. இதுவே இன்று ஈரான்-அமெரிக்க-இஸ்ரேலின் போரின் நிலை. ஈரான் வியட்நாமம்

அல்ல, வெனிசலாவும் அல்ல. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக டிரம்பின் ஆட்சி மாற்றம் சாத்தியம் இல்லை. அமெரிக்காவின் போர் சேதம் அதிகரிக்கும்போது அமெரிக்க மக்கள் டிரம்புக்கு எதிராகத் திரும்புவர். இது அமெரிக்க யுத்தம் அல்ல. இஸ்ரேலின் யுத்தம்.

ஈரான் அணுநிலையங்களை மட்டுமே தாம் தாக்குவதாக அறிவித்த இஸ்ரேல் பின்னர் எண்ணெய், எரிவாயு நிலையங்களையும் தாக்கத் தொடங்கியது. ஈரான் தனது எதிர்தாக்குதலில் இதே யுக்தியைக் கையாள்கிறது. இஸ்ரேல் மீதான தமது எதிர்த்தாக்குதலை அமெரிக்க-ஐரோப்பிய நாடுகள் தடுக்குமானால் அவர்களது மத்தியக் கிழக்கு நிலைகளைத் தாம் தாக்குவோம் என ஈரான் அறிவித்திருக்கிறது. ஈரான் தமது நிலைகளைத் தாக்குமானால் ஈரானை அமெரிக்கா தாக்கும் என அமெரிக்க ஜனாதிபதி அறிவித்திருக்கிறார்.

ஈரான்-அமெரிக்கப் பேச்சுவார்த்தையின் ஆரம்பமே இழுபறியாக இருக்கிறது. ஈரான் தனது 10 அம்சத்திட்டத்தில் பின்வாங்க முடியாது என்கிறது. அமெரிக்கா தனது 15 அம்சத்திட்டமே உறுதியானது என்கிறது. செறிலுட்டப்பட்ட யுரேனியத்தைக் கைப்பற்றுவேன் என்கிறார் டிரம்ப். அது சாத்தியமில்லை என்கிறார் அரக்கி. லெபனானை இஸ்ரேல் தாக்கிக் கொண்டேயிருந்தால் தாமும் இஸ்ரேலைத் தாக்குவோம் என அறிவித்திருக்கிறது ஈரான். ஹெர்முஸ் ஜலசந்தி அமெரிக்காவுக்கு இன்னும் மூடப்பட்டேயிருக்கிறது.

எண்ணெய், எரிவாயு உற்பத்தி, விநியோகம், நுகர்வு என்கிற கழற்சிக்கு அப்பால், நாடுகளுக்கு இடையில் அதனைக் கொண்டு சேர்ப்பதும் உலகு தழுவிய பிரச்சினை. உலகின் பெரும் எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள், அமெரிக்கா, ரஸ்யா, வளைகுடா நாடுகள், ஈராக், ஈரான். வெனிசலா, பிரேசில் போன்றன.

எரிவாயு உற்பத்தியும் இவ்வாறுதான் அமைகின்றன. உலகின் அதிக எண்ணெய்யை நுகரும் நாடுகள் அமெரிக்காவும், சீனாவும், இந்தியாவும். அதிகமும் பிறநாடுகளின் எண்ணெய் உற்பத்தியைச் சார்ந்திருக்கும் நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகளும் ஐப்பானும் பிற இலத்தீன் அமெரிக்க ஆசிய ஆப்ரிக்க நாடுகளும். வளைகுடா எண்ணெய்யையும் ரஸ்ய எண்ணெய்யையும் முழுமையாக நம்பியிருப்பவை ஐரோப்பிய நாடுகள். அதற்கடுத்து சீனா உள்ளிட்ட ஆசியநாடுகள். இப்போதைய நிலவரப்படி கோடைக்காலத்தில் எண்ணெய், எரிவாயு விலை பிரித்தானியாவில் 30 சதவீதம் உயரும் எனக் கணிக்கப்படுகிறது. ஐரோப்பாவும் ஆசியாவும் இதனால் பாதிக்கப்படும். இது நேரடியாகப் பொதுமக்களின் வாங்கும் திறனைப் பாதிக்கும். உலகச் சந்தையின் எண்ணெய் விலையேற்றம் அமெரிக்கச் சந்தையையும் திட்டங்களையும் பாதிக்கும்.

ஈராக் முதல் ஈரான் வரை அமெரிக்கா அவற்றைக் குலைப்பதும், வளைகுடா நாடுகளைத் தனது கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதும் எண்ணெய் வள மேலாதிக்கம் குறித்த நெடுங்காலத் திட்டம். ஹார்முஸ் ஜலசந்திப் பிரச்சினை வளைகுடா நாடுகளின் எண்ணெய் விநியோகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினால் ஐரோப்பிய ஆசிய நாடுகள் பெரும் சிக்கலுக்குள் தள்ளப்படும். இந்நாடுகளில் எண்ணெய் உற்பத்தி தடைப்பட்டால் அமெரிக்காவின் வளைகுடா மூலதனம் முடங்கும். எனவேதான் அனைத்து உலகுக்கும் ஈரானது ஹார்முஸ் நிலைபாடு பெரும் நெருக்கடியாக வந்து நிற்கிறது.

பல்துருவ உலகின் பிறப்பு

ஒரே இரவில் முழு ஈரானியக் கலாச்சாரத்தை அழிப்பேன் என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் டிரம்ப் சூளுரைத்தார். இது ஐப்பான் ஹிரோஷிமா நாகசாகியில் அணுகுண்டு போட்டுப் பெருமளவு மக்களைக் கொன்றொழித்த மிரட்டலை ஒத்தது. நடக்கும் எனக் கற்பனையே செய்ய முடியாத கொடும் தீமைகளை, இஸ்ரேலும் அமெரிக்காவும் வெள்ளையினச் சிந்தனையும் உலகின் 'பிற' மக்களுக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அடிபணிவது தவிர சுயமரியாதையுடன் இனி எவரும் வாழ முடியாது எனப் 'பிற' மக்களுக்கு இவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

சிறைகளில் வல்லுறவை இயல்பாக்கிய ஒரு நாட்டின் தலைவரும், சிறுமியரைச் சீரழித்த பெருதனக்காரர்களின் நாட்டின் தலைவரும், ஈரானில் பெண்ணுரிமை பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

டொனால்ட் டிரம்பின் அண்மைய துருப்புச் சீட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட 8 ஈரானியப் பெண்களை ஈரான் விடுவிக்க வேண்டும் என்பது. அப்படியான தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பெண்களே இல்லையென ஈரான் சொல்லிவிட்டது. அமெரிக்காவினுடையது கேவலமான பிரச்சார யுக்தி. இப்படிக்கோர எவருக்கு உரிமை உண்டு?

மரணதண்டனையை ஒழித்த ஒரு நாட்டின் தலைவர் இப்படிக்கோரலாம். பெண்களை இன்றுவரை மரணக்கொட்டடிக்கு அனுப்பும் நாடு அமெரிக்கா. இத்தனையும் எதற்கு? ஈரானில் பெண்ணுரிமை இல்லை என்பதே இதன் சாரம். உலகில் 100 சதம் பெண்ணுரிமை பெருக்கெடுத்து ஓடும் நாடு எது? பெண்களைச் சுரண்டாத நாடு எது? வரலாற்றில் பெண்ணுரிமை தொடர்பான இயக்கங்கள், விவாதங்கள், அது தொடர்பான முன்னேற்றங்கள் உருவாகி வருகிறதா என்பதே இதற்கான பதில். ஈரானில் அத்தனை பெண்களும் உடல்முழுக்கமுடியுடைய அணியவில்லை. அங்கு ஜீன்கம் தலைக்கு ஒரு துணியும் கட்டித்தான் பெண்கள் இன்று கல்லூரிக்குப் போகிறார்கள். எந்த ஐரோப்பிய நாட்டை விடவும் உயர்கல்வி படித்த பெண்கள் அங்கு உள்ளனர்.

கடந்த நாற்பதாண்டுகளில் ஈரானில் நிறைய மாற்றங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. அந்தச் சமூகத்தில் மரபுவழியை விரும்பும் பெண்கள்-தாராளவாதிகள், நவீனத்துவத்தையும் இஸ்லாமையும் இணைக்கும் இஸ்லாமியப் பெண்ணியவாதிகள் என இன்று உண்டு. இவர்கள் பற்பல பெண்ணியக் கோட்பாட்டு இதழ்களையும் நடத்துகிறார்கள். கலாச்சாரப் போலீசுடன் அவர்கள் மோதுகிறார்கள். ஏகாதிபத்திய மேலாண்மை இதற்கான தீர்வு என அவர்கள் நம்பவில்லை. நிச்சயமாக ஈரானியப் பெண்களின் சுதந்திரம் குறித்துப் பேசும் தகைமை டிரம்ப்புக்கும் நதானியேவுக்கும் இல்லை. அவரவர் அவரவர் அழுக்கை முதலில் அகற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

தேசிய-அரசுகள், மையப்படுத்தப்பட்ட சோசலிச அரசுகள் இரண்டும், இனத்தேசிய அடையாளத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை. பின் காலனிய நாடுகளில் இது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான மேற்கத்திய முதலாளித்துவ நாடுகள் இதனைப் பொதுஜன வாக்கெடுப்பின் மூலம் தீர்த்துவருகின்றன. விதிவிலக்கு ஸ்பெயின் -கடலோனியா பிரச்சினை. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இந்தியா, சீனா, இலங்கை, ஈரான் போன்றன ராணுவ வலிமையினால் இதனைத் தீர்க்க நினைக்கின்றன. இதில் அமெரிக்க, ரஸ்ய நாடுகளின் கொள்கை அவர்தம் பொருளியல் ஆதிக்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மேற்கல்லாத நாடுகளின் தேசிய இனப்பிரச்சினையை தமது பொருளியல் மேலாதிக்கத்திற்காகப் பாவிக்க நினைக்கிறார்கள்.

ஈரான் யுத்தம் குறித்த தனது நிலைபாட்டில் உறுதியாக நிற்கிறது. யுத்தநிறுத்தம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு இருதரப்பிலும் தென்படவில்லை. டிரம்ப் ஒரே சமயத்தில் யுத்தநிறுத்தம்-மத்தியக் கிழக்கில் படைக்குவிப்பு என இரட்டைக் குதிரையில் சவாரி செய்கிறார். ஐந்துநாள் தாமதம் பெரும் தரைப்படை யுத்தம் நோக்கிய முஸ்தீபுகளுக்கான காரணமாக இருக்கும் வாய்ப்பு அதிகம். ஐந்து நாள் கெடுவின்

பின் டிரம்ப் என்ன செய்யப்போகிறார் என்பதே இன்று கேள்வி. ‘அருகில் வா, 20 ஆண்டுகளாக இந்தருணத்திற்காகக் காத்திருக்கிறோம்’ என ஈரான் அறிவித்திருக்கிறது.

உலகின் சிறுசிறு ஆயுத இயக்கங்களை, குழுக்களை ஈரான் எனும் நாட்டுடன் ஒப்பிடுவது தவறு. ஈரான் 9.6 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட, ஐநாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, தனக்கெனப் படை பலம் கொண்ட நாடு. அமெரிக்காவினால் ஆதரிக்கப்பட்ட சதாமின் ஈராக்குடன் 8 ஆண்டுகள் போர் செய்த அனுபவம் அந்த நாட்டுக்கு உண்டு. தனது சொந்த ஆயுதங்களையும் தயாரிக்கும் நாடு அது. அமெரிக்கா தலையிடாமல் இருந்தால் இஸ்ரேலினால் ஈரான் தாக்குதலை நின்று பிடிக்க முடியாது. அமெரிக்கா பகாசுர ஆயுதபலம் கொண்ட நாடு. ஆனால், தேசியப் பெருமிதமும் பெரும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வரலாறும் கொண்ட ஈரான் அவ்வளவு சீக்கிரம் விட்டுக் கொடுக்காது. போர் அமெரிக்கப் படைகள் நிலைகொண்டிருக்கும் மத்தியக் கிழக்கு நாடுகள் எங்கும் பரவும். உலகப் பொருளாதாரம் இதற்குப் பெரும் விலை தரவேண்டியிருக்கும். இஸ்ரேல்- ஈரான் போரின் வெற்றி தோல்விக்கு அப்பால் உள்ள உலகின் நிலை இதுதான்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் உருவான உலக அமைப்பு- உலகச் சட்டங்கள், நிறுவனங்கள் வழக்கொழிந்துவிட்டன. இன்று ஐநா அவைக்கு எந்தப் பொருத்தப்பாடும் இல்லாது போய்விட்டது. டொனால்ட் டிரம்ப் என்னும் எசேச்சாதிகாரிதான் இத்தனைக்கும் காரணம். தமக்குள் முண்படுகிற அமெரிக்க-ஐரோப்பிய- கனடிய ஆட்சியாளர்கள் ஈரான் விஷயத்தில் ஓரணியில் திரள்வது எப்படி? காலனிய-வெள்ளையின உளவியல் இன்னும் பலமாக இருக்கிறது. வெனிசுலா பணிந்துவிட்டது என்பது தவறான வாதம். வெனிசுலாவில் மக்கள் செல்வாக்கு என்பது இன்னும் மதுரோ பக்கம்தான் இருக்கிறது. மக்கள் திரள் போராட்டங்கள் அங்கு நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன.

ஈரானில் கொமெனியின் மரணத்தின் பின் திரண்ட மக்களைப் பாருங்கள். இன்று போரின் தன்மைகள் மாறிவிட்டன. வியட்நாம் காலம் போன்றதல்ல சமகாலம். இன்று யுத்தங்கள் வான்மூலம் நடைபெறுகின்றன. தானியங்கிமூலம் நடைபெறுகின்றன. இன்றும் சீனா, ரஸ்யா, வட கொரியா போன்றவற்றை அமெரிக்க-மேற்குலகு தீண்டமுடியவில்லை. வரலாற்றை நாள் கணக்கு கொண்டு நிர்ணயிக்க முடியாது. டிரம்ப் 24 மணிநேரத்தில் ஈரான் சரணடைவேண்டும் இல்லையெனில் முடிந்தது என்றார். ஈரான் அரசு அரைநூற்றாண்டு காலம் அமைப்பாக்கம் பெற்ற அரசு. கொமெனியின் மரணத்தின் பின் அது இன்னும் உறுதிப்பட்டிருக்கிறது. சரணடைதல் இல்லை என்பதை அந்த மக்களும் அரசும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஈரான்-அமெரிக்கப் பேச்சுவார்த்தை முறிந்ததற்கு என்ன காரணம்? பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கும் போதே இஸ்ரேலியப் பிரதமர் நதானியேவு அமெரிக்க துணை ஜனாதிபதி வென்சுக்குத் தொலைபேசி செய்து பேசியிருக்கிறார். அமெரிக்காவின் மீது ஈரான் நம்பிக்கையிழக்க இது பிரதான காரணம்.

ஈரானியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு மிகத் தெளிவான முதல் சிவப்புக்கோடு, ஈரான் அணு ஆயுதத்தையோ, அணு ஆயுதத்தை உருவாக்குவதற்கான கருவிகளையோ கொண்டிருப்பதை அமெரிக்காவால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஈரானைப் பொறுத்து இது எந்த வகையிலும் உரையாடப்பட முடியாத அவர்தம் இறையாண்மை குறித்த விஷயமாகும்.

இரண்டாவது சிவப்புக்கோடு, ஹார்முஸ் ஜலசந்தி திறக்கப்பட வேண்டும் என்று அமெரிக்கா கூறியது. கண்ணிவெடிகளை அகற்றும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. கண்ணிவெடிகள் அனைத்தும் எங்கே இருக்கின்றன என்று தங்களுக்குத் தெரியாததால் அவற்றை அகற்ற இயலாது என்று ஈரான் கூறியுள்ளது. இதனால் எண்ணெய்க் கப்பல்கள் தடையின்றி முன்னும் பின்னுமாகச் சென்று வர ஈரான் அனுமதிக்கவில்லை.

மூன்றாவது சிவப்புக்கோடு, ஈரான் கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் ஏவுகணைகளைக் கொண்டிருப்பதை அமெரிக்கா விரும்பவில்லை. இது ஈரான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அவர்களின் இறையாண்மை தொடர்பானது. எனவே இதுகுறித்து உரையாட ஈரான் மறுத்துவிட்டது. இந்தப் பிரச்சினைகளில் யார் பலம் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஏலவே உலகம் அறிந்திருக்கிறது என ஈரானிய வெளிவிவகார அமைச்சர் அரக்சி தெரிவித்திருக்கிறார்.

ஈரான் ஹார்முஸ் ஜலசந்தியை முழுமையாக மூடிவிட்டது. ஈரானியத் துறைமுகங்கள் அனைத்தையும் முற்றுகையிட்டிருக்கிறது அமெரிக்கா. உலகில் எண்ணெய் உற்பத்தி, விநியோகம் குறைந்து எண்ணெய், எரிவாயு இரண்டினதும் விலைகள் உயர்ந்து வருகின்றன. உலக வியாபாரப் பரிவர்த்தனைகள் அமெரிக்க டாலரிலிருந்து சீனா யுவானுக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இலக்கும் தெளிவும் அற்ற டொனால்ட் டிரம்ப்பின் கொள்கையினால் அமெரிக்கா உலகில் தனது செல்வாக்கை இழந்து வருகிறது. ஸ்பெயின், கனடா போன்ற நாடுகள் சீனாவுடன் பொருளாதார ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கி வருகின்றன. ஐநா மனித உரிமைச் செயல்பட்டாளர் பிரன்செஸ்கா பிரான்சிஸ் இனக்கொலை புரியும் நாடான இஸ்ரேலை ஆதரித்து நிற்பதால் இந்தியா அரங்கில் இதற்குப் பொறுப்புக் கூறவேண்டிய நிலையில் உள்ளது எனத் தெரிவித்திருக்கிறார். அமெரிக்க ஆதிக்க ஒற்றைத்துருவ உலகிலிருந்து பல்துருவ உலகம் நோக்கிய நகர்வாக இருக்கிறது.

யமுனா ராஜேந்திரன் <rajrosa@gmail.com>

1926 - 2026

மர்லின் மன்றோ | MARILYN MONROE

நேர்கண்டவர்: ரிச்சர்ட் மெரிமேன்

தமிழில்: ஸிந்துஜா

இந்த வருடம் நூற்றாண்டு காணும் சில இலக்கிய, கலைச் சிற்பிகளைப் பற்றிய தொடர் இது. அவரவர் கால, சமூக, அரசியல் பின்னணிகளை முன் வைத்து, இலக்கியப் பிரக்ஞையுடனும் கலைத்திறனுடனும் அவர்கள் படைத்த ஆக்கங்கள் மூலம், கடந்து சென்ற காலத்தின் நேர்த்தியானதும் நேர்த்தியற்றதுமான வடிவங்களை ஆழமாக ஒருவர் கண்டுணர முடியும். உலகப் போர்களின் தாக்கங்கள், ஆழ்ந்த மனிதாபிமானம் நிரம்பிய நேச உணர்வுகள், காதலைப் பற்றிய முற்றிலும் வேறுபட்ட பார்வைகள், தனிமனிதப் போராட்டங்கள் இத்யாதி நாவல்களாகவும் கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் நாடகங்களாகவும் புகைப்படங்களாகவும் இந்த ஆளுமைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் எண்ணங்கள் நேர்காணல்களாகவும்

கட்டுரைகளாகவும் இத்தொடரில் வெளிப்படுகின்றன. இந்த இதழில் மர்லின் மன்றோ...

மர்லின் வாழ்ந்து அடைந்த சர்வதேசப் புகழுக்கு முன்னால், இந்தப் பேட்டி மிகவும் அடக்கி வாசிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதை நாம் திகைப்புடன் காண்கிறோம். நடிக்க என்றதும் பொதுப் புத்தியில் தோன்றும் கீழ் நோக்கிய பார்வை, இளக்காரம், ஒழுக்கம் பற்றிய விலகிய கருத்துகள் ஆகியவற்றை இடது கையால் ஒதுக்கி விட்டு வாழ்வைப் பற்றிய ஒரு பரந்த பார்வை கொண்ட பெண்மணியைச் சந்திக்க வைக்கிறது இந்த நேர்காணல். திரையுலகின் வஞ்சகச் சூழலை, குயுத்தி நிரம்பிய நடவடிக்கைகளை ஒரு வரியில் காண்பித்து விட்டுப் போகிறார். இளமையில் எதிர்கொண்ட கஷ்டங்கள், பின் தொடர்ந்த வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசி இரக்கத்தை சம்பாதிக்க முயலும் செயலை இந்த நேர்காணலில் மர்லினிடம் எங்கும் நாம் காண்பதில்லை. சாதாரண மனிதர்களிடம் - பேப்பர் போடும் பையன்கள், தெருவைச் சுத்தம் செய்யும் வேலைக்காரர்கள், தங்கள்

சைக்கிள்களை அவள் ஓட்டுவதற்கு அனுமதிக்கும் சிறார்கள் போன்றவர்களிடம் - அவள் கொள்ளும் அன்பும் நேசமும் நம்மை அசைத்துப் பார்க்கின்றன.

இனி நேர்காணல்...

‘Something’s got to give’ படத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டபோது மர்லின் மன்றோ அதை ஒரு ஆணவப் புறக்கணிப்பு பதிந்த அமைதியுடன் எதிர்கொண்டார். ட்வெண்டியத் செஞ்சுரி ஃபாக்ஸுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் உடல் நலம் சார்ந்தது என்றார். தயாரிப்பாளர் குற்றம் சாட்டியது போல், வேண்டுமென்றே தாமதமாகவோ அல்லது வேலைக்கு வராமலோ அவர் இருக்கவில்லை.

ட்வெண்டியத் செஞ்சுரி ஃபாக்ஸ் நிறுவனமும் அதன் வழக்கறிஞர்களும் எப்படியாவது அவர் திரும்ப வேலைக்கு வர வேண்டும் என்று பேச்சு வார்த்தையில் ஈடுபட்டார்கள். மர்லின் அவருடைய தொழில் துறையில் காண வேண்டிய வேறுபட்ட அம்சங்களைப் பற்றிய ஆழ்ந்த யோசனையில் இருந்தார் - இருபது கோடி டாலர்கள் கொடுத்து அவருடைய படங்களைப் பார்த்த ரசிகர்கள், அவருக்குக் கிட்டிய அளவற்ற பரிசுகள்

ஆகியவை பற்றியும், அவரை உந்தித் தள்ளும் சக்திகள் பற்றியும், இளம் வயதில் பராமரிப்பு இல்லங்களில் வளர்ந்த நிலைகளை இன்று நினைவில் கொண்டு வரும் தருணங்களைப் பற்றியும் அவர் யோசித்தார். இவற்றை பற்றிய தனது அபூர்வமான சம்பாஷணையை, நேர்மையுடன், அவர் ‘லைஃப்’ பத்திரிகை ஆசிரியரான ரிச்சர்ட் மெரிமேன்னுடன் நிகழ்த்தினார். காமிரா அவருடைய வியக்கத்தக்க ஆளுமையை விவரித்துக் கொண்டிருக்கும் சமயம் அவருடைய வார்த்தைகள் மர்லின் மன்றோவின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை விவரித்தன. அந்த நேர்காணலின் சில பகுதிகள் இங்கே...

இனி மன்றோவின் வார்த்தைகளில்...

சில நேரங்களில் தலையில் போலோ தொப்பியும், கழுத்தைச் சுற்றித் துணியும், அணிந்து கொண்டு, மேக்கப் எதுவும் இல்லாமல், கால் போன போக்கில் நடக்க என்று வெளியே கிளம்பும்போது கடைத்தெருவுக்கோ அல்லது மனிதர்கள் நடமாட்டத்தைக் காணவோ போகிறேன். அப்போது துடிப்பு மிக்க சில இளைஞர்கள் என்னைப் பார்த்தபடி, “ஏய், ஒரு நிமிஷம். அது யாரென்று தெரிகிறதா?” என்பார்கள். அப்புறம் என்னிடம் பேசுவார்கள். அதை நான் பொருட்படுத்துவதில்லை. சிலர் தாங்கள் காண்பது கனவோ என்று ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. பதின்ம வயதுக்காரர்களின், சிறு குழந்தைகளின் முகங்கள் பிரகாசம் அடையும். “ஆகா!” என்று துள்ளிக் குதிப்பார்கள். அவர்களின் நண்பர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளத் துடிப்பார்கள். வயதானவர்கள் அருகில் வந்து, “ஒரு நிமிஷம். என் மனைவியைக் கூப்பிடுகிறேன்” என்பார்கள். அப்போது அவர்களுடைய அன்றைய தினம் முற்றிலும் மாறி விடுகிறது. காலையில் ஐம்பத்தி ஏழாவது தெரு வழியாகப் போகும் குப்பை அள்ளுபவர்கள் நான் வெளியே வரும்போது, “ஹல்லோ மர்லின்! எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று விசாரிப்பார்கள். அது எனக்குக் கிடைக்கும் கௌரவம். அதற்காக நான் அவர்களைப் பெரிதும் விரும்புகிறேன். வேறு வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களை நான் கடந்து செல்லும்போது விசில் அடிப்பார்கள். ‘யாரோ பொன்னிற முடியுடன் ஒரு யுவதி, கச்சிதமாகக் காணப்படுகிறாள்’ என்று நினைத்து முதலில் விசில் அடித்தபின், மறுபடியும் பார்த்து விட்டு, “அட, இது மர்லின் மன்றோ!” என்று உற்சாகமாகக் குரல் கொடுப்பார்கள். இவை அவற்றுக்கான தனிப்பட்ட, மிகவும் அருமையான தருணங்கள்; மக்கள் உன்னை யாரென்று அறிந்திருப்பதும் அவர்களுக்கு நீ முக்கியம் என்று அவர்கள் தெரிவிப்பதும் ஒருவித உணர்வை எழுப்புகின்றன.

ஏனென்று எனக்கு ஒருவித நிச்சயத்துடன் தெரியவில்லை; ஆனால், எப்படியோ நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறேனோ அதைத்தான் நான் செய்கிறேன் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது என்று நான் உணருகிறேன். நடிக்கும் போதும் சரி, அல்லது அவர்களை நேரில் பார்க்கையில் வாழ்த்தும் போதும் சரி, நான் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறேன் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கும்போது அல்லது எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று விசாரிக்கும்போது நான் வார்த்தைகளை உணர்ச்சிபூர்வமாக வெளிப்படுத்துகிறேன் என்பதுதான் உண்மை. அவர்களது கற்பனையில், “ஓ, இது உண்மையில் எனக்கு நேர்வதுதான்!” என்று அவர்கள் உணரக்கூடும். நீங்கள் பிரபலமாக இருக்கும்போது, மனித இயல்பை அதன் பண்படுத்தப்படாத அசல் தன்மையில் சந்திக்க நேரிடும். புகழ் பொறாமையைத் தூண்டுகிறது. நீங்கள்

சந்திக்க நேரிடும்போது சிலர், ‘இவள் யாரென்று தன்னை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள், பெரிய மர்லின் மன்றோ என்றா?’ என நினைக்கக்கூடும். புகழ் பெற்றவர்கள் என்றால் அருகே நெருங்கி எதையும் பேசலாம் என்று நினைப்பவர்கள்... அது உங்களைக் காயப்படுத்துவதில்லை. ஏதோ நீங்கள் அணிந்திருக்கும் உடையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் போலச் சென்று விடுகிறீர்கள். ஒரு தடவை நான் வீடு வாங்கலாம் என்று ஓரிடத்துக்குச் சென்றேன். வெளியே வந்த மனிதர் என்னைப் பார்த்ததும் மகிழ்ச்சி அடைந்து, “ஒரு நிமிடம், என் மனைவியைக் கூப்பிடுகிறேன். அவள் உங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்” என்றார். வெளியே வந்த அவள் என்னைப் பார்த்து, “இந்த இடத்தை விட்டு உடனே போய் விடு” என்றார். இது மனிதர்களின் ஆழ்மனதைப் பிரதிபலிக்கிறது.

நாம் சில நடிகர்களை, இயக்குநர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். வழக்கமாக அவர்கள் என் முகத்துக்கு நேராகச் சொல்லமாட்டார்கள். பத்திரிகைகளில் சொல்வார்கள். ஏனென்றால் அது பரப்பும் எல்லை பெரிதானது. அவர்கள் என் முகத்துக்கு எதிரே அவமானப்படுத்திப் பேசினால் அது பிரபலமடையாது. நான் கேட்டு விட்டு ஒழிந்து போ என்று சென்று விடுவேன். அதுவே செய்திப் பத்திரிகை என்றால் நாடெங்கிலும் உலகெங்கிலும் பரவும். மனிதர்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொள்வதில்லை என்பது எனக்குப் புரியத்தானில்லை. இதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று நான் நினைத்தாலும் திரையுலகில் எல்லையற்ற பொறாமை நிரம்பிக் கிடக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதைப் பற்றி நினைப்பதைத் தவிர்த்து விட்டு, அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று நான் இருப்பதுதான், சரி என்று நம்புகிறேன்.

இதை நீங்கள் படித்திருக்கக்கூடும்... ஒரு முறை நடிகர் ஒருவர், என்னை முத்தமிடுவது ஹிட்லரை முத்தமிடுவது போல இருக்கிறது என்றார். அது அந்த ஆளின் பிரச்சினை என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் நெருங்கிப் பழக வேண்டிய காட்சிகளில் நடக்கும்போது இவ்வாறு சொல்லும் நபர் உண்மையாகவே இத்தகைய உணர்ச்சிகளைக் கொண்டிருந்தால் நான் அவருடன் நடக்கிறேன் என்பதை மறந்து விடுவேன். என் கற்பனை உலகில் வலம் வரும் இளைஞன் அந்த நபருக்குப் பதிலாக என்னுடன் அப்போது நடக்கிறான் என்று நினைத்துக் கொள்வேன். அந்த நபர் என் வரையில் எப்போதும் இல்லாதவர்தான்.

மனிதர்களின் கற்பனை உலகில் இடம் பெறுவது சுவாரஸ்யமானதுதான். ஆனால், ஒருவர் அவருக்காக மதிக்கப்பட வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். நான் என்னை ஒரு வியாபாரப் பொருளாக நினைத்ததில்லை. ஆனால், பலர் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு பெயரற்ற நிர்வாகம் கூட. நான் வம்புக்கு அலைகிறேனோ என்று நீங்கள் நினைத்தால், ஆம், அது சரிதான். எனக்கு மிகச் சிறந்த நண்பர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், திடீரென்று இம்மாதிரியும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் என்னென்னவோ செய்கிறார்கள்; என்னைப்பற்றிப்பத்திரிகையாளர்களிடம், நண்பர்களிடம் கதை விடுகிறார்கள். இது மிகவும் ஏமாற்றமளிக்கும் விஷயம். இத்தகைய மனிதர்களை நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் தினமும் சந்திக்க விரும்புவதில்லை.

ஆனால், சில சமயம் மனிதர்களை முன் வைத்துக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஓர் இசைக்கலைஞன் இரவு விருந்திற்குப் பின் அவனுடைய பியானோவை வாசிக்க அழைக்கப்படுவது போல நானும் சில சமயம், வரும் விருந்தினர்களை உற்சாகப்படுத்த அழைக்கப் படுகிறேன். எனக்காக அவர்கள் என்னை அழைக்கவில்லை, நான் ஏதோ ஓர் ஆபரணம் என்பது போல நினைத்துக் கூப்பிடுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

எனக்கு ஐந்து வயதாகும்போது நடிகையாகும் ஆசை உண்டாயிற்று என்று நினைக்கிறேன். நான் நடப்பை நேசித்தேன். என்னைச் சுற்றியிருந்த உலகம் வறட்சியாக இருந்தது. அதனால் என் கனவுலகில் ஆழ்ந்திருப்பதை நான் வெகுவாக நேசித்தேன். உங்களின் எல்லைகளை நீங்களே தீர்மானிப்பதை அது அனுமதித்தது. ஒரு கட்டத்தில் கனவுகளுக்கு அப்பால் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு நடக்க முடிந்தது. சேர்ந்து விளையாடும் மற்ற சூழ்நிலைகள் இத்தகைய கற்பனைகள் ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் மெதுவாக இருந்தபோது, “நான் நியாகவும் நீ நானாகவும் இருந்தால் எப்படி ஜாலியாக இருக்கும்?” என்று கேட்பேன். அவர்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டதும், நான், “அது ஒரு குதிரை. இது ஒரு...” என்று சொல்வேன். இது

ஒரு விளையாட்டுபோல, வேடிக்கை நிரம்பியதாக இருந்தது. இதை மற்றவர்கள் நடப்பு என்று கூறியபோது அதைத்தான் நான் விரும்பினேன். ஆனால், நான்கள் செல்லச் செல்ல வளர்ந்து வரும் பருவத்தில் நடப்பு என்பதைக் கற்க முயன்றபோது அது மிகவும் கஷ்டமானதாக இருந்தது. தத்து எடுத்து என்னை வளர்த்த சில குடும்பங்கள் என்னை வெளியே அனுப்ப வேண்டுமென்று சினிமாப் படங்களைப் பார்க்க அனுப்பி விடுவார்கள். அங்கு நான் முழுவதும் மற்றும் இரவு வரும் வரையிலும் தனியே உட்கார்ந்திருப்பேன். பெரும் திரைக்கு முன்பாகத் தனியே ஓர் சிறுமியாக அமர்ந்து கொண்டு... அங்கிருந்தது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. அங்கு எது நகர்ந்தாலும், எது நடந்தாலும் நான் விரும்பிப் பார்த்தேன். அங்குப் பாப்கார்ன் மாத்திரம்தான் இல்லை.

எனக்குப் பதினோரு வயதாகும்போது முழு உலகமும் மூடப்பட்டு விட்டது. உலகத்துக்கு வெளியே நான் இருப்பது போல உணர்ந்தேன். திடீரென்று எல்லாம் திறந்து கொண்டன. மற்ற சிறுமிகளும், ‘ம்... இவள் கவனிக்கப்பட வேண்டியவள்தான்’ என்று பழக ஆரம்பித்தார்கள். போக இரண்டரை மைல், திரும்பி வர இரண்டரை மைல் என்று தினமும் நடக்க வேண்டியிருந்தது. அது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. என்னைக் கடந்து வேலைக்குச் செல்பவர்களும் மற்ற வண்டியோட்டிகளும் என்னைப் பார்த்து ஹார்ன் அடித்து ஒலி எழுப்புவார்கள். கையசைப்பார்கள். நானும் கையசைப்பேன். உலகம் என்னிடம் நட்பு பாராட்டியது. பத்திரிகைகளைக் கொண்டு வந்து போடும் பையன்கள் நானிருக்கும் இடத்தைத் தேடி வரும்போது நான் ஒரு தளர்ந்த ஆடையை அணிந்தபடி மரக்கிளையில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பேன். அம்மாதிரி ஆடையின் மதிப்பை நான் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும் ஸ்வெட்டர்கள் விலையுயர்ந்த ஆடையாக இருந்தன. வந்தவர்கள் என்னிடம் பத்திரிகைகளை இலவசமாகத் தந்தது நான் தங்கியிருந்த குடும்பத்தினருக்கும் பிடித்திருந்தது. அந்தப் பையன்கள் அனைவரும் மரத்தைச் சுற்றி சைக்கிள்களை நிறுத்துவார்கள். நான் ஒரு குரங்கைப் போல் தொங்கிக் கொண்டு இருப்பேனே ஒழிய கீழே இறங்க எனக்குக் கொஞ்சம் வெட்கமாக இருக்கும். பிறகு கீழே இறங்கி நடைபாதை ஓரத்தை உதைத்துக் கொண்டு செல்வேன். கீழே கிடக்கும் இலைகளையும் கூட. பேசிக் கொண்டே நடப்பேன். பெரும்பாலும் கேட்டுக் கொண்டே. சில சமயங்களில் நான் உரக்கச் சிரிப்பதை குடும்பத்தினர் கவலையுடன் பார்ப்பார்கள், இவளுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதோ என்று. இந்தத் தற்காலிக சுதந்திரத்தில் திளைத்த நான் பையன்களிடம், “உன்னுடைய வண்டியை நான் ஒட்டட்டுமா?” என்று கேட்பேன். அவர்களும், “ஓ, நிச்சயமாக” என்பார்கள். அதன் பிறகு நான் படு வேகமாக ஒட்டிச் செல்வேன், எதிர்வரும் காற்றைப் பார்த்துச் சிரித்தபடி, ஊரை வலம் வருவேன். அவர்கள்

எல்லோரும் நான் திரும்பி வரும் வரை காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எனக்கு என்னைத் தடவிக் கொடுக்கும் காற்றை மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஆனால், அது கூரிய இரட்டை முனைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. எனது உலகம் விரிவடைந்தபோது, பலர் என்மீது உரிமை கொண்டவர்கள்போல நடந்து கொண்டனர். அவர்கள் நட்புடன் இருப்பது தவிர எந்தவித முகாந்திரமும் இல்லாது ஏதோ மிக மிக நெருங்கிய நட்புபோல உரிமை கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள். நான் பெரியவளாகத் தொடங்கியதும், கிராமனின் சீனத் தியேட்டருக்கு வழக்கமாகச் செல்வேன். அங்கிருந்த சிமெண்ட் வடிவமைப்பில் என் பாதத்தை வைத்து, “ஓ என் பாதம் மிகப் பெரிது” என்பேன். இறுதியில் அந்த ஈரமான சிமெண்ட் வடிவமைப்புடன் என் பாதம் பொருந்தியபோது மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எதையும் செய்ய முடியும் என்ற உறுதியை அது எனக்குத் தந்தது.

நான் நடிகையாக முடியும் என்பதை என் திறமை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. சரியாக இயங்கும்போது நடிப்பு என்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இல்லத்தரசியாக என்னை எப்போதும் கற்பனை செய்துகொள்வதை விரும்பிச் செய்தேன் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்பதில் நான் சமரசமற்று இருந்தேன். சுயமாக என் காலில் நிற்பது பற்றி எனக்கு மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ்தான் என் பிறந்தகம் என்பதால் யாராவது, “சரி, நீ வீட்டுக்குப் போ” என்று சொன்னால், “நான் வீட்டில்தான் இருக்கிறேன்!” என்பேன். நான் பிரபலமாகி விட்டேன் என்று எனக்குத் தோன்றியபோது ஒரு தடவை யாரையோ விமான நிலையத்துக்குச் சென்று அனுப்பி விட்டுத் திரும்புகையில் அந்தத் தியேட்டரைப் பார்த்தேன். விளக்கொளியில் என் பெயர் காணப்பட்டது. திடீரென்று அந்த விளம்பரத்துக்கு மிக அருகில் நிறுத்த முடியாது என்பதால் சற்று தூரம் சென்று காரை நிறுத்தினேன். “அடக் கடவுளே, யாரோ தவறு செய்து விட்டார்கள்!” என்றபடி பார்த்தபோது அந்த விளக்கொளியில் என் படம் மின்னியது. உட்கார்ந்தபடியே, “இப்படித்தான் இருக்கும் போலிருக்கிறது” என்று சொல்லிக் கொண்டேன். எல்லாமே எனக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. ஆனாலும் ஸ்டுடியோவில், “நீ நட்சத்திரமில்லை என்பதை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்” என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருந்தாலும் இங்கே விளக்கு வெளிச்சத்தில் எல்லாமே நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆண் பத்திரிகையாளர்களிடம் இருந்துதான், நான் நட்சத்திரம் என்ற நினைப்பைப் பெற்றேன் என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஆண்கள் என்னைப் பேட்டி காணும்போது இங்கிதமும் நட்புணர்வும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களில் யாரேனும் விசித்திர ஜந்துவாக இருந்து என்மீது

குற்றம் கண்டு பிடிப்பவராக இருந்தால் அந்த ஆசாமியைத் தவிர மற்ற அனைவருமே சிறந்த நண்பர்களாக இருந்தார்கள். “நீ ஒருத்திதான் நட்சத்திர நடிகை” என்பார்கள். நான் பதிலுக்கு, “என்னது, நட்சத்திர நடிகையா?” என்று கேட்டால் ஏதோ பைத்தியக்காரியைப் பார்த்து விட்டது போல நோக்குவார்கள். அவர்கள் நான் பிரபலமானவள் என்று அவர்களது வழியில் என்னை உணர வைத்தார்கள்.

‘Gentlemen Prefer Blondes’ படத்தில் எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது கூடவே ஜேன் ரஸ்ஸலும் நடித்தாள். படத்தில் அவள் பழுப்பு நிற முடி உடையவள். எனக்குப் பொன்னிறம். அவளுக்கு இரண்டு லட்சம் டாலர்கள் சம்பளம். எனக்கு வாரத்துக்கு ஐந்து டாலர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை அது போதுமானது. அவளும் என்னிடம் அன்பாக இருந்தாள். எனக்கு ஒப்பனை அறை கிடைக்காததுதான் ஒரே ஒரு பிரச்சினை. இறுதியில் இந்த நிலையை நான் அடைந்ததும் நான் சொன்னேன்: “என்னவாக இருந்தாலும் நான் பொன்னிற முடிக்காரி. கனவான்கள் பொன்னிற முடிக்காரியை விரும்புகின்றனர்!” இருந்தும் ஸ்டுடியோவில் அவர்கள், “நீ ஒரு நட்சத்திரமில்லை என்பது ஞாபகமிருக்கட்டும்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்ததால் நான் அவர்களிடம், “என்னவாக இருந்தாலும் நான் பொன்னிற முடிக்காரி!” என்பேன். நான் ஒரு நட்சத்திரம் என்றால் அது மக்கள் தீர்மானித்து விட்ட விஷயம் என்று அவர்களிடம் சொல்ல விரும்பினேன். ஸ்டுடியோவோ தனியாளோ அல்ல, மக்கள் தீர்மானித்தது அது.

ஸ்டுடியோவில் சட்டென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது - ரசிகர்களின் கடிதங்கள். நான் ஒரு படத்தின் முதல் காட்சிக்குச் சென்றபோது விநியோகஸ்தர்கள் என்னைப் பார்க்க முன் வந்தது எல்லாம் சேர்ந்து ஸ்டுடியோவை அசைத்துப் பார்த்து விட்டது. அவர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு என்னைப் பார்க்க வந்தபோது நான் நம்ப முடியாமல் பின்னே திரும்பிப் பார்த்தேன், வேறு யாருக்கோ அந்த வரவேற்பு என்று நினைத்து. ஆச்சரியம் தாள் மாட்டாமல், “அடேயப்பா!” என்றேன். என்னால் தாங்க முடியவில்லை. சில சமயங்களில் நாம் யாரையோ முட்டாளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோமோ என்ற சந்தேகம், அடிக்கடி, ஏன் இப்போதும், வருவதுண்டு. அந்த யார் சில சமயம் நானாகவே கூட இருக்கலாம்.

வெறுமனே ஒரு காட்சியில் வந்து, “ஹே,” என்று சொல்ல வேண்டிய மிகச் சாதாரணமான தருணத்திலும் கூட நான் வாங்கும் பணத்துக்கு என்னுடைய சிறந்த உழைப்பைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று எப்போதும் மெனக்கெடுவேன். அது எனக்கு ஒரு கடமை. சில நாள்களில் மிகவும் ஆழமான காட்சிகளில் மிகுந்த பொறுப்புடன் நடிக்க வேண்டும் என்கிற

கட்டாயம் ஏற்படும்போது, “பேசாமல் ஒரு வேலைக்காரியாக இருந்திருக்கலாம்” என்று எனக்குத் தோன்றும். ஸ்டுடியோவுக்குப் போகும் வழியில் அந்த மாதிரி சுத்தம் செய்யும் வேலையில் ஈடுபடும் பெண்ணைப் பார்த்தால், “இதைத்தான் நான் செய்ய விரும்பினேன். இதுதான் என் வாழ்க்கையின் லட்சியம்.” என்று எனக்குள் சொல்லிக் கொள்வேன். எல்லா நடிகர்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் நல்லவர்களாக இருக்க ஆசைப்படுவது மட்டுமில்லாமல் நல்லவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். என் ஆசிரியரான லீ ஸ்டராஸ்பெர்க்கிட்டிடம், “ஏனென்று தெரியவில்லை. எனக்குக் கொஞ்சம் பதட்டமாக இருக்கிறது” என்றேன். “அப்படியில்லாவிட்டால்தான் பிரச்சினை. ஏனென்றால் அந்தப் பதட்டம் உனது கூர்ந்து அறியும் திறனை அறிவிக்கிறது” என்று அவர் பதிலளித்தார். அதே போல வேறு எவரையும் விட ஒரு நடிகர் தமது கூச்ச சபாவத்துடன் போராட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு குழந்தையின் விளையாட்டின் மீது இருக்கும் கவனத்தைப் போல. நமக்குள் ஒரு சென்சார் இருந்து எந்த அளவு நாம் செல்லலாம் என்று தீர்மானிக்கிறது. மக்கள் என்னவோ நாங்கள் அங்குப் போகிறோம் அவ்வளவுதான் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், நடப்பதோ உண்மையில் பெரும் போராட்டம். நான் உலகில் கூச்சம் மிகுந்த பெண்களில் ஒருத்தி. நான் நிஜமாகவே போராட வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு நடிகர் இயந்திரமல்ல. அவர்கள் எவ்வளவு முயன்று வலியுறுத்திதானாலும். படைப்புத் திறன் என்பது மனித நேயம் சார்ந்தது. நீங்கள் ஒரு மனிதராக இருக்கும்போது, உணருகிறீர்கள், துன்பத்தில் தவிக்கிறீர்கள், உல்லாசமாக இருக்கிறீர்கள், நோய்வாய்ப்படுகிறீர்கள், பதட்டப்படுகிறீர்கள். இதுமாதிரி இன்னும் எவ்வளவோ. படைப்புத் திறன் கொண்ட எவரையும் போல நான் என்னைக்

கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதால் இயக்குநர், “இப்போதே அழு!” என்று கட்டளையிடும்போது கண்ணில் ஒரு பொட்டு நீர் தளும்பி விடும். ஒரு தடவை, “என்ன தைரியம் இந்த ஆளுக்கு? என்று நான் நினைத்தபோது இரண்டு சொட்டு நீர் வந்து விட்டது. “தனிமையில் திறமை மேம்படுகிறது” என்பது கோதேயின் வாக்கு. அது உண்மைதான். தனிமை இன்றியமையாதது. இது நடிகருக்குத் தேவை என்று பலரும் அறியமாட்டார்கள். ஒருவருக்குள் புதைந்து கிடக்கும் சில ரகசியங்கள் வெளி வருவது நடிகரும் போதுதான். ஆனால், ஒவ்வொருவரும் உங்களை இழுக்கிறார்கள்.

நீங்கள் புகழ் பெற்றவராக இருக்கையில் உங்களின் பலகீனம் பூதாகரமாக்கப்படுகிறது. ஒரு காருக்கு முன்பாக ஓடிப் போகிற குழந்தையைக் காப்பாற்றும் தாயைப் போல இந்தத் திரைப்படத் தொழிற்சாலை இருக்க வேண்டும். குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பதிலாக இவர்கள் அந்தக் குழந்தையைத் தண்டிக்கிறார்கள். எப்படி உனக்கு ஜலதோஷம் வரலாம் என்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு ஜலதோஷம் வரலாம். அவர்கள் வீட்டில் இளைப்பாறலாம். போன் செய்யலாம். ஆனால், நீ என்ன ஒரு துணிச்சலோடு ஜலதோஷத்தை அல்லது நோயை வரவழைத்துக் கொள்ளலாம்? நோயுற்றிருப்பவரைத் தவிர வேறு ஆளுக்கு நோயின் கொடுமை தெரிய வாய்ப்பில்லை. இவர்கள் ஜூரத்துடன் ஒரு காமெடி சீனில் நடிக் வேண்டும் அல்லது வைரஸ் தொற்றுடன் என்று சில சமயம் நான் ஆசைப்படுவேன். ஒழுங்கு முறையைக் காக்க நான் ஒரு நடிகையாக ஸ்டுடியோவுக்கு வருவதில்லை. இதற்கும் கலைக்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. என் வேலைக்கு வேண்டிய ஒழுங்கை, அதன் வரம்பை நான் தீர்மானித்து நடந்து கொள்கிறேன். நான் இங்கு வருவது என் செயல்திறனைக் காட்ட, அதை ஸ்டுடியோ ஒழுங்கு என்று கட்டுப்படுத்த

முடியாது. நான் ஒன்றும் இராணுவப் பள்ளியில் இருக்கவில்லை. இங்கு நிறுவப்படுவது கலையின் வெளிப்பாடு, தொழிற்சாலை நிறுவனமல்ல. நான் நடப்பதற்கு உதவும் உணர்வுத் திறன் நான் எதிர்வினை ஆற்றவும் உதவுகிறது. ஒரு நடிகர் என்பவர் உணர்வுத்திறன் கொண்ட கருவி. இசாக் ஸ்டெர்ன் அவரது வயலினைத் திறம்படக் கையாள்கிறார். அந்த வயலின் மேல் போய் மற்றவர்கள் விழுந்து வைத்தால்?

பலர் தாங்கள் எதிர்கொள்ளும் வினோதமான பிரச்சினைகளை மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்வதை விரும்பமாட்டார்கள். ஆனால், என்னுடைய பிரச்சினை என்னவென்றால் எல்லாவற்றையும் போட்டு உடைத்து விடுவதுதான். நான் தாமதமாக வந்தால் சிலர் அது என்னுடைய ஆணவம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை என்னவென்றால் அது ஆணவத்துக்கு நேர் எதிரிடையானது. பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் எப்படியாவது முடித்து விட வேண்டும், எப்பாடு பட்டாவது என்று அவசரமாக விரையும் பெரும் ஓட்டத்துக்குக் காரணமாக முக்கியமான செயல் எதுவும் இருக்காது. என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டியவற்றை நான் நன்றாகத் தயார் செய்து கொண்டு என் திறமைக்கு ஏற்பச் செயல் படுகிறேன். மிக அதிகமான மக்கள் அங்கு இருப்பார்கள். எந்த வித வேலையுமின்றி. அவர்கள் அங்கு வம்படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கைபற்றி வெட்டிப்பேச்சு நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பார்கள். (கிளார்க்) கேபிள் ஒரு முறை என்னைப் பற்றிச் சொன்னார்: “அவள் ஓரிடத்தில் இருக்கும்போது வேலையில் மும்முரம் காட்டுவது ஒன்றிலேயே ஈடுபட்டிருப்பான்.”

மாடிசன் சதுக்கத் தோட்டத்தில் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவரின் பிறந்த நாள் விழாவுக்கு என்னைக் கூப்பிட்டதை மிகப் பெரிய கௌரவம் என்று நான் நினைத்தேன். ஹெப்பி பர்த்டே பாட நான் மேடையேறியபோது அங்கு அப்படியொரு நிசப்தம் எல்லாப் பக்கமும். நான் அணிந்திருந்த துணி எதையோ காட்டுகிறதோ என்று எனக்குச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பி விடுவது போல. “கடவுளே, நான் பாடும்போது குரல் எழும்பாவிட்டால்!”

மக்களிடமிருந்து இம்மாதிரி வரும் அமைதி அது என்னை உற்சாகப்படுத்துகிறது. ஒரு அணைப்பு போல. பிறகு நினைக்கிறேன், ‘மை காட், எல்லா மக்களுக்கும் இதைப் பாடல் நான் கடைசியாகப் பாடும் பாடல் என்றிருந்தால்’ என நினைத்துப் பாடுகிறேன். ஏனென்றால் ஒலிபெருக்கியின் முன் நின்று மேலும் கீழும் சுற்றிலும் பார்த்தபோது நான் நினைத்தேன், “நான் அங்குதான் போய்க் குடியிருப்பேன், அந்தக் கூரைகளின் ஒன்றின் மீது. என் இரண்டு டாலர் பணத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டு இங்கு வந்தபின்பு” என்று. அதற்குப் பின் வரவேற்பு நடைபெற்றது. என்னுடன் என் முந்தைய மாமனார்

ஐசடோர் மில்லர் இருந்தார். நான் குடியரசுத் தலைவரை சந்தித்தபோது ஒரு தவறு செய்துவிட்டேன். “நீங்கள் நலமா?” என்று அவரிடம் கேட்பதற்குப் பதிலாக, “இவர் என் முன்னாள் மாமனார் ஐசடோர் மில்லர்” என்றேன். அவர் எழுபத்தி ஐந்து, எண்பது வருடங்களுக்கு முன்பு புலம்பெயர்ந்து வந்தவர். அவருக்கு இது மிக முக்கியமான விஷயமாக இருக்கும், பின்னாளில் அவருடைய பேரக் குழந்தைகளிடம் சொல்லி மகிழ்வார் என்று நினைத்தேன். “மிஸ்டர் பிரசிடெண்ட், நீங்கள் நலமா?” என்று நான் கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், நான் ஏற்கனவே சிறப்பாகப் பாடி முடித்திருந்த சமயம் என்பதால் இதை யாரும் கவனிக்கவில்லை என்று நினைத்தேன்.

புகழ் என்பது பெரும் சுமை என்பதை நான் இங்கே இப்போதே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கவர்ச்சியினாலும் பாலியல் உந்துதலினாலும் நான் கவனிக்கப்படுவதைக் கண்டுகொள்வதில்லை. ஆனால், அதன் விளைவுகள் தருவது சுமையாகி விடுகிறது. அழகும் பெண்மையும் என்றும் முதுமை அடைவதில்லை. அவற்றை இட்டுக்கட்டிவிட முடியாது. இதை உற்பத்தியாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கவர்ச்சியை யாரும்

உற்பத்தி செய்ய முடியாது. உண்மையான கவர்ச்சி என்பது பெண்மையின் பரிபூரணத்தைச் சார்ந்து நிற்பது. பாலியல் என்பதும் அது இயல்பாகவும் தன்னிச்சையுடனும் வெளிப்படும் போதுதான் ஒருவரைக் கவர் முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்குதான் பலரும் தடுமாறி விடுகிறார்கள். தற்பெருமை என்று தோன்றினாலும் இதைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். நாங்கள் எல்லோரும் பிறவியிலேயே பாலியல் உயிரினங்கள். ஆனால், மனிதர்களில் பலர் இதை வெறுக்கவும் ஒடுக்கவும் முயலுகிறார்கள். கலை, அதாவது உண்மைக் கலையும் இன்ன பிறவும் இங்கிருந்துதான் ஜனிக்கின்றன.

இந்தக் கவர்ச்சிக் கன்னி என்னும் அடையாளத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த அடையாளங்கள் எப்போதும் என்னைப் பொறுத்தவரை மோதலை ஏற்படுத்துபவை. கவர்ச்சிக் கன்னி என்னும் அடையாளம் ஒரு பொருள். என்னை ஒரு பொருளாகக் கருதுவதை நான் வெறுக்கிறேன். இந்த மாதிரி அடையாளங்களுக்குப் பதில் நான் உண்மையான உடலுறவு கொள்வதற்குக் கூடத் தயங்க மாட்டேன். என்னை மாதிரி ஆக வேண்டும் என்று முயற்சிக்கும் இந்தப் பெண்களை ஸ்டூடியோக்கள் வழி நடத்துகின்றன அல்லது அவர்களாகவே மாட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், இறுதியில் அவர்கள் விரும்பியது அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் முன்னேறியும் போக முடிவதில்லை. அவர்களுக்குப் பின்புலமும் கிடைப்பதில்லை என்று வாய்ச் சவடால்கள் எழுப்பலாம். அவர்கள் தம் இருப்பிடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதுதான் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன்.

என் மாற்றாங் குழந்தைகள் என் புகழின் சுமையைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அவர்கள் என்னைப் பற்றிய மோசமான செய்திகளைப் படிப்பார்கள். அது அவர்களைத் துன்புறுத்தும். நான் அவர்களிடம் சொல்வதெல்லாம் இவற்றை என்னிடமிருந்து மறைக்காதீர்கள் என்றுதான். நீங்கள் என்னிடம் இவற்றைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். உங்கள் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் நான் பதில் அளிப்பேன்.

அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையைத் தவிர மற்ற பக்கங்களையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். உதாரணமாக அவர்களிடம் நான் மாதத்துக்கு ஐந்து செண்டுகள் வாங்கிக் கொண்டு உழைத்தேன் என்றும் நூறு பாத்திரங்களைக் கழுவினேன் என்றும் கூறும்போது, “நூறு பாத்திரங்களா!” என்று அவர்கள் வியப்பார்கள். “அது மட்டுமல்ல, கழுவுவதற்கு முன் அவற்றைத் துடைத்துச் சுத்தமாக்குவேன்” என்றேன். பிறகு அவற்றை நீரில் அலசி, கழுவி விட்டுக் காய வைக்கும் இடத்தில் கொண்டு போய் வைப்பேன். “நல்ல வேளை, அவற்றைக் காய வைப்பது என் வேலையாக இருக்கவில்லை” என்று கூறினேன்.

நான் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததில்லை. ஏனோ அது எனக்கு விதிக்கப்பட்டது போல ஆகி விட்டது. ஒரு சராசரி அமெரிக்கக் குழந்தை சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்கின்ற எதிர்பார்ப்புடன் வளர்க்கப்படுகிறது. வெற்றி, மகிழ்ச்சி, எல்லாம் நேரப்படி கிடைப்பது. எனக்குக் கிட்டிய புகழால் இரண்டு உன்னதமான மனிதர்களை நான் சந்தித்து மணந்து கொண்டேன்.

மனிதர்கள் அவர்களாகவே எனக்கு எதிராகக் கிளம்புவதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு மனிதர்களைப் பிடிக்கும். ஆனால், பொது மக்கள் என்னைப் பயமுறுத்துகிறார்கள். பத்திரிகைகளால் அவர்கள் கவரப்படுகிறார்கள். அல்லது ஸ்டூடியோக்கள் தரும் கதைகளை நம்புகிறார்கள். ஆனால், மனிதர்களை நான் நம்புகிறேன். ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்க்கச் செல்லும் மனிதர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே மதிப்பீடு செய்து கொள்கிறார்கள். மனிதர்களான நாமெல்லோரும் வினோதமான பிராணிகள்தாம், இருந்தும் சொந்த மதிப்பீடு செய்து கொள்ளும் உரிமையை வீட்டுக் கொடுப்பதில்லை.

ஒரு முறை நான் ஒழிந்து விடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு என் வாழ்க்கையின் முற்றுப் புள்ளியைச் சந்திப்பேன் என்று கூறினார்கள். மில்லர், அமெரிக்க நாடாளுமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு விசாரணையை எதிர்கொண்டபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பனி நிர்வாகம், அவர் மற்றவர்களின் பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டும் அல்லது அவரை நான் சொல்ல வைக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் நான் ஒழிந்து போய்விடுவேன் என்றது. நான், “என்னுடைய கணவரின் நிலைமையைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறேன். நான் அவரோடு இணைந்து நிற்பேன்” என்றேன். நீதிமன்றமும் அவ்வாறே தீர்ப்பளித்தது. “முடிந்தது” என்ற அவர்கள், “இனி உன்னைப் பற்றி யாரும் அறிய மாட்டார்கள்” என்றார்கள்.

அவ்வாறு முடிவைச் சந்திப்பது ஒரு விதத்தில் நிம்மதியைத் தரும். ஆனால், மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் முதலிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஒருவர் அவரது திறனுக்கு ஈடாகச் செம்மையாக இருக்க முடியும். இப்போது நான் என் வேலையில் வாழ்வை நடத்துகிறேன். நான் நம்பும் மனிதர்களுடன் என் உறவைப் பேணுகிறேன். புகழ் என்னை விட்டுச் சென்று விடும். ‘புகழே! இவ்வளவு நான் நான் உன்னை வைத்திருந்தேன். சென்று வா.’ அது அப்படிச் செல்லும்போது நான் எப்போதும் கருதியது போல அது நிலையற்றதுதான். எப்படியோ ஓரளவு அதன் அனுபவத்தை நான் உணர்ந்திருந்தேன். ஆனால், அதை நம்பி இருந்ததல்ல என் வாழ்க்கை. ●

ஸிந்துஜா weenvy@gmail.com

ரிச்சர்ட் மெரிமேன், ‘லைஃப்’ இதழ் ஆசிரியர்.

செபாஸ்டியன் தேற்றம்

• ஆயிஷா இரா நடராசன்

“வணக்கம், குமார் சார் தானே.” தனது கைபேசியில் பதிவு ஆகாத புதிய எண்ணிலிருந்து வந்த அழைப்பைப் பரிசீலித்தார் குமார். பேராசிரியர் பிரேம் குமார். “ம்... சொல்லுங்க” என்றார் சுவாரஸ்யம் இல்லாமல்.

“சார் போன வாரம் டிவி ல?” குரல் லேசாகத் தடுமாறியது. பெண் குரல்.

“ஆமா... அதே பிரேம் குமார்... சொல்லுங்க” என்றார்.

“ஐ ஆம்... ஜரினா... ஜரினா செபாஸ்டியன்... நானும் ஒரு இயற்பியலாளர் தான். சிஎஸ் ஐ ஆர் காரைக்குடி.”

“ரொம்ப மகிழ்ச்சி மேடம். உங்களைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்... அந்த ஜரினா நுண் துகள் சமன்பாடு... அவங்களா?” என்றார், சற்று ஆச்சரியத்தோடு. ஒரு வாரமாகத் தொலைக்காட்சியில் வந்தபிறகு யார் யாரோ அழைக்கிறார்கள். அவருக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை.

“எஸ்...சேம்! ஆனால், எனக்கு ஒரு பிரச்சனை உள்ளது... இயற்பியல் ஆர்வம் உள்ளவரான நீங்கள் ஒரு துப்பறியும் கம்பெனி நடத்துவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் உங்களை உடனடியாக சந்திக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறேன்.” இப்போது அந்தக் குரலில் லேசாக ஒரு நடுக்கம்.

“ஓ... ஓகே... ஆனால், இதற்காக நீங்கள் அலைய வேண்டாம் மேடம். இப்போதே நீங்கள் இந்தக் கைபேசி வழியே உங்கள் பிரச்சனையைச் சொல்லுங்கள். என்னால் முயன்றதை நான் சொல்லுகிறேன்.” காரைக்குடியிலிருந்து எதற்காக அவர் இங்கே வர வேண்டும் என்று குமாருக்கு தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

“சார்... என் கணவரை ஒரு வாரக் காலமாக காணவில்லை... அவரும் ஒரு இயற்பியலாளர். பேராசிரியர் ஜான் செபாஸ்டியன்...” அந்தக் குரல் உடைந்து போனது. தற்போது அந்த அம்மையார் அழுவது அவருக்குத் துல்லியமாகக் கேட்டது.

“என்னது பேராசிரியர் ஜான் செபாஸ்டியனை காணவில்லையா? தேசிய விருது பெற்ற விஞ்ஞானி அல்லவா... இதை எப்படி நான் கேள்விப்படாமல் போனேன்... ஓகே நான் காவல்துறையோடு பேசுகிறேன்.”

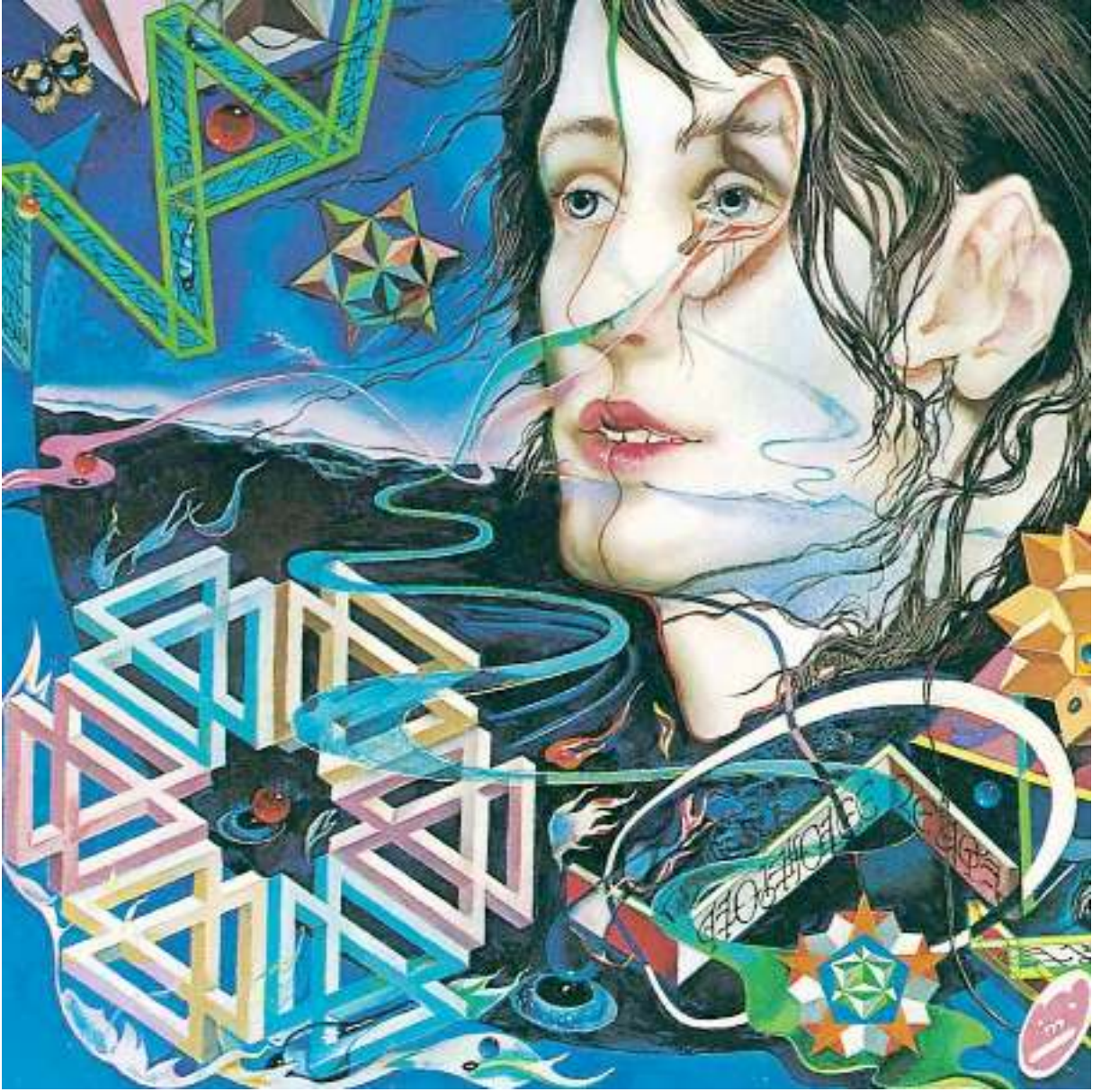
“நான் தான் சார் இதுவரையில் யாரிடமும் சொல்லவில்லை.” பிறகு அழுத்தமாக அந்தக் குரல் வந்தது. “வேண்டாம் காவல்துறையோடு பேச வேண்டாம்... உங்களைச் சந்திக்க வேண்டும்... பிளீஸ் ஹெல்ப்.”

மறுநாள் அதிகாலையில் காரைக்குடிக்கு கிளம்பி இருந்தார் குமார்.

பேராசிரியர் ஜான் செபாஸ்டியன்... இயற்பியல் உலக அரங்கில் பெயர் பெற்ற இந்திய விஞ்ஞானி... மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கிறார் குமார். எத்தனையோ கேஸ்களை பார்த்துவிட்டார். முதல் முறையாக ஒரு விஞ்ஞானி காணாமல் போனதை எண்ணி அவருக்கு அதிர்ச்சிதான் ஏற்பட்டது. குவாண்டம் எந்திரவியல் எனும் அறிவியல் பிரம்மாண்டம் இன்னும் எத்தனை விஞ்ஞானிகளைக் கபளீகரம் செய்யப் போகிறதோ என்றும் தோன்றியது.

மேக்ஸ் பிளாங்க் முதன்முதலில் குவாண்டம் அளவிலான உலகத்தை அறிந்தபொழுது இப்படி தான் ஏறக்குறைய 45 நாட்களுக்கு முற்றிலும் காணாமல் போனார் என்று படித்திருக்கிறார்... ஷேர்டிஞ்சர்... ஐன்ஸ்டீன்... ஜே.சி. போஸ்... என்று பலரையும் கலங்கடித்த ஒரு விஷயம் அது. நீல்ஸ் போர், ஐன்ஸ்டீன் இருவரும் குவாண்டம் இயலை தீவிரமாக விவாதித்த காலத்தில் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தூக்கம் வராதாம். ‘அதுமட்டுமல்ல எத்தனையோ பேர் இந்த ஒரு விஷயத்துக்குள் நுழைந்து சட்டையைக் கிழித்துக்கொண்டு பைத்தியமாகச் சுற்றி திரிந்தது எல்லாம் வரலாற்றில் நடப்பது தானே’ என்று அவருக்குத் தோன்றியதால் புன்னகைத்து கொண்டார் குமார். பேசாமல் காவல்துறைக்கு சொல்லிவிட்டு இதிலிருந்து அவர் விலகி இருக்கலாம்...

இருந்தாலும் தேசிய விருது பெற்ற ஒரு விஞ்ஞானி என்பதால் அவருக்குள் ஏற்பட்ட பதட்டமும் ஆச்சரியமும் அவரைக் காரைக்குடிக்கு வரவழைத்து விட்டது. விமானம் சற்று முன்னதாக வந்து இறங்கும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. இப்படி இந்தியாவில் நடந்ததே கிடையாது. ஒன்று விமானம் ரத்தாகிவிடும் அல்லது கால தாமதமாகிவிடும். ஒரு காலகட்டத்தில் இப்படியும் சில அதிசயங்கள் நடக்கத்தான் செய்கிறது.

அவர் முன் பிரம்மாண்டமாக நின்றுகொண்டிருந்தது சி.எஸ்.ஐ.ஆர். காரைக்குடி... 1948ஆம் ஆண்டு திட்டமிடப்பட்டது... மாபெரும் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கி இந்தத் தமிழ்நாட்டை உலகறிய வைத்த

அழகப்பா செட்டியார் கொடுத்த கொடை. 1953ஆம் ஆண்டு அப்போதைய முதல் பிரதமர் நேரு நாட்டிற்கு இதை அர்ப்பணித்தபொழுது அறிஞர் சாந்தி ஸ்வரூப் பட்நாகர் ஒருபோதும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார், எரிசக்தி சேமிப்பு, உலக அறிவிப்பு பற்றிய அறிவியல் தொழில் துறை, மின் வேதியியல் உட்பட ராணுவம், விண்வெளி, கடல்சார் துறை என்று அனைத்திலும் ஆய்வுகள் இங்கே நடைபெறும் என்று. கூடவே உலக அளவிலான இரண்டு இயற்பியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் இங்கே ரகசியமாக நடத்தப்படுவது பற்றி ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார் குமார். அவசரம் அவசரமாக அழைப்பை ஏற்று அவர் வந்ததற்கு அது என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வமும் ஒரு காரணம்.

முன்னணி விஞ்ஞானிகள், பொறியாளர்கள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், தொழில்நுட்ப நிபுணர்கள் என்று 3000 பேர் பணி செய்யும் இடத்தில் ஒரு விஞ்ஞானி காணாமல் போவது என்பது இந்த வளாகத்திற்குள் சாத்தியம் தான் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஏறக்குறைய நான்கு சிறு நகரங்களை உள்ளடக்கிய பிரம்மாண்டம் இந்த ஆய்வகம். செக்ரி... அதாவது CECRI... தேசிய மின்வேதியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்; உலக மின் வேதியியல் அறிவியலின் தலைமையகம் என்றெல்லாம் படித்திருக்கிறார். 'இயற்பியலாளர்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை' என்று இப்போது அவருக்குத் தோன்றியது. மணியைப் பார்த்தார். காலை 7.40; ஜரினா செபாஸ்டியன் அம்மையாரை சந்திக்க இன்னும் 2 மணி நேரம் இருந்தது... அதுவரை என்ன செய்வது. உள்ளூரில் ஒரு அறை எடுக்காமல் விட்டது தவறு. அந்த அம்மையாருக்கு கைபேசியில் ஒரு தகவல் அனுப்பலாமா என்று யோசித்தார். பிறகு வேறு முடிவு செய்தார்.

கேண்டன்... எப்பேற்பட்ட ஆய்வுக்கூடமாக இருந்தாலும் கல்வி நிறுவனமாக இருந்தாலும் கல்லூரியாக இருந்தாலும் பல்கலைக்கழகமாக இருந்தாலும், கேண்டன் எப்போதும் திறந்திருக்கும். மட்டுமல்ல அவர் தேடும் அளவிற்கான புதையல் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்... எனவே உடனடியாகச் செக்யூரிட்டியிடம் விசாரித்துக் கேண்டன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி விரைந்தார். இந்திய தேசிய அறிவியல் தினம் சிறப்பு கருத்தரங்கம்... பரிசளிப்பு, மாணவர் அறிவியல் கண்காட்சி இன்று எங்கே பார்த்தாலும் போஸ்டர்கள்... பிறகுதான் கவனித்தார் இன்றைய தினம் பிப்ரவரி 28.

ஏக பரபரப்போடு இருந்த காலை நேர கேண்டனை கண்டு அவர் வியந்தார்... ஒரு டீ ஆர்டர் செய்தார். நீல நிறத்தில் வெளி கோட் அணிந்திருந்த ஆய்வக மாணவர்கள் மத்தியில் கலந்தார். அவர்கள் சோர்ந்து போயிருந்தார்கள். இரவு நேரத்தில் அவர்கள் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும். தாடியோடு இருந்த இரண்டு இளைஞர்களும் கண்ணாடி அணிந்த ஒரு யுவதியும் இருந்த திணில் தான் தேநீர் கோப்பையை வைத்து இடம் பிடித்தார் குமார்.

"45 பாகை கோணத்தில் திருப்பி இருந்தால் நம்மால் அந்த நட்சத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க முடியும். எவ்வளவு சொல்லியும் பேராசிரியர் கேட்கவில்லை." அந்தப் பெண் புலம்பிக்கொண்டிருந்தாள். 'ஓ வானியலாளர்கள்' என்று மனதிற்குள் பதித்துக் கொண்டார். இந்த ஆய்வகத்திற்கு பொருத்தமில்லாத இன்னொரு அறிவியல் துறை. இங்கு நடக்காததே இல்லை போலிருக்கிறது. "ஆனால், இன்றைய அறிவியல் தின ஸ்கை வாட்ச் அற்புதமாக இருக்கும்." இடையில் யாரோ சொன்னார்கள்.

"சாரி... ஜான் செபாஸ்டியன் சாரை நான் எங்கே பார்க்க முடியும்?" அவர் பேச்சு கொடுத்தார். மூன்று பேரும் ஆச்சரியத்தோடு அவரைப் பார்த்தார்கள்.

"மாபெரும் விஞ்ஞானி சார்... நீங்கள் பத்திரிகையாளரா? அவர் இப்போதெல்லாம் யாரையும் சந்திப்பதில்லை." தாடிக்கார இளைஞன் சர சரவென்று பொரிந்தான்.

"அவரை எங்கே பாக்கலாம்னு சொல்லுங்க. மீதியை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்" என்றார் அவர். "இப்போது அவர் செய்துகொண்டிருக்கும் ஆய்வு சம்பந்தமாக மிக முக்கிய தகவலோடு நான் வந்திருக்கிறேன்." கூடவே ஒரு சரடும் விட்டார்.

"வாவ்... ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் கடைசி சமன்பாடு, கொரோனாலஜி ப்ரோடக்ஷன் அனுமானம்... எங்கே போனாலும் அதைப் பற்றித் தான் இப்போது அவர் பேசுகிறார். பேராசிரியர் தஸ்தகீர் சாரை கேட்டால் தெரியும். நீங்க...?" திடீரென்று அவரை அவர்கள் ஏக மரியாதையோடு பார்ப்பதை உணர்ந்தார்.

"ஆனால், பெரும்பாலும் அவரைத் தேடி அயல்நாடுகளில் இருந்துதான் வருகிறார்கள். உங்களைப் பார்த்தால் நம்ம ஊர் போலத் தெரிகிறது..." அந்த பெண் சொல்லிவிட்டு சிரித்தாள்.

ஏதோ ஒரு பேச்சு கொடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து நழுவினார் குமார். அவர் போகும் திசையில் மூன்று பேரும் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பதை உணர்ந்தார். எனவே ஜான் செபாஸ்டியன் செய்து கொண்டிருக்கும் ஆய்வு உலக அளவில் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது... சோ முதல் க்ளூ கிடைத்துவிட்டது. இரண்டாவது விஷயம்... அவர் அடுத்து சந்திக்க வேண்டியது, பேராசிரியர் தஸ்தகீர்.

ஒரு இயற்பியலாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள ஜெனிவாவுக்கு போயிருக்கிறார் பேராசிரியர் தஸ்தகீர் என்று கேள்விப்பட்டதும் அவருக்குச் சப்பென்று ஆனது. அதுமட்டுமல்ல அந்த மாநாட்டிற்கு ஜான் செபாஸ்டியன் சாரும் போவதாக இருந்தது. கடைசி நேரத்தில் அவர் அதை ரத்து செய்து விட்டார் என்பதையும் அறிந்துகொண்டார். இப்படி சி. எஸ்.ஐ.ஆர். காரைக்குடி வளாகத்தின் கேண்டன் புதையல் புதையலாகத் தேக்கி வைத்திருக்கிறது. "டீ. எஸ். பத்மாசினி மேடமை சந்திக்காமல் உங்களால் ஜான் செபாஸ்டியன் சாரை சந்திக்க முடியாது..." என்பதை கேஷ் கவுண்ட்டரில் நீல கோட் மாணவர் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

தீர்த்தனகிரி... சந்தானம்... பத்மாசினி... இணையத்தில் அதுபற்றிய பல தகவல்களை முதலில் அறிந்துகொள்கிறார் குமார். ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்ஸ் தன்னுடைய இறுதி காலத்தில் உருவாக்கிய கொரோனாலஜி ப்ரோடக்ஷன் அனுமானம் குறித்தும்

தேடுவது என்று முடிவு செய்தார். ஏதோ ஒரு புள்ளியில் இவர்கள் அனைவரையும் அதுதான் இணைத்துள்ளது. பத்மாசினி குறித்த தேடல்களில் அபூர்வமான ஒரு விஷயம் அவருக்குப் புரிந்தது. ஜான் செபாஸ்டியன் அவர்களோடு இணைந்து 18 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இதுவரையில் பத்மாசினி படைத்திருக்கிறார். சொல்லி வைத்தார் போல் எல்லாமே ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் அனுமானம் பற்றியவை. எனவே பத்மாசினி ஒரு முக்கியமான துருப்புச் சீட்டு.

அதைவிட முக்கிய துருப்புச் சீட்டு ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் அனுமானம். அதுகுறித்து இரண்டு வரிகளில் விளக்கியிருந்தார்கள். கூகுள் சமாச்சாரங்கள் அனைத்துமே இப்படித்தான். எது முக்கிய தேவையோ அதுபற்றிக் குறைவாகவே அது பேசும். அந்த அனுமானம் அவர் இறந்து போவதற்கு முன் பாதியில் விடப்பட்டது. ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன் தொடங்கிவைத்த கால பிரயாணம் செய்வது குறித்த முக்கிய சமன்பாடு அது. காலத்தை ஒரு நான்காம் பரிமாணமாக ஏற்று முன்னோக்கியோ பின்னோக்கியோ மனிதனால் பயணிக்க முடியுமா என்பது குறித்த வெறும் அனுமானத்தை சமன்பாடாக மாற்றுகிற பிரம்மாண்ட வித்தை. அதைப் புரிந்து கொண்டவர்களை உலகத்தில் விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். இந்தச் சமன்பாடு முழுமை பெற்றிருந்தால் காலத்தில் மனிதன் பிரயாணம் செய்யலாம். எத்தனையோ ஆண்டுகால கனவு. மனிதன் வரலாற்றின் பின் நோக்கிப் பயணம் செய்யலாம், முன்னோக்கியும் பயணம் செய்யலாம். அறிவியல் புரட்சியே வெடித்திருக்கும்.

மணியைப் பார்த்தார். சரி, ஜெரி அம்மையாரை சந்திக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. அவர் எதிர்பார்த்ததை விட ஜெரினாவுக்கு வயது குறைவு... ஆனால், உயரம் அதிகம். அவசரம் அவசரமாக அவரை ஒரு மரத்தடிக்கு அழைத்துச் சென்றார் ஜெரினா. அதிக நடமாட்டம் இல்லாத பகுதி. கேவி கேவி அவர் அழுதார். பிறகு சுற்றிலும் பார்த்தார்.

“மேடம் நாம் கேன்டனுக்குப் போகலாம்.”

அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் கேன்டனில் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்தார் குமார்.

தேநீரை கையில் கொடுத்துவிட்டு, “கடைசியாக அவரை எப்போது பார்த்தீர்கள்?” விஷயத்திற்கு வந்தார்.

“அய்யோ... ஒரு வாரம் ஓடிவிட்டது... எது எப்படியானாலும் கைபேசியில், வாட்ஸ் அப்பில் உடனே அழைத்துவிடுவார். உலகத்தின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் இரவு 9:00 மணிக்கு அவர் அழைப்பு வந்துவிடும். ஒருவார காலமாக எல்லாமே ஸ்விச் ஆஃப்.”

ஒரு வாய் கூடத் தேநீரை அவர் பருக வில்லை. “அவர் செய்து வந்த ஆய்வுபற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்றார் சட்டென்று.

“அதற்கும் அவர் காணாமல் போனதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்களா?” அதிர்ந்தார் ஜெரினா அம்மையார். “இந்தக் கோணத்தில் இதுவரையில் நான் யோசிக்கவே இல்லை.”

“எத்தனை பேர் அவருடைய ஆய்வில் இணைந்து செயல்பட்டார்கள். இதுகுறித்த அடிப்படை விவரங்கள் எனக்குத் தேவைப்படுகிறது. உங்களால் உதவ முடியுமா?” கராராக அடுத்த விஷயத்திற்கு அவர் தாவினார்.

“அவர் சார்ந்த துறை எட்டாவது மாடியில் உள்ளது. நான் அங்குப் போனதே இல்லை. டாக்டர் தஸ்தகீர் மட்டும் அவ்வப்போது நாங்கள் குடியிருக்கும் வீட்டிற்கு வந்து செல்வார். இங்கேயே எங்களுக்குக் குவாட்டர்ஸ். தவிர என் ஆய்வுகளில், மின்காந்தவியல் துறையில் நானும் பிஸியாக இருந்தது ஒரு காரணம்.”

எதைப் பேசினாலும் தன் கணவரை நினைத்தால் கண்களிலிருந்து பொல பொலவென்று கண்ணீர் வந்து கொண்டே இருந்தது. மேலும் விவரங்களைப் பெறுவதற்கு அவர் பொறுமையாகக் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது... ‘ஒரேநிமிடம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு விஷயத்தை லீக் செய்து விட்டால் அடுத்த 10 நிமிடத்தில் அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்கிற செய்தியை உலகம் கக்கி விடும்’ என்று தோன்றியது குமாருக்கு..

இப்படி பலவாறு யோசித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது ஜரினா அம்மையாரின் கைபேசி அழைக்கிறது... “ஓ தஸ்தகீர்...” ஏறக்குறைய அலறினார் அந்த அம்மையார்.

“ஸ்பீக்கர்ல போடுங்க மேடம்” என்றார் குமார்.

“பேராசிரியர் ஜரினா... உங்களைத் தேடி பிரேம் குமார் வந்திருக்கிறாரா... நான் அவரோடு பேச விரும்புகிறேன் மேடம்.” பெண் குரல் போலவே இருந்தது தஸ்தகீருக்கு.

“அருகில்தான் இருக்கிறேன்...” பளிச்சென்று பதிலளித்தார் குமார்.

“சார்... அங்க வந்துருக்கீங்கன்னு கேள்விப்பட்டேன். ஜெனியாவில் என் பயணத்தை ரத்து செய்துவிட்டு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். மாலை 3:00 மணிக்கு என்னை என் செம்பருக்கு வந்து பார்க்கவும். நன்றி.” அழைப்பைத் துண்டித்துவிட்டார் தஸ்தகீர்.

“இருக்கட்டும் மேடம்... கவலைப்படாதீர்கள். அடுத்து நான் சில பேரைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. பேராசிரியர் செபாஸ்டியன் சாரை கண்டுபிடித்து உங்களிடம் ஒப்படைக்காமல் இந்த ஊரை விட்டு நான் போகமாட்டேன். அவருடைய அலுவலகம் எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள்... எட்டாவது மாடி தானே.” குமார் அடுத்து வேலையில் இறங்கினார்.

கொரோனாவலி ப்ரோடக்ஷன் அனுமானம் என்கிற ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்ஸின் கடைசி கோட்பாடு பற்றிய ஆய்வில் உலகளவில் ஐந்து பேர் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதை விரைவில் அவர் அறிந்தார். வேடிக்கை என்னவென்றால் பத்மாசினி மேடமுக்கும் தஸ்தகீருக்கும் கூட உதவியாளர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால், செபாஸ்டியன் அப்படி யாரையும் நியமித்துக்

கொள்ளவில்லை. யாரை பார்த்தாலும் எப்படி பேசினாலும் செபாஸ்டியன் தேற்றம் என்கிற ஒன்றைப் பற்றி அதிகம் உச்சரிப்பதை அவர் உணர்ந்தார்.

ஆனால், அவருக்கு ஒரு பெரிய ஆச்சரியம் காத்திருந்தது. செபாஸ்டியன் சாரின் அறை திறந்து கிடந்தது... இதை அவர் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஜரினா மேடம் அந்த அறைக்குச் சென்று பார்க்கவில்லையா... அது ஏன் என்று உடனடியாக அவர் மனதில் கேள்வி எழுந்தது. என்றாலும் அது இயல்பாகவே அப்படி இருப்பதற்கும் வாய்ப்புண்டு. அவர்களுக்குக் குழந்தை கிடையாது. இருவருமே அவரவர்கள் துறையில் ரொம்ப அதிகமாகவே பிசியாக இருப்பவர்கள்.

பத்மாசினி 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர். தைரியமாகப் பேசுபவராக இருந்தார். அவருடைய ஆய்வுகள் பற்றி இரண்டு விஷயங்கள் வெளியில் சொல்ல முடியாது என்பதில் தெளிவாக இருந்தார். ஒரு காவல்துறை கேஸ் இல்லாமல் அவர்களுடன் உண்மையை வரவைக்க உரையாடுவது கடினம் என்பதை பிரேம் குமார் உணர்ந்தபோது அந்தக் கடினம் அவருக்குக் கிடைத்தது.

ஆமாம், சபாஸ்டியன் சார் எழுதிய கடிதம்... ஆனால், அது அவருடைய குறிப்பெடுக்கும் காகித அட்டை குப்பைகளின் நடுவே இருந்து பத்மாசினி கையிலெடுத்தபொழுது தவறி தரையில் விழுந்தது. பிரித்து சற்று நேரத்தில் கை நடுங்கியபடி பிரேம் குமார் இடம் கொடுத்துவிட்டார் அவர். எல்லாவற்றையும் மடிக்கணினியிலும் கைபேசியிலும் தட்டச்சு செய்யப்படும் இந்தக் காலத்தில் இன்னமும் கூடக் கையால் குறிப்பெடுக்கும் விஞ்ஞானிகள் தொடரவே செய்கிறார்கள். நேரத்தை விணாக்காமல் உடனடியாகக் கடிதத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டார் பிரேம் குமார்.

“18 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் இறுதி கோட்பாடு சம்பந்தமாக அவரோடு சேர்ந்து நான் எழுதியது உண்மைதான். ஆனால், விதியோடு விளையாடுறோம் என்று தெரிந்த பிறகு நான் அந்த ஆய்விலிருந்து விலகிவிட்டேன்... எனக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால், எச்சரித்தது போலவே ஆகிவிட்டது.” பத்மாசினி ஏறக்குறைய அழுதார்.

யார் யாரிடமோ எதையெதையோ பேசிவிட்டு அடுத்த தேநீர் கோப்பையோடு கேண்டினில் கடிதத்தைக் கையில் எடுத்தார். மேலும் மேலும் மர்ம முடிச்சுகள்... அந்த நாளில் கடிதத்தில் ஏதாவது விடை இருக்குமா என்று அறிவதற்கு விரும்பியபொழுது இரண்டு உதவி ஆய்வாளர்கள் அவரை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள்.

“சார்... ஒரு பேட் நியூஸ்... பேராசிரியர் தஸ்தகீர் கிளம்பிய விமானம் விழுந்து நொறுங்கி விட்டது... அவர் உட்பட பயணிகள் யாரும் உயிர் தப்பவில்லை. கொடுமை சார்... பத்மாசினி மேடம் உங்களிடம்

சொல்லச் சொன்னார்.” எங்கும் பரபரப்பு நிலவிய அந்தச் சூழலில் கூட்டத்தில் அவர்கள் கலந்து போனார்கள். கைபேசியை எடுத்துச் செய்தியைத் துழாவினார் அவசரமாக.

எனவே, ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்கின் இறுதி கோட்பாடு ஏதோ ஒரு வகையில் மர்ம முடிச்சு விடையைத் தன் கையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்கிற பரபரப்போடு, துயரமான, அதிர்ச்சி சலசலப்புகளுக்கு நடுவே கடிதத்தைப் பிரித்தார் பிரேம் குமார்.

‘அன்புள்ள ஜெரி,

என்னைக் காணவில்லை என்று மிகவும் நொந்துபோயிருப்பாய். என்னுடைய அனைத்து வகையான தொடர்பு மின் கருவிகளும் முடங்கிப் போயினன ஜெரி. மனிதனின் ஆதிகால முயற்சியான காகிதத்தில் கடிதமாக இறுதி எண்ணங்களைப் பதிவு செய்கிறேன்.

வெற்றி பெற்றுவிட்டேன் ஜெரி. ஆனால், அது சற்று நேரத்தில் என்னையே முடித்தாலும் முடித்துவிடும். யாருக்கு தெரியும்?

ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் விட்டுச் சென்ற இடத்திலிருந்து கட்சிதமாக எந்தேற்றத்தைச் சரியாக உருவாக்கி விட்டேன். ஆனால், அதைநேரடியாகப் பரிசோதிக்க முயன்றது தான் தவறு என்று நினைக்கிறேன். பத்மாசினி சொன்னதை கேட்டு இருக்க வேண்டும்.

இப்போது என்னோடு சேர்ந்து தஸ்தகீரும் மாட்டிக்கொண்டார். அவர் தப்புவதற்குத்தான் அவரைப் பத்திரமாக ஜெனீவாவுக்கு அனுப்பி விட்டேன்.

உலகத்தின் இந்த முக்கிய விஷயத்தை ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் தான் கண்டுபிடித்தார். ஆனால், அதை நடைமுறையில் அமல்படுத்த தக்க அற்புத ரகசியத்தை என் தேற்றம் என்றென்றும் பேசும்.

ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக இந்தப் பிரபஞ்சம் கால வரிசையைக் கட்சிதமாகப் பாதுகாக்கிறது. பிரபஞ்சம் முன்னோக்கி மட்டுமே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. முன்னோக்கி மட்டுமே பயணிக்கிறது காலம். நேற்று இன்று நாளை. காலை மதியம் இரவு. இது ஒருபோதும் பின்னோக்கி செல்வதில்லை. எனவே கற்பனையில் மனிதன் ஏற்படுத்திய காலப் பயணம் என்பது பின் நோக்கிய பயணமாக இருக்க சாத்தியமில்லை. இதுதான் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் வழங்கிய அனுமானம். இதைச் சரிபார்ப்பதுதான் என்னுடைய திட்டம். ஆனால், க்வாண்டம் அடிப்படையில் பின்னோக்கி செல்வதும் சாதியம் தான் என்று என் தேற்றம் பேசுகிறது. நிரூபணமும் தருகிறது. உனக்கு இதில் எவ்வளவு புரிகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது.

வாரம் ஹோல் என்ற வெப்ப துளைகளின் வழியே குவாண்டம் அணுவியல் துகள்கள் காலத்தின்

பின்னோக்கி அனுப்ப பட முடியும் என்பதை கோட்பாடு அளவில் கணித வரையறையாகத் தருவதற்கு முயற்சி செய்தார் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங். எதிர்காலத்திலிருந்து இங்கே வந்திருப்பவர்களை சந்திக்க தயாராக இருக்கிறேன் என்று விளம்பரம் கொடுத்துவிட்டு ஒரு தேதியையும் அறிவித்தார். அவர் குறிப்பிட்ட தேதியில் அவர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மிக அதிகமாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட அந்த விருந்துக்கு யாருமே வரவில்லை. எனவே அது சாத்தியமில்லை என்பதை அவர் கோட்பாடு நிறுவியது.

ஆனால், குவாண்டம் அறிவியலை வைத்து முழுமையாக அதைச் செய்ய முடியுமா என்று பரிசோதிக்க அவர் மறந்தார். அல்லது முயற்சி செய்யும்பொழுது அவர் இறந்து போனார்... அதைதான் என்னுடைய தேற்றம் இந்த உலகிற்கு செய்து காட்டியுள்ளது... ஆனால், இயற்கை இதை அனுமதிக்குமா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் கூட இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் முன்னோக்கி செல்லும் காலம் என்பதற்கு எதிராக ஒரு கோட்பாட்டை அறிவித்ததால் கூட இறந்துபோய் இருக்கலாம். கொடிய நோயிலிருந்து தப்பியவர் இயற்கையின் பெரு வெளியில் எதை எதிர்கொண்டார் என்று தெரியவில்லை. ஆனால், ஒன்று, பிரபஞ்சம் அதை அனுமதிப்பதில்லை.

வெறும் கதைகளாக... எழுதுவதோ கற்பனையாகப் பேசுவதோ கூடப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால், நேரடியாக முயற்சி செய்து, அதற்கு எதிராக அறிவியல் ஏதாவது ஒன்றை செய்தால், அப்படி செய்பவர்க்கு என்ன ஆகும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் உள்ளது. என்ன செய்வது... ஒரு மனிதனாக என்னுடைய ஆர்வத்தை, தேடலை எப்படி நான் அடக்கி வைப்பது. எதையும் சந்தேகி, எதையும் செய்து பார் என்று அறிவியல் என்னை அழைக்கிறது. நானும் தஸ்தகீரும் இந்த விஷயத்தில் நேரடி ஆய்வில் ஈடுபட்டு வெகுதூரம் வந்துவிட்டோம். இன்னும் ஒரே ஒரு படிநிலை தான். அதன் பிறகு பின்னோக்கி காலப் பயணம் செய்வது மனிதனுக்கு சாத்தியமாகும் ஜெரி. அதனை நான் வரலாற்றில் சாதித்து இருப்பேன். ஆனால், நான் காணாமல் போனாலோ எனக்கு ஏதாவது நேர்ந்தாலோ... பேராசிரியர் பிரேம் குமார் என்று ஒரு இயற்பியல் வித்தகர், அதேசமயம் துப்பறியும் கம்பெனி வைத்திருப்பவர் இருக்கிறார். நான் சொன்னேன் அல்லவா... அவரைத் தொடர்புகொண்டு இந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்து விடு ஜெரி... என்னைத் தேடாதே... எல்லாவற்றையும் அவர் பார்த்துக் கொள்வார்.

உன் செபாஸ்டியன்.’

வியர்த்துக் கொட்டியபடி கடிதத்தின் கடைசி வரியைத் திரும்பத் திரும்ப வாசித்துக் கொண்டிருந்தார் பிரேம் குமார்.

ஆயிஷா இரா நடராசன்” <eranatarasan@yahoo.com>

ஆதிமந்தி - ஆட்டனத்தி - மருதி சங்ககாலத்தின் முக்கோணக் காதல் கதை ஆடுகளமகளா ஆதிமந்தி?

● கால சுப்ரமணியம்

பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும் காப்பிய காலத்திலும் சிற்றிலக்கிய காலத்திலும் பிறந்த இலக்கியங்களில் வரும் பெண்களில், என் கவனத்தையும் ஆர்வத்தையும் மனத்தையும் கவர்ந்தவர்கள் என்று சிலர் உண்டு. ஓளவை, ஆதிமந்தி - மருதி, திருமாவுண்ணி, பேகனின் மனைவி கண்ணகி, பாரிமகளிர் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கிய (சங்க கால) மகளிர்; கண்ணகி - மாதவி - மணிமேகலை, குண்டலகேசி, நீலகேசி, காந்தருவத்தை, வாசவத்தை, சீதை போன்ற காப்பிய கால பெண்டிர்; காரைக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள், வசந்தவல்லி, நீலி, அல்லி, ஆரவல்லி, உத்தரநல்லூர் நங்கை போன்ற பக்திக்கால - சிற்றிலக்கிய கால காவியம், பாட்டியல், கதைப்பாடல்கள், தனிப்பாடல்களில் வரும் பெண்கள் என்று இந்த கவன ஈர்ப்பை விளக்கலாம். தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களான புறப்பாடல்கள், கூற்றுமுறையிலான அகப் பாடல்களில் சித்தரிக்கப்படும் பெண்களைப் பற்றியானாலும், பிற காலகட்டப் படைப்புகளில் வரும் பெண்களைப் பற்றியானாலும், இவர்களெல்லாம் திணை ஒழுக்கம், அரசியல், சமயம், சாதியம், இனம், பண்பாடு பற்றிய கதைக்கருக்களங்களுடன் தொடர்புகொண்டவர்கள் என்றே சொல்லலாம். ஆதிமந்தியின் கதை மட்டுமே, இலக்கியத்தின் காலங்காலமான, என்றும் மூவாத பாடுபொருளான காதலை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் தனியிடம் பெறுகிறது.

வ. வேணுகோபாலன் எழுதிய 'மருதியின் காதல்' என்று நாவலை, எனது இளம்பருவத்தில் பள்ளியிறுதி வகுப்புக் காலத்தில், 1970களின் ஆரம்பத்தில் படித்ததிலிருந்து தொற்றிக்கொண்ட ஆர்வமிகு. (வ.வேணுகோபாலனின் 'குண்டலகேசி' நாவலும் காப்பியக் கதையை நாவலாக்கியதில் முக்கியம் பெற்றது). மருதியின் காதலில் மேற்கூறிய அகப்பாடல்கள்

கூறும் கதையே நாவலாக்கியிருந்தாலும் பல புதிய கற்பனைகளைப் புகுத்தியிருக்கிறார் வேணுகோபாலன். அத்தி தொண்டி மன்னன் என்பது, அத்திக்கும் மருதிக்கும் நாட்டியப் போட்டி நிகழ்ந்தது, அதுகொண்டு இருவரும் காதலரானது, போரில் மருதியின் பிரிவு, பிரிவில் அத்தி ஆதியைக் கண்டது, புலவர் இரும்பிடர்த்தலையாருடன் அத்தி நட்பானது, அவர்களுடன் புகார் சென்றது, ஆதிக்கு நாட்டியம் பயில்வித்தது, அவளைக் காதலித்தது, கரிகாலன் வெறுப்புக்கு ஆளானது, அவளுடன் நாடு கடந்தது, மருதிக்காக நல்லடிக்கோன் மீது போர் தொடுத்தது,

மருதியை வெறுத்து ஆதியை மணந்தது, வஞ்சியில் முடிசூட்டிக் கொண்டது, மருதி மீது அநுதாபம் கொண்டது, நல்லடிக்கோனைச் சிறையிலிட்டது, விழாவில் மறைந்து மருதியிடம் சென்றது, மருதி புகாரில் பிறந்தவன் என்பது, அவன் பரதவ இனத்தில் பிறந்த பெண் என்பது, நெய்தல் வீரன் என்ற பரதவத் தலைவனுக்கு மகள் என்பது, அவள் சிறுவயதில் பெற்றோரைப் பிரிந்து நாட்டியம் கற்றாள் என்பது, அவள் அத்தியுடன் பணயம்

வைத்து நாட்டியம் ஆடினாள் என்பது, அத்தியின் காதலியாகக் கணிகை போல் வாழ்ந்தாள் என்பது, அவள் நல்லடிக்கோனால் சிறைப்பட்டு துயர்ப்பட்டாள் என்பது, தன் பிறப்புணர்ந்தபின் ஆதியை மணந்த அத்தி மீது குறை கூறிக் கரிகாலனுக்குமுன் வழக்குரைத்தாள் என்பது, முடிவில் துறவுடன் அவள் புகார்க் கடற்கரையில் இருந்தாள் என்பது, அந்நிலையில் காவிரி விழாவில் மூழ்கிய அத்தி மீண்டும் தன்னை அடைந்தபோது வரவேற்றாள் என்பது; அதன்பின் அத்தியைத் தேடி வந்த ஆதியிடம் அவனைச் சேர்ப்பித்து, அவன் பிரிவால் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்தாள் என்பது முதலியன வேணுகோபாலன் நாவலில் வரும் புதிய புனைவுகளாகும்.

இக்கதையை 'சேரதாண்டவம்' என்ற தலைப்பில் பாரதிதாசனும் நாடகமாகப் படைத்துள்ளார்.

பெ.தூரனும் 'ஆதி அத்தி' என்று ஒரு நாடகம் எழுதியுள்ளார். 'மன்னாதி மன்னன்' என்ற திரைப்படம் (1960) எம். நடேசன் இயக்கத்தில் வெளிவந்த எம். ஜி.ஆர். நடித்த படம். கண்ணதாசன் எழுதிய 'ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி' என்ற கவிதை நாடகமே இத்திரைப்படம் ஆனது. பாரதிதாசன், பெ. தூரன், கண்ணதாசன் ஆகியவர்கள் எழுதியவைகளைப் புரட்டிப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களுடையதைப் படிப்பதில் அவ்வளவாக நாட்டம் இல்லாததால் படிக்க முனையவில்லை. ஆனால், அகநானூறு, குறுந்தொகை, சிலப்பதிகாரம் வழித் தெரிந்த ஆதிமந்தி பற்றிய வரலாற்றுப் புனைவுக் குறிப்புகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறேன். இப்போது அந்தக்

கதை பற்றி எழுத ஒரு தேவை ஏற்பட்டதால் மீண்டும் இந்த ஆதாரங்களை எல்லாம் சலித்துப் பார்க்க நேர்ந்தது. அதற்கான குறிப்புகளிலிருந்தே இக்கட்டுரை நிகழ்ந்திருக்கிறது.

ஆதிமந்தி என்ற பெயர் இன்று விசித்திரமாகத் தெரியும். ஆதிசேசன் போல் ஒரு பெயராக எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால், மந்தன் என்ற பெயரின் பெண்பால் பெயராகவே இது இருக்க வேண்டும். தமிழ் இலக்கியத்தில் புகழேந்தி (இஸ்லாமிய பெயரின் மொழிபெயர்ப்புப் போல உள்ளது), மருதி, வெள்ளிவீதி, கண்ணகி (Ms.பேகன் / Ms.கோவலன்) போன்ற பெயர்களெல்லாம் வேறு யாருக்கும் இல்லாமல் தனித்து நிற்பவைதான்.

ஆதிமந்தி என்ற சங்ககாலப்புவர் ஒருவர் இருந்திருக்கிறார். அந்த ஆதிமந்தி பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் ஒரு பாடல் உள்ளது (குறுந். 31). ஒரு தலைவியின் கூற்றாக, தன்னை ஆடுகள் மகள் என்றும் தன் காதலனும் ஓர் ஆடுகள் மகன் என்றும் வருகிறது. சங்கப் பாடல் வழக்கப்படி தலைவி கூற்றாக அப்பாடல் எழுந்துள்ளதற்கு மாறாக, அதைப் பாடியவரின் தன்னுணர்ச்சிப் பாடலாகக் கருதி, ஆதிமந்தியின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளோடு தொடர்பு படுத்தி, ஆதிமந்தியும் ஆட்டன் அத்தியும் ஆடுகள் ஆடலர் என்று கொள்கிறார்கள். சங்கப் பாடல்களைத் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் (லிரிக்) என்று, கிரேக்க மரபிலிருந்து தொடரும் அந்த வகைப் பாடல் பற்றி அறியாமல், சாப்பேயின் பாடல் போன்ற தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் என்று தவறாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கொண்டதை, இன்று பலரும் வழிமொழிகிறார்கள். புறப் பாடல்களை அவ்விதம் கொள்ள முடியுமே தவிர அகப் பாடல்கள் கூற்றுமுறைப் பாடல்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அங்கு புலவனின் தன் உணர்ச்சிக்கு இடமில்லை. தலைவி கூற்றாகவோ, தோழி கூற்றாகவோ, செவிலி கூற்றாகவோ தான் அகப் பாடல்கள் அனைத்தும் அமைந்திருக்கின்றன.

(சங்க காலம் என்று சரிபார்க்காமல் அழைக்கப்படும் பழந்தமிழ்ப்பாடல்களின் காலத்தில் பல வகைப் பாடல்கள் இருந்திருக்கலாம். அவைகளில் அக, புறப் பாடல்கள் மட்டுமே தேர்ந்து தொகுக்கப்பட்டு, தொகையும் பாட்டும் என்ற பெயரில் இன்று கிடைக்கிறது. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையின் பதிப்பாசிரிய உதவியுடன், புலவர்கள் வரிசையில் பாடல்களை இரு பாகங்களாகத் தொகுத்து, சைவ சித்தாந்த சமாஜப் பதிப்பாக வந்ததில் மட்டுமே புத்தகத் தலைப்பாக 'சங்க இலக்கியம்' என்பது முதலில் வருகிறது. அதற்கு முன் அப்பழந்தமிழ்ப் பாடல்களை எட்டுத் தொகை பத்துப்பாட்டு என்று -தொகையும் பாட்டும் - சொல்லும் வழக்கமே இருந்து வந்தது. சமாஜப் பதிப்பின் பின்னரே, இப்பழந்தமிழ்ப் பாடல்களைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களாகப் பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் பெருகியது.)

இங்கு ஆதிமந்தியின் குறுந்தொகைப் பாடலைத் தன் உணர்ச்சிப் பாடலாகக் கொள்வதற்கு ஒரு சமாதானம் சொல்லலாம். சங்கப் பாடல்களில் திணை வழுவமைதி காக்கப்படுவதுண்டு.

ஆடுகளமகளான தலைவி ஒருத்தியின் கதை இது. உறவுக்கார நொதுமலர் அவளை மணக்கப் பெண்கேட்டனர். அவளோ தன் காதலனாகிய அவளை மணக்க எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். தன் எண்ணத்தைத் தோழியிடம் சொல்லி வெளிப்படுத்துகிறாள்.

மள்ளர் குழீஇய விழவினானும்
மகளிர் தழீஇய துணங்கையானும்

யாண்டுங் காணேன் மாண்தக்கோனை
யானுமோர் ஆடுகள் மகளே என் கைக்
கோடர் இலங்குவளை நெகிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலும் ஓர் ஆடுகள் மகளே.

(குறுந்தொகை-31)

(தலைவனை - தன் காதலனை, மள்ளர் விழாக் கொண்டாடும் இடங்களிலும், மள்ளர் - உழவர் - துணங்கை (வட்டமாக நின்று கை கோத்துக்கொண்டு ஆடும் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டு நடனம்) ஆடும் இடங்களிலும் அவனைத் தேடினேன். எங்கும் அவனைக் காணமுடியவில்லை. அவன் மாண்புள்ளவன். என்னை மணக்கும் தகுதி உள்ளவன். நான் ஓர் ஆடுகள் மகள். அவனும் ஓர் ஆடுகள் மகன். அவன் பெருமை மிக்கவன். ஆடுகளக் கூட்டத்துக்குக் குரிசில். அவனை நினைத்து என் கைவளையல் நழுவுகிறது.)

இந்தப் பாடலை வைத்துக்கொண்டுதான் இன்று ஆதிமந்தியை ஒரு ஆடுகள் மகளாகக் கற்பித்துக்கொள்வது நிகழ்ந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியம் என்று இன்று அழைக்கப்படும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றில், 7 பாடல்களில் ஆதிமந்தியின் வரலாற்றுக் கதைக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் சுட்டிப் பெயர் கொளப் பெறார் என்ற இலக்கணம் கொண்ட அகத்திணைப் பாடல்களில் சில வரலாற்றுப் பண்பாட்டுச் செய்திகளும் புராணத் தொன்மக் கதைகளும் உவமைகளாக உதாரணங்களாக வருவதுண்டு. பெரும்பாலும் பரணர் பாடல்களில் மட்டுமே இந்த அமைப்பு அதிகம் உண்டு. எனவே அவ்வகையில் அகநானூற்றில் (அகத்தில்) பரணர் பாடிய 6 பாடல்களில் ஆதிமந்தி பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. (அகம் 76, 135, 222, 236, 376, 396.). இந்தப் பரணரை, சங்ககாலத்தின் இன்னொரு முக்கியமான புலவரான கபிலரோடு சேர்த்து (கபில பரணர் போல்) என்று சிறப்பிப்பது உண்டு - கபிலரைப் போலவே பார்ப்பனர் குலத்தைச் சேர்ந்தவராக இல்லாமல், பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவராகவே இருக்கலாம் என்பார்கள். மூன்று தலைமுறை அரசர்களைப் பற்றிப் பாடியவர் என்று, நெடுநாள் வாழ்ந்த புலவர் என்ற தனிச்சிறப்பும் பரணருக்கு

உண்டு. சங்க இலக்கிய ஓளவை, கபிலர், நக்கீரர், பரணர் என்ற நால்வரையும் சிறப்பாகத் தனிப்படுத்திக் குறிப்பிடும் வழக்கமும் உண்டு.

வேத மரபின் செல்வாக்கு சங்ககாலத்தில் இருந்ததற்கான பல சான்றுகள் அதிலேயே கிடைக்கின்றன. வடமொழியிலும் தமிழிலும் சிறந்து விளங்கிய ஆய்வறிஞரான, பிசாசு என்ற அழைக்கப்பட்ட பி.எஸ். சுப்ரமண்ய சாஸ்திரியார், சங்ககாலத்தின் வேத மரபின் செல்வாக்கைப் பற்றி ஒரு சிறு நூலை எழுதியிருக்கிறார். பார்ப்பனர், அந்தணர் என்ற சொல்லின் அக்கால வழக்குப் பற்றி இருவேறு கருத்துகள் இருந்தாலும் இன்றுள்ள வேறுபாடுகள் அன்றிருக்கவில்லை என்றே தெரிகிறது. பௌத்த, சமண சமயப் புலவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பிரிவினையற்று தமிழுக்காகப் பாடியிருக்கிறார்கள். எனவே வடமொழித் தொன்ம இலக்கியங்கள் கூறும் கற்புடை மகளிரை விடத் தமிழகத்துப் பொற்புடை மகளிரை அதிமாகப் புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

இந்தப் பரணர் தொடர்ந்து தம் 6 பாடல்களில் ஆதிமந்தியைப் பற்றிப் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப் பெறுகிறது. வெள்ளிவீதி ஒரு பாடலிலும், இளங்கோவடிகளும் தம் சிலப்பதிகாரத் தொடர்நிலைச் செய்யுளில் பெயரில்லாமல் ஒரு இடத்திலும், குறிப்பிட்டதைத் தவிர ஏன் வேறு புலவர்கள் ஏதும் எங்கும் அந்தத் தொன்மக் கதையைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது புரியவில்லை. பரணர் கொல்லிப்பாவை பற்றியும் பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் பற்றியும் பாடியதுடன், பரத்தமை நின்ற பேகனை அவன் மனைவி கண்ணகிக்காகப் பரிந்து தெருட்டுதல் செய்திருக்கிறார். ஆதிமந்தியைப் பற்றிய பரணரின் ஆறு பாடல்களிலும் அவரது 222-ஆம் பாடல் ஒன்று மட்டுமே மருதியைப் பற்றிக் கூறியுள்ளது. தம் காலப் பிற புலவர்களை விட, பரணர் தம் அகப்பாடல்களிலும் கூட வரலாற்றுச் செய்திகளைப் புகுத்திச் சொல்லிவிடுவதற்காக என்றே சிறப்புப் பெற்றவர் என்பதையும் பல தலைமுறை அரசர்களைப் பற்றிப் பாடியவர் என்ற பெயரும் உள்ளவர் என்றும் முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளேன். பரணர் தம் சமகாலத்திலோ தமது காலத்துக்கு முந்திய வரலாற்றுச் செய்தியின் தொன்மக் கதையாகவோ, ஆதிமந்தி-ஆட்டனத்தி-மருதி என்பவர்களின் முக்கோணக் காதல் கதையைத் திரும்பத் திரும்ப உவமையாக எடுத்தாண்டதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை.

ஆதிமந்தியின் காதலன் ஆட்டனத்தி. களவு மணம் கற்புமணமாயிற்றா என்று தெரியவில்லை. ஆதிமந்தியின் தந்தை புகார் அரசன் கரிகாலன் முன்னிலையில் காவிரியாற்றுக் கழார் முன்துறையில் நீச்சல் நடனம் நடைபெற்றது. இந்தக் கரிகால் வளவன் பேரிலும் இருவரை வரலாற்றில் அடையாளம் காண்பார்கள்.

ஆட்டன் அத்தி, காவிரி ஆற்றில் நீர் விளையாடல் என்ற ஆடலைப் புரிந்தான். காவிரி என்னும் நதியும் அவனுடன் இணைந்து ஆடியது. ஆற்றுவெள்ளம் பெருக்கெடுத்து அத்தியை அடித்துச் சென்றது. ‘காவிரிதான் தன் காதலன் அத்தியை இழுத்துச் சென்றுவிட்டான். ஆறு கொண்டுசெல்லவில்லை. ஊர்மக்களே மீட்டுத்தாருங்கள்’ என்று கதறிக்கொண்டே ஆதிமந்தி ஆற்றங்கரை ஓரமாகவே பேதுற்றுத் தேடிச் சென்றாள். ஆட்டன் அத்தி கரையில் ஒதுக்கப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டான். மருதி என்னும் பெண் அவனைக் காப்பாற்றி, தன்னுடன் அவனை வைத்துத் தம் சேரியில் வாழ்ந்துவந்தாள். ஆதிமந்தி அத்தியைத் தேடித் துறிக் கொண்டு வருவதை மருதி பார்த்தாள். ஆதிமந்தி, கரிகாலன் என்ற புகார் அரசன் மகள். அத்தியின் காதலி. எனவே அத்தியை ஆதிமந்தியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, அவன் பிரிவைத் தாங்கமுடியாமல், கடலில் பாய்ந்து தன்னை மாய்த்துக் கொண்டாள் என்பது தான் இந்த அகப்பாடல் அடிகள் அனைத்தும் சொல்லும் கதையின் உள்ஐந்தை.

பரணரின் மருதத் திணைப் பாடல்களில் வரும் ஆதிமந்தி பற்றிய அடிகள் விரிவாகவே பார்ப்போம்:

1.

... ‘அந்தில்

கச்சினன், கழலினன், தேம்தார் மார்பினன்
வகை அமைப் பொலிந்த, வனப்பு அமை தெரியல்,
சுரியல் அம் பொருநனைக் காண்டிரோ? என,
ஆதிமந்தி பேதுற்று இணைய,
சிறை பறைந்து உறைஇச் செங்குணக்கு ஒழுகும்
அம்தண் காவிரி போல,
கொண்டுனக வலித்தல் சூழ்ந்திசின், யானே!’

(அகம்-76, பரத்தை கூற்று)

(ஆதிமந்தி என்பவன் தன் கணவனைக் காணாமல், “கச்சினன் உடையவனும், கழலை அணிந்தவனும், தேன் ஒழுகும் மாலை அணிந்த மார்பை உடையவனும், பல்வேறு வகை சிறந்த மாலைகளையும், சுருட்டை முடியையும் உடையவனுமான என் கணவன் ஆட்டனத்தியை நீவீர் கண்டதுண்டோ?” என்று வினவினான். ஆயினும் விடை பெறவில்லை. அதனால் பெரிதும் மயங்கி வருந்தினான். அணையை அழித்துக் கரைகளில் பரவி நேர் கிழக்காகப் பாயும் அழகிய குளிர்ந்த காவிரிப் பேராறு ஆட்டனத்தியை கைக்கொண்டது போல இப்போது யான் சூளுரைக்கிறேன். அவனை முழுதும் கைப்பற்றப் போகிறேன். அவனுடைய காதலி என்ன செய்வாளாம்?)

2.

‘திதலை மாமை தளிர்வனப்பு அழுங்கப்,
புதலிவர் பீரின் எதிர்மலர் கடுப்பப்,
பசலை பாய்ந்த நுதலேன் ஆகி,

எழுதெழில் மழைக்கண் கலுழ, நோய் கூர்ந்து,
ஆதி மந்தியின் அறிவுபிறி தாகிப்
பேதுற் றிசினே...'

(அகம்-135, தலைவி கூற்று)

(என் மேனி தளிர் போல் வனப்புக் கொண்டது. புள்ளிகளுடன் கூடிய மாமை நிறம் கொண்டது. அந்த அழகு கெடும்படி நெற்றியில் பீர்க்கம் பூ போல மஞ்சள் நிறப் பசப்பு பாய்ந்துள்ளது. அதனால் மை எழுதிய என் கண் அழுகிறது. ஆதிமந்தி போல என் அறிவு முழங்கிவிட்டது. பித்துப் பிடித்துக் கிடக்கிறேன்... என்று தலைவி தன் தோழியிடம் சொல்லிக் கலங்குகிறாள்.)

3

‘முழவுமுகம் புலராக் கலிகொள் ஆங்கண்,
கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழுவின் ஆடும்,
ஈட்டெழில் பொலிந்த ஏந்துகுவவு மொய்ம்பின்
ஆட்டன் அத்தி நலன்நயந்து உரைஇத்,
தாழிருங் கதுப்பின் காவிரி வவ்வலின்
மாதிரம் துழைஇ, மதிமருண்டு அலந்த
ஆதி மந்தி காதலற் காட்டிப்
படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்
மருதி அன்ன மாண்புகழ் பெற்றீஇயர்
சென்மோ – வாழி, தோழி – பல்நாள்
உரவுரும் ஏறொடு மயங்கி,
இரவுப்பெயல் பொழிந்த ஈர்ந்தண் ஆறே.’

(அகம்-222, தோழி கூற்று)

(முழவு முழக்கத்துடன் காவிரி ஆற்றில் கழார் என்னும் ஊரின் துறையில் நீராட்டுவிழா. ஆட்டன் அத்தி நீச்சல் நடனம் ஆடினான். அழகெல்லாம் குடிக்கொண்டிருந்த மார்பினை உடையவன் ஆட்டனத்தி. தாழ்ந்த மணல் கரையை உடைய காவிரியும் (நதியும்) அவனுடன் சேர்ந்து ஆடல் புரிந்தது. காவிரி ஆட்டனத்தியை விரும்பியது. தன் அலையில் அவனை மறைத்துக்கொண்டு ஆற்றுநீரோடு கூட்டிச் சென்றது. திசையெல்லாம் தேடிக்கொண்டு காதல்-பித்துப் பிடித்தவளாக வந்த ஆதிமந்தியிடம் ஆட்டனத்தியை மருதி ஒப்படைத்தாள். பின்னர் மருதி கடலில் பாய்ந்து தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டாள். இந்த மருதி போல் நாமும் புகழ் பெறலாம், போகலாமா? இரவெல்லாம் இடியுடன் மழை பொழிந்து ஆற்றில் வெள்ளம் வருகிறது. செல்லலாமா? என்று தலைவியைத் தோழி வினவுகிறாள்.)

4

‘காமம் பெருமை அறியேன், நன்றும்
உயிர்த்தனென் – வாழிஇ தோழி! அல்கல்
அணி கிளர் சாந்தின் அம்பட்டு இமைப்ப,
கொடுங் குழை மகளிரின் ஒடுங்கிய இருக்கை

அறியாமையின் அழிந்த நெஞ்சின்,
‘ஏற்று இயல் எழில் நடைப் பொலிந்த மொய்ம்பின்,
தோட்டு இருஞ் சுரியல் மணந்த பித்தை,
ஆட்டன் அத்தியைக் காணீரோ?’ என
நாட்டின் நாட்டின், ஊரின் ஊரின்,
‘கடல் கொண்டன்று’ என, ‘புனல் ஒளித்தன்று’ என,
கலுழ்ந்த கண்ணன், காதலற் கெடுத்த
ஆதிமந்தி போல...’

ஏதம் சொல்லி பேது பெரிது உறலே.

(அகம்-236, தலைவி கூற்று)

(“வாழ்க தோழி! எனக்கு இருக்கும் காமத்தின் பெருமை எனக்குத் தெரியவில்லை. என்றாலும் அந்தக் காமத்தில் நீந்திப் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எப்படி? ஆட்டன் அத்தி மார்பில் சந்தனம் பூசியிருப்பான். பட்டாடை உடுத்தியிருப்பான். கொடுங்குழை ஒருத்தி வீட்டில் தன்னை அறியாமல் தங்கியிருக்கிறான். அந்த இடம் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவன் காளைமாடு போல் நடைபோடும் கட்டழகன். சுருண்ட தலைமுடியில் பூ முடித்திருப்பான். பித்தைமுடி போட்டிருப்பான். அவனைக் கண்டதுண்டா? அவனைக் கடல் விழங்கவில்லை. ஆற்று வெள்ளமும் ஒளித்துக்கொள்ளவில்லை” என்று சொல்லிப் புலம்பிக்கொண்டே ஆதிமந்தி அவனைத் தேடிக்கொண்டு சென்றாள். காதல் பித்துப் பிடித்துச் சென்றாள். அவளைப் போல நானும் காதல் பித்துப் பிடித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்.)

5

செல்லல், மகிழ்ந்! நிற் செய் கடன் உடையென்மன்
கல்லா யானை கடி புனல் கற்றென,
மலி புனல் பொருத மருது ஒங்கு படப்பை,
ஒலி கதிர்க் கழனி, கழாஅர் முன்துறை,
கலி கொள் சுற்றமொடு கரிகால் காண,
தண் பதம் கொண்டு, தவிர்ந்த இன் இசை
ஒண் பொறிப் புனை கழல் சேவடிப் புரள,
கருங் கச்சு யாத்த காண்பின் அவ் வயிற்று,
இரும் பொலம் பாண்டில், மணியொடு தெளிர்ப்ப,
புனல் நயந்து ஆடும் அத்தி அணி நயந்து,
காவிரி கொண்டு ஒளித்தாங்கும் அன்னோ!
நும்வயின் புலத்தல் செல்லேம்; எம்வயின்
பசந்தன்று, காண்டிசின் நுதலே;

(அகம்-376, பரத்தை கூற்று)

(அத்தி காவிரியாற்றுக் கழார் நீர்துறையில் நீச்சல் நடனம் ஆடிக் காட்டினான். நீந்தத் தெரியாத யானை பெருவெள்ளத்தில் உருண்டு புரண்டு நீந்துவது போல இவன் வேண்டுமென்றே திறமையுடன் உருண்டு புரண்டு நீரில் ஆடினான். அது ஓடும் புனல் மிகுந்து மருத மரம் ஒங்கி நிற்கும் கழார் என்னும் நெற்கதிர் வளம் மிக்க ஊர். அந்த ஊருக்கு முன் இருந்த துறை

கழார் முன்துறை. அரசன் கரிகால் வளவன் தன் சுற்றத்தாருடன் அதனைக் கண்டு களித்தான். அத்தியின் சிவந்த கால்கள் நீருக்கு மேலே வந்து புரண்டன. இசைக்கேற்ப அவன் ஆடினான். என்றாலும் ஈரம் பட்டிருந்த அவன் கால்களில் பண்ணிசை எழவில்லை. வயிற்றில் கருநிறக் கச்சை அணிந்திருந்தான். வயிற்றில் அணிந்திருந்த பொன்னால் செய்த பாண்டில் அணிகலனும், அதில் இருந்த மணிகளும் நீருக்கு மேல் புரளும்போது ஒலித்தன. இப்படி ஓடும் புனலில் விளையாடும் அத்தியின் அழகில் மயங்கி அவனுடன் ஆடிய 'காவிரி'ப் பெண் அவனை நீரோடும் போக்கில் அழைத்துச் சென்று ஒளித்துக்கொண்டாள். காவிரி அத்தியை ஒளித்து வைத்துக்கொண்டது போல் நான் உன்னை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ உன் மனைவியிடம் சென்றால் நான் உன்னிடம் பிணக்கிக்கொள்ள முடியுமா? பிணக்குப் போட்டுக்கொள்ள மாட்டேன். என்றாலும் நீ செல்வதை நினைத்து என் நெற்றி பசந்து கிடப்பதைப் பார்.)

(யானையைக் குறிக்க அத்தி என்ற வேறொரு பெயரையும் பயன்படுத்துவார்கள் என்பது இங்கே கவனம் பெற வேண்டிய ஒரு தகவல்)

6

தெறல் அருங் கடவுள் முன்னாத் தேற்றி,
மெல் இறை முன்கை பற்றிய சொல் இறந்து,
ஆர்வ நெஞ்சம் தலைத்தலை சிறப்ப, நின்
மார்பு தருகல்லாய்; பிறன் ஆயினையே;
இனி யான் விடுக்குவென் அல்லென்; மந்தி,
பனி வார் கண்ணன், பல புலந்து உறைய,
அடுந் திறல் அத்தி ஆடு அணி நசைஇ,
நெடு நீர்க் காவிரி கொண்டு ஒளித்தாங்கு, நின்
மனையோள் வவ்வலும் அஞ்சவல்;!

(அகம்-396, பரத்தை கூற்று)

(நீயோ, சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாதவரை அழிக்கும் தெய்வத்தின் முன் நின்று கொண்டு என்

முன்கையைப் பற்றி “உன்னைப் பிரியமாட்டேன்” என்று உறுதிமொழி கூறினாய். அந்தச் சொல்லை மீறி இப்போது உன் மார்பை எனக்குத் தரவில்லை. மற்றொருத்திக்குத் தருகிறாய். இங்கு வந்துவிட்டாய். இனி நான் உன்னை விடமாட்டேன். ஆதிமந்தி கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு கதறும்போது, போர்த்திறம் மிக்க அத்தியின் நீராட்டுக் கலையில் மயங்கி நெடுந்தொலைவிலிருந்து வந்து நீர் பாயும் காவிரி இழுத்துச் சென்று ஒளித்துக்கொண்டது போல, உன் மனைவி உன்னை இழுத்துச் செல்வாளோ என்று அஞ்சுகிறேன்.)

பரணரின் 6 பாடல்களில் கரிகாலன் ஒரு பாட்டில் கூறப்படுகிறான். மருதி ஒரு பாட்டில் கூறப்படுகிறான். 5 பாடல்களில் ஆதிமந்தி காதலனை இழந்த அவலம் கூறப்படுகிறது.

அகநாறுாற்றில் வெள்ளி வீதியார் என்ற புலவர் பாடிய பாலைத் திணைப் பாடல் (அகம். 45) ஆதிமந்தியைச் சுட்டிக்காட்டிச் செல்கிறது:

யானே,

காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து

ஆதிமந்தி போலப் பேதுற்று

அலந்தனென் உழல்வென் கொல்வோ?

(ஆதிமந்தி காதலன் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு பித்தேறி ஊர் ஊராகத் திரிந்து துன்புற்றான். ஆதிமந்தி போல நானும் அலர் தூற்றுகிறார்களே என்று பித்தேறி அலைவேனோ?)

ஆதிமந்தியின் தொன்மக்கதையை உவமையாகக் காட்டுகிறது வெள்ளிவீதியின் பாடல். இந்த வெள்ளிவீதியாரைப் பெண்பால் புலவராகவே பல ஆய்வாளரும் கருதுகிறார்கள். அதற்கு ஆதிமந்தியை அவர் எடுத்துக்காட்டுவதைக் கருத்தில் கொண்டு, பெண்ணுக்கே ஒரு பெண்ணின் துயரம் அதிகம் பாதித்திருக்கும் என்ற பொருத்தமான அல்லது பொருத்தமற்ற காரணத்தையும் சேர்த்துக் கற்பிக்கிறார்கள். பாடல் வரிகளால் பெயர்பெற்ற சங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவராக வெள்ளிவீதி இருக்கலாம் என்று கொண்டு, எனவே இதை ஒரு பொதுப்பால் பெயர் என்று வைத்துக் கொண்டு, இது ஆண்பால் பெயராகவும் இருக்க வாய்ப்புண்டு என்கிறார்கள் சிலர்.

இந்த எல்லாப் பாடல் வரிகளும் சொல்லும் கதை இதுதான். கரிகாலன் மகளாகிய ஆதிமந்தியின் காதலன் அத்தி. இவன் கழாரில் நீராடல் விழாவின்போது, கரிகாலன் காணக் காவிரியில் அடித்துச் செல்லப்பட்டான். அவனைத் தேடி அலைந்தான் ஆதிமந்தி. அவளுக்கு அவனைக் காட்டியபின் கடல் புகுந்தான் மருதி.

சங்கம் மருவிய காலத்தில் இளங்கோ பாடிய சிலப்பதிகாரத்தில் கற்புடைய மங்கையரைப் பற்றிக் கூறும்போது வஞ்சின மாலைப் பகுதியில் (வஞ்சின மாலை: 10-15) ஆதிமந்தி, அத்தி கதையைப் பெயர்கள் இல்லாமல் சுட்டிச் செல்கிறார்.

‘... உரைசான்ற

மன்னன் கரிகால் வளவன் மகள், வஞ்சிக்கோன் தன்னைப் புனல் கொள்ள, தான் புனலின் பின் சென்று,

“கல் நவில் தோளாயோ!” என்ன, கடல் வந்து, முன் நிறுத்திக் காட்ட, அவனைத் தழீஇக்கொண்டு, பொன் அம் கொடி போலப் போதந்தாள்.’

- என்று சிலம்பில் இக்கதை கூறப்படுகிறது.

(“கரிகாலன் மகள் ஆதிமந்தி வஞ்சி நாட்டுக் கோனாகிய ஆட்டன் அத்தியைக் காதலித்தாள்; அவனைக் காவிரி அலை அடித்துக் கொண்டு கடலுக்குச் செல்ல வெள்ளத்தோடு இவளும் கரைஓரம் ஓடிச் சென்று கடலை விளித்து, ‘என் கணவனைக் காட்டாயோ?’ என்று கதற அதன் அலைகள் அவனைக் கொண்டு வந்து முன் நிறுத்தின. இது தமிழகக் காதல் கதை, அதை ஒதிப் பழகியது நாங்கள்”.)

அத்தி, ஆதிமந்தி இருவர் பெயர்களும் இல்லை என்றாலும் சங்க அகப்பாடல்கள் சொல்லும் கதையையே இந்த அடிகள் எடுத்துரைப்புச் செய்துள்ளது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. ஆதிமந்தியைக் கரிகாலனுடைய மகளாகவும் அத்தியை வஞ்சிக்கோனாகவும் கருதியே இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தம் காவியம், நாவல், நாடகங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆதிமந்திக்கு கடல் அத்தியைக் காட்டியது என்கிறார் இளங்கோ. இங்கே மருதியின் பாத்திரமே இல்லை.

இளங்கோவும் பரணரும் கூறும் நிகழ்ச்சி ஒன்றே தானோ, வேறுவேறோ! எவ்விதமாயினும் காலத்தாலும் பெருமையாலும் முதல் வைத்தெண்ணப்பெறும் பரணர் வாக்கில், ‘பாடல்சால் சிறப்பின் மருதி’ என்று கூறப்பட்டவர் இளங்கோவால் மறக்கப்பட்டார்!

சோழ சேரப் போர், புறத்திலும் அகத்திலும், களவழி நாற்பது என்ற நூலிலும் விளக்கப் பட்டுள்ளது. ‘களவழி நாற்பது’ என்ற படைப்பில், கணைக்கால் இரும்பொறை என்ற சேரமன்னனுக்கும் செங்கணான் என்ற சோழ மன்னனுக்கும் போர் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி உள்ளது; அந்தப் போரில் சேரனின் பக்கம் படைத்தலைவர்கள் அறுவர் இருந்ததாக அகநானூறு கூறுகிறது. அறுவரில் அத்தி என்பவனும் ஒருவன். எனவே அவன் குடியில் வந்தவனாக ஆட்டன் அத்தி இருந்திருக்கலாம்.

அத்தி என்ற பெயரும் அரிதாக வழங்கும் ஒன்றுதான். ஆட்டன் அத்தி என்று சிறப்பித்துக் குறிப்பிடப்படுவதாலும் புதுப்புனலாட்டு விழாவில் தனது நீர்வினையாடல் திறத்தைக் காட்டுவதாலும்

ஆடல் கலையில் வல்ல அரசகுலத்தோன் அத்தி என்பது தெரிகிறது. யானைக்கு அத்தி என்ற பெயர் உண்டு. எனவே ‘கல்லா யானை கடி புனல் கற்றென’... (அகம்-376) என்ற அடிகளில் யானையாகிய அத்தி என்ற உள்ளுறை பிறக்கிறது. யானையோடு போர்புரிபவரை அத்தி மல்லன் என்றழைப்பது உண்டு. எனவே அத்தி என்ற பெயர் யானை போன்றவன் என்ற பொருளிலும் சூட்டப்பட்டதாய் இருக்கலாம். ஆற்றில் நீந்துபவர்கள் ஆற்றுப்புனலின் ஆற்றலை எதிர்க்கும் ஆற்றல் அற்றுப்போகும் போது புனல் வழியே சென்று கரை மீள்வார்கள். எனவே காவிரியின் பெருக்கில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட அத்தி இவ்விதம் தப்பித்தவனாய் இருக்கலாம்.

கழார் பெருந்துறையில் புதுப்புனல் விழா நடைபெற்றது என்ற ஆதிமந்தி கதை மூலம் தெரியவருகிறது. கதையின் முக்கிய நிகழ்வு நடைபெற்ற இடம் இது என்பதால் அந்த இடத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வோம். கழார் என்பது சங்ககாலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த ஊர்களில் ஒன்று. கழை என்னும் சொல் மூங்கிலைக் குறிக்கும். ஆற்றோரம் மூங்கில் புதர் இருந்த ஆற்றுத்துறை கழார் (கழை ஆர்ந்திருந்த இடம்) எனப்பட்டது. காவிரி ஆற்றுப் படுகையில் காவிரியிலிருந்து பிரியும் ஆறுகள் பல. அவை வெள்ளம் வராத காலத்தில் மணல் வாரித் தூய்மை செய்யப்படும். அப்போது காவிரியின் ஊற்றுநீர்க் கழிவு இந்தக் கழார் ஆற்றில் திருப்பி விடப்படும். கழிவு திருப்பி விடப்பட்ட ஆறு கழார். இந்தக் கழார் ஆறு பிரியுமிடத்தில் இருந்த ஊர் கழார் எனக் கருதும் ஒருவகை மொழியியல் கண்ணோட்டமும் உண்டு. சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றில் இந்த ஊர் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகிறது. கடற்கரைக்கு அருகிலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு ஐந்து அல்லது ஆறு கல் தொலைவிலும் இருக்கும் இந்தக் கழார்பெருந்துறையின் முன்துறையில்தான் புதுப்புனல் விழா நடக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் அவ்வூரில் காவிரியாறு மிகுந்த

ஆற்றலோடு கரைகளை அழிக்கும் வண்ணம் கிழக்கு நோக்கி ஓடும் என்றும், என்றாலும் அங்குள்ள மருத மரங்கள் அழிவுறாமல் காக்கச் செறிந்து வளர்ந்த ஊர் என்றும் புகழப்படுகிறது. கழார் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு மத்தி என்னும் அரசன் ஆண்டுவந்த காலத்தில் மக்கள் முறையீடு செய்துகொள்ளும் வழக்குமன்றம் ஒன்று இருந்தது. பரத்தையைப் பிரிந்து மனை திரும்பிய தலைவனைத் தலைவி அவனை வீட்டிற்குள் நுழைய விடவில்லை. ‘இனி அவ்வாறு செய்யமாட்டேன்’ என்று தலைவியிடம் கெஞ்சுகிறான். அவன் தன் வாக்குறுதியை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளக் கழார் ‘நல்லோர் நல்லோர்’ கூடும் மன்றத்தில் முறையிட்டுக்கொள்ளுமாறு தலைவி கூறித் தலைவனை அனுப்பிவிடுகிறான்.

கழாரில் கட்டுக்கடங்காப் பெருஞ்சோறு சமைத்து வந்தவர்களுக்கெல்லாம் கொடையாக வழங்கப்பட்டது. ‘விடக்கு’ என்னும் புலவு வழங்கப்பட்டது. பெருங்காற்று வீசிப் பறக்க முடியாத காலத்தில் அங்கு இருந்த மாசில்லாத மரத்தில் காக்கைகள் அமர்ந்திருந்து அவர்கள் இடும் பலிச்சோற்றை உண்ணுமாம் (கழார்க் கீரன் எயிற்றியனார், நற்றிணை-281). மத்தி அரசன் ஆண்டுவந்த இந்தக் கழார் போன்றது தலைவியின் இளமை என்கிறார் புலவர். கழார் பெருந்துறை பரதவர் கோமான் பல்வேல் மத்திக்கு உரியது என்று (பரதவர் கோமான், பல் வேல் மத்தி, கழார் முன்துறை, நெடு வெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய, விடியல் வந்த பெரு நீர்க் காவிரி...) பரணர் (அகம் 226) பாடியுள்ளார். இவ்வூர் வெல்போர்ச் சோழர் ஆட்சிக்கும் உட்பட்டிருந்தது என்றும் தெரிகிறது. இன்றும் பாலத்துடன் கூடிய கழார் முன்துறையை நாம் பார்க்க முடியும்.

மருதி என்ற பெயர் வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் வேறொருத்தியாக மணிமேகலை காப்பியத்தில் வருகிறது. வைதிக வழிபாடு செய்யாமல் பிற இந்து மத வழிபாடுகளைச் செய்தவள் அவள் என்றும் இக் கதையடிகள் குறைகூறுவதும் கவனத்துக்குரியது. அந்த மருதி கதையையும் சுருக்கமாகப் பார்த்துவிடுவோம்

ககந்தன் புகார் நகரை ஆண்டுவந்ததால் காகந்தி என்று அந்நகரம் அழைக்கப்பட்டது. அந்நகரில் வாழ்ந்த மருதி என்னும் பார்ப்பினி காவிரி ஆற்றில் நீராடிக்கொண்டிருந்தாள். அங்கு வேறு யாரும் இல்லை. எனவே ககந்தன் மகனாகிய காமுகன் ஒருவன் அந்த மருதியை யாரும் இல்லாதவள் என்று எண்ணி, “நீ வா” என்று தன்னோடு உறவாட அழைத்தான். மருதி கலங்கினாள். உலகில் மழைவளம் தரக்கூடிய பெண் என்றால் பிறர் நெஞ்சில் புகமாட்டாள். நான் பிறன் ஒருவன் நெஞ்சில் புகுந்துவிட்டேன். எனவே முத்தி பேணும் அந்தணர் குலத்துப் பெண்ணாக இருக்க எனக்குத் தகுதி இல்லை, என்னும் வருத்தத்தோடு இல்லம் திரும்பலானாள். வழியில் சதுக்கப் பூதம்

என்னும் தெய்வத்திடம் முறையிட்டாள். “என் கணவனுக்கு நான் பிழை செய்யவில்லை. கண்டவன் நெஞ்சில் புகுந்திருக்கிறேன். நான் செய்த குற்றம் எனக்குத் தெரியவில்லை. பூதச் சதுக்கமே! நீ இருப்பது பொய்யோ” என அரற்றினாள். அப்போது அந்தப் பூதம் தோன்றி அவளிடம் பேசிற்று: ‘தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் தொழுதெழுவாள் பெய்எனப் பெய்யும் மழை என்று பொய்யிற் புலவன் சொன்ன பொருளுரையில் தெளிவு பெறுக. நீ பிசி என்னும் புனைகதைகளையும், நொடி என்னும் விடுகதைகளையும் பிறர் சொல்ல விரும்பிக் கேட்டுக் கொட்டு முழக்குடன் விழா நடத்திக் கடவுளைப் பேணக்கூடியவன். உன்னைப் போன்ற பெண் ஏவினால் மழை பொழியாது. நெஞ்சில் நிறைவுடைமை பூண்ட பெண் போலப் பிறர் நெஞ்சைச் சுட்டெரிக்கும் தன்மையும் உன்னிடம் இல்லை. இத்தகைய குறைபாடுகளிலிருந்து நீ விடுபட்டால்தான் நீ பெய் என்றால் மழை பொழியும். ஆதலால் உன் குறையைக் கேட்டு என் பாசம் தண்டிக்காது’ என்று சதுக்கப் பூதம் கூறிற்று. மேலும் அன்றிலிருந்து ஏழாம் நாள் அந்த மயரி தக்க தண்டனை பெறுவான் எனவும் கூறிற்று. அன்று அந்தப் பூதம் கூறியபடி, அன்றைக்கு ஏழாம் நாள் அந்தக் காமுகனாகிய மயரியை அவனது தந்தை ககந்தன் தன் வாளால் வெட்டிக் கொன்றான். இந்தக் கதையை ஒரு புத்தபிட்சு, மணிமேகலை காரணமாகக் காஞ்சனனால் வெட்டுண்ட உதயகுமரனின் தண்ட நியாயத்தை அவன் தந்தையிடம் தெரிவிக்கிறார். நிற்க.

இயலிலும் ஆடல் கலையிலும் வல்ல பெண்கள் சங்காலத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். காதல் கணவன் தான் காதலியின் நிறைவாழ்வுக்கு உறுதுணை என்ற அக்கால ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் கருதிவந்திருக்கிறது. பாடினி, விறலி, ஆடல்மகள், கணிகை என்றவகையில் பெண்கள் சிறந்திருந்ததைப் போல் ஆணும் பாணன், வேலன் என்பதுபோல, ஆடல் மகன் என்ற கூத்தனாகவும் விளங்கியிருக்கிறான். அரச குலத்தவரும் இயல் இசை நாடகத்தில் கலந்து நின்றார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. காதலும் காதலுக்காகப் பேதுறுதலும், பரத்தமைக் காதலும், காதலைத் தியாகம் செய்தலும் என்ற பாடுபொருள்கள், அக்காலத்திலும் நிறைந்திருந்தன என்பதை ஆதிமந்தியின் தொன்மக் கதை மூலம் அறிந்துகொள்கிறோம். இந்தத் தலைமுறையினரும் பெண்ணியலாளர்களும் ஆதிமந்தி-மருதி கதையை ஏன் மறந்துவிட்டார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. ஆக,

இவைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு ஒரு திரைக்கதை புதிதாக உருவாக்கினால் எப்படியிருக்கும்? கபிலர் அகவலில் வரும் ஆதியும் இதில் இணைகிறான். மற்றவை வெள்ளித் திரையில் வெளிவந்தால் கண்டுகொள்க.

கால சுப்ரமணியம் <kasu.layam@gmail.com>

அரவிந்தன் [1964-2026] திடீர் முற்றுப்புள்ளி

● ஜே.ஆர்.வி. எட்வர்ட்

ஏப்ரல் 3... புனித வெள்ளி தினத்தன்று சமூக ஊடகம் ஒன்றில் அச்செய்தியைப் பார்த்ததும் அது ஓர் வதந்தியாயிருக்க விரும்பினேன். உண்மைச் செய்தி என்பது புரிந்ததும் மனதை ஆற்றாமையும் துக்கமும் ஆக்கிரமித்தது. அது இதழாளரும் எழுத்தாளருமான அரவிந்தனின் மறைவுச் செய்தி.

அரவிந்தனின் அறிமுகம் சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நிகழ்ந்த ஒன்று. அவர் 'இந்தியா டுடே' இதழில் பணியாற்றத் தொடங்கியபோதே! முதல் சந்திப்பு சுந்தர ராமசாமி இல்லத்தில் வைத்து நிகழ்ந்தது. நண்பர் குமாரசெல்வாவுடன் சு.ரா.வைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்த ஒருநாள் அரவிந்தன் அங்கிருந்தார். சு.ரா.தான் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். அப்போது அரவிந்தனுக்கு சுமார் 30 வயதிருக்கும். 'இந்தியா டுடே' இதழின் தமிழ்ப்பதிப்பு வெளிவரத் தொடங்கியிருந்த காலம். அக்காலத்தில் இன்றுபோல் அதிக அளவு இதழ்கள் இல்லை. இந்தியா டுடேயில் வெளியாகும் சிறுகதைகள் மற்றும் கலை இலக்கியம் தொடர்பான பகுதிகள் எழுத்தாளர்களால் அதிகம் சிலாக்கப்பட்டன. அக்கதைகள் இலக்கியத் தரத்துடன் அமைந்திருந்தது ஒரு காரணம். தரத்தில் தீவிரமான எழுத்தாளர்கள் பலரை பொது வாசகர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைக்கும் சிறந்த பணியை ஓசையின்றி செய்து கொண்டிருந்தன அக்கதைகள். எழுத்தாளர்களுக்கு 'இந்தியா டுடே' இதழ் வழங்கிய சன்மானத்தொகை இன்னொரு காரணம். 'இந்தியா டுடே' இலக்கியப் பகுதிக்கு அரவிந்தன் பொறுப்பாளராயிருக்கும் தகவலைத் தெரிவித்தார் சு.ரா.

தவிர, 'இந்தியா டுடே' ஆண்டுதோறும் ஒரு கலை இலக்கியச் சிறப்பிதழையும் வெளிக்கொணர்ந்தது. அதன் உருவாக்கம் தொடர்பான விவாதத்திற்காகச் சு.ரா.வைச் சந்திக்கவே அரவிந்தன் வந்திருக்கிறார். அன்று, வெகுஜனத்தளத்தில், வணிக இதழ்களில் எழுத்தாளர்களாய் வலம் வந்துகொண்டிருந்த பல பிரபலங்களைத் தவிர்த்துவிட்டு, வெகுஜன இதழ்களுக்கு அப்பாற்பட்டு சிறுபத்திரிகைத் தளத்தில் இயங்கிவந்த

சு.ரா.வை. ஆலோசகராக அரவிந்தன் தேர்வு செய்ததிலிருந்து அவரது தேடலையும் முனைப்பையும் அனுமானிக்க முடிந்தது.

சு.ரா. மதிக்கும் ஓர் எழுத்தாளர் பட்டியல் அவரிடம் அன்றிருந்தது. அவரது அளவுகோல் அடிப்படையில் முக்கிய நாவல்கள் மற்றும் நாவலாசிரியர்கள் பட்டியல் ஒன்றை சு.ரா. தட்டச்சு செய்து வைத்திருந்தார். அவர்களில் பெரும்பாலோர் கதைகள் மட்டுமல்லாது, அப்பட்டியலில் இடம்பெறாத பல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் கூட இந்தியா டுடேயில் வெளியிடப்பட்டன. கலை மேன்மையை மட்டும் அளவுகோலாகக் கொள்ளாமல் சமூகம் சார்ந்த கரிசனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கிய இடதுசாரி, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் திராவிட இயக்கச் சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்களும் கூட இந்தியா டுடேயில் வெளிவந்தன. அனைவரையும் உள்ளடக்கும் இந்த ஜனநாயகப் பண்பு சு.ரா.விடமிருந்து அரவிந்தனைப் பற்றியிருக்க வேண்டும். அத்துடன், இலக்கியம் தொடர்பான சரியான புரிதலும். அந்தப் புரிதல் அரவிந்தனுடைய இலக்கியச் செயல்பாட்டின் திசையைத் தீர்மானித்திருக்கிறது.

எனது பாட்டி இறந்தபொழுது, அவரது நினைவுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த யான், பாட்டியை மையப்படுத்தி ஒரு கதை (ஒரு அடிதர்க்கம்) எழுதினேன். அவநம்பிக்கையோடு அதனை இந்தியா டுடேக்கு அனுப்பினேன். ஓரிரு வாரங்களில் அது பிரசுரமானது. பெரும்பாலும் பிரபலங்களின் கதைகளையே 'இந்தியா டுடே' வெளியிட்டு வந்த அக்காலத்தில் (1994) எனது கதை வெளியிடப்பட்டது எதிர்பாரா மகிழ்ச்சியையும் அதிக உற்சாகத்தையும் தந்தது எனக்கு.

அரவிந்தன் ஒரு தேர்ந்த மொழிபெயர்ப்பாளர். டி.எம். கிருஷ்ணாவின் புத்தகங்கள் அதற்குச் சான்று. மொழிபெயர்ப்பு என்ற எண்ணமே தோன்றாத விதத்தில், எவ்வித பிசிறும் இல்லாமல், மொழிபெயர்க்கும் (ஆங்கிலம் & தமிழ்) திறன் அவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது. மொழிபெயர்க்கும் திறன் மட்டுமல்ல,

அரவிந்தன் ஓவியம், அவரது அண்ணன் மகன்
விக்ரம் நரேந்திரன் வரைந்தது

மொழிபெயர்ப்புக்காய் அவர் தேர்ந்தெடுக்கும் எழுத்துக்களும் கூட குறிப்பிடத்தக்கன. டி.எம்.கிருஷ்ணா அடிப்படைவாதிகளின் கடுமையான தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருந்த காலத்தில், அவரது நூல்களை இவர் மொழிபெயர்க்க முன்வந்ததை இவரது கலக மனதின் வெளிப்பாடாகப் புரிந்துகொள்ளத் தோன்றுகிறது. இத்தனைக்கும் இவர் ஓர் அடிப்படைவாத இயக்கத்தின் வார்ப்பில் வளரத் தொடங்கியவர். இவரது மொழிபெயர்ப்பில் 'காலச்சுவடு' ஏப்ரல் 2026 இதழில் வெளிவந்திருக்கும் 'இந்துத்துவத்தின் மொழி' எனும் ஜி.என். தேவியின் கட்டுரை அடிப்படைவாதத்துக்கு எதிரான அவரது மனநிலைக்கு இன்னுமொரு சான்று. தீவிர அடிப்படைவாதச் சிந்தனையை ஊட்டும் ஓர் அமைப்பால் வார்க்கப்பட்ட அரவிந்தன் அதன் கருத்தோட்டத்திலிருந்து விலகியதற்கான நிரூபணமாக இச்செயல்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளத் தோன்றுகிறது.

யாம் ஒருங்கிணைக்கும் 'அனக்கம்' மாதாந்திரக் கூடுகைகள் ஒன்றிரண்டில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றிருக்கிறார் அரவிந்தன். டி.எம்.கிருஷ்ணா விவகாரம் சூடாயிருந்த காலத்தில் அப்பொருள் சார்ந்து ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்ய விரும்பி, கிருஷ்ணா புத்தகங்களின் மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற முறையில் உரையாளராக அரவிந்தனை அழைத்தபோது, உற்சாகத்துடன் சம்மதம் தெரிவித்தார். அவரது உரையின் ஆழம் பலருக்கும் வியப்பைத் தந்தது. புத்தகத்தைத் தாண்டியும் பல விஷயங்களில் தெளிவையும் சரியான புரிதலையும் உண்டாக்குவதாயிருந்தது அவரது உரை. அடிப்படைவாதக்கூறுகளை கேள்விக்குள்ளாக்கும் டி.எம்.கிருஷ்ணா முன்வைக்கும் வாதங்களின் நியாயங்களைத் துல்லியமாகப் புரிய வைத்தது அந்த உரை.

பணியிடத்தில் அதித க ட மையுணர்வோடும் பொறுப்புணர்வோடும் இயங்குபவர் அரவிந்தன். 'காலச்சுவடு' பதிப்பாசிரியராக அவர் பணியாற்றிய நாட்களில் இதைக் கவனித்திருக்கிறேன். இலக்கியம் சார்ந்த நிறுவனத்தில் பணியாற்றினாலும், பணிநேரத்தில் இலக்கியம் தொடர்பாகக்கூட வெட்டிப் பேச்சுகளில் நேரத்தை வீணடிக்காதவர். வாழ்க்கை முறையில் திட்டமிட்ட ஒழுங்கைப் பின்பற்றுவவர் என்பது உடன் பணியாற்றியவர்களிடமிருந்து கிடைத்த தகவல். தொய்வின்றி பணியாற்றி வந்தாலும், அலுவல்பூர்வ பணிநேரத்துக்கு வெளியே, தீவிர இலக்கியச் செயல்பாட்டில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார். புனைவெழுத்துக்கு வெளியே, இலக்கிய விமர்சனம், திரை விமர்சனம் மட்டுமல்லாது கிரிக்கெட் விளையாட்டு முதலானவை பற்றிகூட எழுதியிருக்கிறார். மொழிபெயர்ப்பிலும் காத்திரமான பணியைச் செய்துவந்தார். தீவிரமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், திடீரென்று, எவருமே எதிர்பாராத நிலையில் அவரது இலக்கிய செயல்பாட்டுக்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்தது பலருக்கும் அதிர்ச்சி தந்த துயர நிகழ்வு!

<jrvedward@gmail.com>

அஸ்ஸாமிய மொழிக் கவிதைகள்

• அபிஜித் கோகாய்
தமிழில்: மதுமிதா

1. இன்னொரு நாளுக்காக

நிழலில் கிடந்த மரக்கட்டைகள் இப்போது
வெளியே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன

யானை ஒருவர் அவற்றை
வெயிலில் கொணர்ந்து வைத்திருக்கிறார்

கட்டுகளாக இல்லாமல் அவை
பிரித்து பரப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன
எப்போதும் நிகழ்வது போல
வெப்பம் மெள்ள மெள்ள அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது
தனித்தனியாக வைக்கப்பட்ட மரக்கட்டைகள்
உலர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன
அவற்றின் பட்டைகள் ஏறத்தாழ உரிந்து விட்டன
கருணையற்ற வெயிலின் உதாசீனமான பார்வையில்

பொருள்கள் தங்களின் காரணத்தை தொலைத்தபோது
மறுபடியும் ஒரு இரவு உணவுக் காலம் வந்துவிட்டது
மீண்டும் மரக்கட்டைகள்
நெருப்புக்காக கொண்டு வரப்பட்டன
உலர்ந்த கட்டைகள் எரிப்பதற்காக வைக்கப்படுகின்றன
சிறிது மண்ணெண்ணெய், தீக்குச்சியின் சிறு தீப்பொறி
மரக்கட்டைகள் மெள்ள
சாம்பலாக மாறிக்கொண்டிருக்கையில்
உலராதவை மூலையில் கிடக்கின்றன

மற்றொரு நாளுக்காக தயார் செய்வதற்காக

2. ஒரு கையின் கதை

நீல இரவின்
அந்தரங்கத்தைத் தோண்டி
அகழாய்வு செய்கையில்
என் பாதையை சட்டென மறித்தது
எலும்பும் தோலும் கொண்ட ஒரு கை

தன்னை விட்டுவிலகி அசைந்து
என்னை கீழாகி விரைந்து வந்தது

அந்தக் கை எவ்விதத்திலோ என்னை ஈர்த்தது
ஆனால், அதனருகில் செல்லும் மன உறுதியைப்
பெறும் துணிவு எனக்கில்லை

அந்தக் கையில் இருந்த கோடுகள் (கரகைகள்)
என் மனமாகிய குடிலில்
சிக்கிக்கொண்டு
சுவாசம் ஒரு படகாக மாறியது

சிறகுகள் முழுமையாக வளர்ந்துவிட்டன
பறந்து சென்றுவிட்ட பறவைகளைப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது
சுவாசப் படகை ஓட்ட
துடுப்பை இயக்கிய கை கூறியது:
'இது கையைப் பற்றிய ஒரு கதை.'

3. காத்திருத்தலி தனி ஆனந்தம்

நிலத்தின் வசீகரம்
ஒரு மலரின் பாடல்
பார்! சாகம் மறைந்து விட்டது
அதன் இடத்தில் சின்ன புன்னகை

நம்பிக்கை
எதிர்காலம்
நிலமும் மலர்களும் சிரிப்பும்

காத்திருப்பு வசீகரிக்கலாம்
ஏனெனில் அங்கே உள்ளன
நிலமும் மலர்களும் புன்னகையும்

மதுமிதா <madhumitha2016@gmail.com>

SRI VEERA'S GROUP

SRI VEERA'S CREATIONS

ஸ்ரீ வீராஸ் கிரியேஷன்ஸ்

பல ஜவுளி கடை ஸ்தலங்களிலிருந்து உருவாக்கும் ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ வீராஸ் கிரியேஷன்ஸ்
SRI VEERA'S CREATIONS
 (Silks Textiles & Readymade Showroom)
 மொத்த விலை ஷோரூம்
Wholesale showroom

www.sriveeras.com
 www.facebook.com/sriveerascreations

காஞ்சிபுரம் காரைக்கால் வீதி
2 Wheeler & Car Parking வசதியுடன்

எண். 51-52/1, M.C. ரோடு, சென்னை - 600 021.
 போன் : 2590 1771, 2590 1772, 2590 1773, 2590 1774

World class service for Design & Construction of Precast Buildings

We thank all our customers for their trust & confidence endowed upon us. It's our mission to continually strive to provide cost effective & high quality PRECAST products.

*European Technology
Modern Construction*

4

**PRECAST
FACTORIES**

15

CRANES
+ 2 tower cranes

50

**LAKHS SQ.FT
CONSTRUCTED**

Class 1A contractor of CPWD, SPL class contractor in R&B Andhra,
executed precast construction for CRPF, NBCC, NPCIL, DMRC, ISRO

150

**PROJECTS
COMPLETED**

350

ENGINEERS

2000

EMPLOYEES

School in Coimbatore
25,300 Sq.ft
completed within 60 days

Commercial Mall
2,25,000 Sq.ft
completed in 120days

Hostel Building
26,000 Sq.ft
completed in 70 days

Housing for CRPF
72 Days 1 Block
251 Houses 11 Months

EASIER

FASTER

BETTER

SERVICES OFFERED

- Design & Detailing
- Planning
- Production
- Transportation
- Erection

TYPES OF BUILDING

- Commercial
- Industrial
- Institutional
- Residential
- Multi level-
Car Parking

TEEMAGE

6/35, College Road, 1st Cross Street, Tiruppur - 641 602, Tamilnadu, India. Ph : 0421 2240488.

a Group of The Chennai Sells

4 Precast Factories Pan India
Coimbatore | Delhi | Hyderabad | Chennai

☎ 82204 55555, 82200 51777
email : sales@teemageprecast.in
marketingteemage@gmail.com
web : www.teemageprecast.in

மன்னா உலகத்து மன்னுதல்

க.நா.சு.வுக்கு நூல் சமர்ப்பணங்கள்

• ஸ்ரீநிவாச கோபாலன்

புதுமைப்பித்தனுக்கு அவரது நண்பர்கள் சிலர் அன்பளிப்பாக வழங்கிய நூற்படிகளை ஆராய்ந்து ஒரு கட்டுரை வரைந்தார், ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி. அக்கட்டுரையில், அன்பளிப்பு பிரதிகள் மூலமாக, 'எழுத்தாளர்களுக்கிடையே உறவும் தொடர்பும் துலக்கம் பெறுகின்றன. சமகாலத்தில் எத்தனை எழுத்துலகப் பிரமுகர்களோடு அவருக்குத் தொடர்பு இருந்தது என்பதும், அவர்களுடனான உறவு எத்தன்மையது என்பதையும் இவை காட்டுகின்றன' என்கிறார். இக்கூற்று அன்பளிப்பு நூற்படிகளைப் போல, நூல் சமர்ப்பணக் குறிப்புகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியது.

ஏற்கெனவே இந்த நூல் சமர்ப்பணங்கள் குறித்து மு. அருணாசலமும் தொ.மு.சி. ரகுநாதனும் சுவைபட கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். அவற்றில் உள்ள செய்திகளைத் திரும்பக் கூறி, பழ. அதியமானும் ஒரு கட்டுரை வரைந்துவிட்டார். தனது கட்டுரையில் நூல் சமர்ப்பணங்களை வரையறுத்துச் சொன்ன ரகுநாதன், 'மனிதன் தனது அன்பைப் பிறருக்கு எப்படியாவது தெரியப்படுத்த விரும்புகிறான். அதைப் பரிசுகள் மூலமாகவோ சன்மானங்கள் மூலமாகவோ தெரிவிக்கிறான். சமர்ப்பணம் அந்த வகையைச் சேர்ந்த அன்புப் பரிசுதான்' என்கிறார்.

எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரை முன்னோடிகளுக்குத் தங்கள் படைப்புகளைச் சமர்ப்பணம் செய்வது அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் உபாயங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இக்கட்டுரை க.நா. சுப்ரமணியம் என்கிற எழுத்தாளருக்கு அன்புப் பரிசாகக் அளிக்கப்பட்ட சமர்ப்பணங்கள் மூலம் அவருக்கும் பிற எழுத்தாளர்களுக்கும் இடையே நிலவிய உறவை விவரிக்க முயல்கிறது. சமகால இலக்கிய நண்பர்களும் பிந்தைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களும் க.நா.சு.வுக்குத் தங்கள் படைப்புகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளனர். அந்த நூல்களின் சமர்ப்பணக் குறிப்பையும் நூலாசிரியருக்கும் க.நா.சு.வுக்கும் உள்ள தொடர்புகளையும் விரிவாகக் காண்போம்.

சி.சு. செல்லப்பா (1912-1998)

க.நா.சு.வுக்கு இணையாக வைத்து நினைவுகூரப்படும் முன்னோடியான சி.சு. செல்லப்பா தனது 'படைப்பியல்' (1993) என்ற நூலைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். பீகாக் பதிப்பகம் வெளியிட்ட இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்புக்கு சி.சு.செ. எழுதிய சமர்ப்பணக் குறிப்பு: 'இந்த நூலை, விமர்சனத் துறைக்கு என்னை இழுத்த ஓத்தவயதுள்ள, ஒத்துபழகிய க.நா. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்'.

க.நா.சு.வும் செல்லப்பாவும் விமர்சனம் எழுதுவதற்கான அணுகுமுறையில் வேறுபடுபவர்கள். எனினும் இருவரும் பொதுவாகக் கொண்டிருந்த நோக்கம் தமிழில் விமர்சனம் தனி இலக்கிய வகைமையாக உருவாக வேண்டும் என்பதுதான். 1956ஆம் ஆண்டில் 'சுதேசமித்திரன்' வாரப் பதிப்பில் க.நா.சு. தொடங்கி வைத்த விவாதத்தில் பங்குகொண்டபோதுதான் தனது முதல் இலக்கிய விமர்சனம் வெளியானது என்று சி.சு. செல்லப்பா குறிப்பிடுகிறார். அந்த விவாதத்திற்குப் பின்னர் தனி உரையாடல்களில் தமிழில் தரமான இலக்கிய விமர்சனம் தேவையெனக் க.நா.சு. தொடர்ந்து தன்னிடம் கூறிவந்தார் என்றும் விமர்சனத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் நோக்குடன் 'எழுத்து' பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க அவர் முக்கியக் காரணம் என்றும் செல்லப்பா கூறியிருக்கிறார். 'எழுத்து' வெளிவரத் தொடங்கியதும், ஆரம்ப இதழ்களில் க.நா.சு.வின் பங்களிப்பு கணிசமாக இருந்துள்ளது. பின்னர், உண்டான கருத்து முரண்பாடுகளால் க.நா.சு. 'எழுத்'தில் எழுதுவதைத் தவிர்த்து, 'இலக்கிய வட்டம்' இதழைத் தொடங்கினார். க.நா.சு. ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரைகளில் 'எழுத்து' பத்திரிகையின் மூலம் தமிழில் புதுக்கவிதை ஓர் இயக்கமாக உருவாகியிருப்பதை குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறார். சி.சு. செல்லப்பாவும், க.நா.சு. ஆங்கிலத்தில் எழுதும் கட்டுரைகளுக்கான எதிர்வினைகளை 'எழுத்'தில்

வெளியிட்டிருக்கிறார். இருவருக்குமிடைய அந்தரங்கமான நட்புறவு நிலவியதை இருவருடனும் பழகிய கி.அ. சச்சிதானந்தம் போன்றவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இருவரும் தங்களுக்குரிய தனிப்பட்ட பார்வைகளைக் கொண்டிருந்தனர் எனினும் அவர்களுக்குள் இலக்கிய விவாதம் ஓர் இணைப்புச் சரடாகத் தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறது.

ஷண்முக சுப்பையா (1923-1994)

புதுக்கவிதை பற்றி எழுதும்போது க.நா.சு. போடும் பட்டியல்களில் அடிக்கடி இடம்பெற்று வந்தவர் ஷண்முக சுப்பையா. இவர் தனது ‘கண்ணன் என் தம்பி’ (1972) என்ற முதல் கவிதை நூலைக் க.நா.சு. வுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்து எழுதிய குறிப்பு: ‘தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தரத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஓயாமல் சலித்துவரும் ஒரு ஆதார சக்தியாகச் செயல்புரியும் க.நா. சுப்பிரமணியத்திற்கு’

ஷண்முக சுப்பையாவை இன்றைய வாசகர்கள் பலரும் அறிந்திருக்க முடியாது. அறுபதுகளில் எழுத ஆரம்பித்த சுப்பையா குறைவாகவே எழுதினார். நகுலன், நீல பத்மநாபன், மா. இளையபெருமாள் போன்றவர்கள் அடங்கிய ‘திருவனந்தபுரம் குழு’வைச் சேர்ந்தவர். இவரது கவிதைகளில் சிலவற்றை க.நா.சு. ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். மலையாளத்தில் வெளியான க.நா.சு.வின் பேட்டிக் கட்டுரையொன்றை இவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். க.நா.சு. தான் இருக்கும்வரை ஷண்முக சுப்பையாவின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

அசோகமித்திரன் (1931-2017)

க.நா.சு. பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியவர். க.நா.சு. என்கிற ஆளுமையின் வீச்சை நன்குணர்ந்து அவற்றை எழுத்திலும் வெளியிட்டு வந்தவர். ‘விமோசனம்’ (1982) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதில், ‘க.நா.சு.வுக்கு’ என்ற சமர்ப்பணக் குறிப்பு தனித்தாளில் இடம்பெறுவதற்குப் பதிலாகத் தலைப்புப் பக்கத்திலேயே இடம்பெற்றுள்ளது. (சமர்ப்பணக் குறிப்புக்குத் ‘தனித்தாள் அந்தஸ்து’ கிடையாதா என அங்கலாய்ப்போரும் உண்டு.)

அசோகமித்திரனின் ‘கரைந்த நிழல்கள்’, ‘18வது அட்சக்கோடு’, ‘தண்ணீர்’ போன்ற நாவல்களைக் க.நா.சு. பரிந்துரைத்திருக்கிறார். க.நா.சு. ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் தென்னிந்தியச் சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் அசோகமித்திரனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. இருபதாண்டுகள் ஆங்கிலத்திலேயே அதிகம் எழுதிக்கொண்டிருந்த க.நா.சு., அப்போது தமிழ் இலக்கியத்தின் தூதுவராகச் செய்துவந்த அரும்பணிகளைப் பற்றி அசோகமித்திரன் அளவுக்கு அழுத்தமாகச் சொன்னவர்கள் இல்லை. குறிப்பாக,

புதுமைப்பித்தனுக்கும் க.நா.சு.வுக்கும் இருந்த நட்பைப் பற்றியும் புதுமைப்பித்தனை தமிழ்மொழியின் தலைசிறந்த இலக்கிய மேதையாக முன்னிறுத்த க.நா.சு. மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பற்றியும் தொடர்ந்து சொல்லிவந்தவர் அசோகமித்திரன்.

நகுலன் (1921-2007)

க.நா.சு. மீது பெருமதிப்பு கொண்டிருந்த அடுத்த தலைமுறை படைப்பாளிகளில் ஒருவர் நகுலன். க.நா.சு.வைப் போலத் தமிழ், ஆங்கிலம் என இருமொழிகளில் எழுதியவர். தான் எழுத்தாளனாவதற்கு க.நா.சு.தான் காரணம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு இரண்டு சமர்ப்பணங்களைச் செய்திருக்கிறார் நகுலன்.

A Tamil Writer’s Journal (1984) என்ற ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள சமர்ப்பணக் குறிப்பு: For Shri Ka. Naa. Subramanyam who initiated me into the art of writing

‘என்னுள் நான் ஒரு எழுத்தாளன் என்பதை முதலில் போதமுட்டிய க.நா.சு.விற்கு’ எனக் குறிப்பிட்டு ‘கையெழுத்து’ என்ற கவிதையையும் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

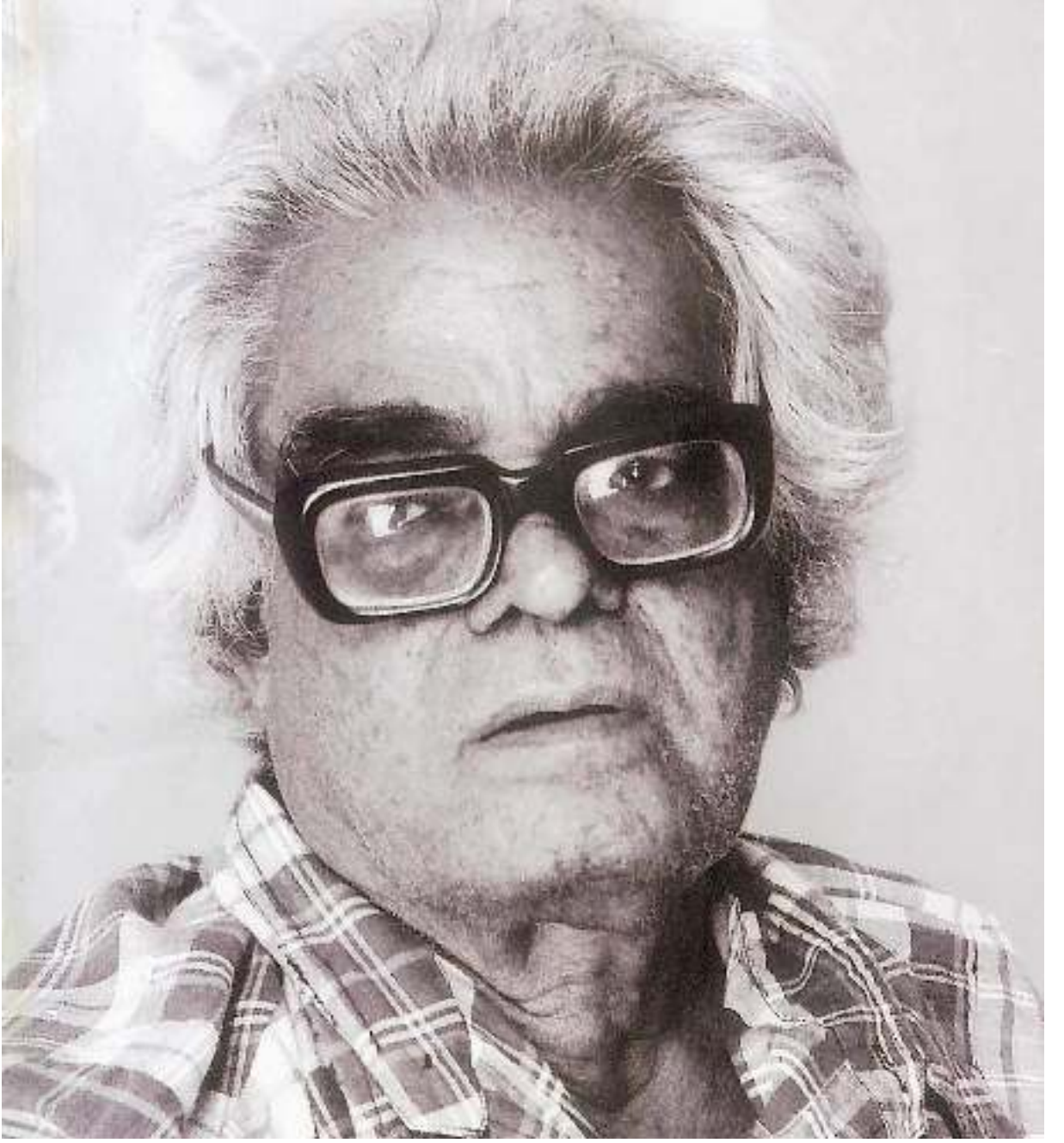
நகுலனின் கவிதைகளும் ‘நினைவுப்பாதை’ நாவலும் க.நா.சு.வின் பரிந்துரைகளில் இடம்பெற்றன. நகுலனின் ‘ஒரு ராத்தல் இறைச்சி’ என்ற சிறுகதை க.நா.சு. தொகுத்து வெளியிட்ட ‘Tamil Short Stories’ (1978) நூலில் சேர்க்கப்பட்டது.

நகுலன், க.நா.சு.வைப் பற்றி முக்கியமான கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். க.நா.சு. பற்றி நகுலன் எழுதிய கவிதைகளும் உண்டு. அவற்றில் ‘க.நா.சு. யார்’ எனத் தொடங்கும் கவிதை புகழ்பெற்றது. க.நா.சு.வின் சில படைப்புகளையும் நகுலன் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ‘The Fall’ என்ற தலைப்பில் ‘Indian Literature’ பத்திரிகையில் வெளியான ‘வாழ்ந்தவர் கெட்டால்’ நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

சுந்தர ராமசாமி (1931-2005)

புதுமைப்பித்தனுக்கு அடுத்தபடியாகச் சுந்தர ராமசாமியிடம் அதிக தாக்கம் செலுத்திய ஆளுமை க.நா. சுப்ரமணியம். சு.ரா. தனது முதல் கட்டுரைத் தொகுப்பை (‘சுந்தர ராமசாமி கட்டுரைகள்’, 1984) ‘க.நா.சு.வுக்கு’ சமர்ப்பித்தார்.

சு.ரா.தயக்கத்துடன் ‘பசுவய்யா’ என்ற புனைபெயரில் ‘எழுத்து’ பத்திரிகையில் வெளியிட்ட ‘உன் கை நகம்’ கவிதையைக் க.நா.சு. பாராட்டி எழுதினார். புதுக்கவிதை முயற்சிகள் துளிர்விடத் தொடங்கிய காலத்தில் க.நா.சு. தன் கவிதைக்கு அளித்த பாராட்டுதான் தன் தயக்கத்தைப் போக்கியது என்கிறார் சுந்தர ராமசாமி. தமிழில் சிறந்த சிறுகதைகளின்

தொகுப்பை உருவாக்கும் திட்டத்துடன் க.நா.சு. முன்வைத்த எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் சு.ரா.வும் இடம்பெற்றார். சு.ரா.வின் முதல் இலக்கியக் கட்டுரையாக அமைந்த 'நான் காணும் பாரதி' 1963-இல் க.நா.சு. வெளியிட்ட 'இலக்கிய வட்டம்' பாரதி நினைவு மலருக்காக எழுதியதுதான். திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிச் சு.ரா. அக்கட்டுரையை எழுதத் தூண்டிய க.நா.சு., சு.ரா.வின் விமர்சனக் கட்டுரைகள் தொகுப்பாக வெளிவரும் முன்பே அவற்றைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிறார். சு.ரா.வின் 'ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்' தமிழ் இலக்கிய உலகில் சலனங்களை ஏற்படுத்திய படைப்பாக இருந்தாலும், க.நா.சு.வின் பார்வையில் 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை'தான் சு.ரா.வின் சிறந்த படைப்பு.

சுந்தர ராமசாமி, க.நா.சு.வைப் பற்றி இரண்டு முக்கியமான கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். குறிப்பாக, 'க.நா.சு.: நட்பும் மதிப்பும்' என்ற கட்டுரை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் அமைந்த சிறப்பான அஞ்சலிக் கட்டுரை. க.நா.சு.வுடனான தனது ஞாபகங்களைப் பதிவுசெய்த நினைவோடை நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வெங்கட் சாமிநாதன் (1933-2015)

வெங்கட் சாமிநாதன், 'பாலையும் வாழையும்' (1976) என்ற முதல் நூலைச் சி.சு. செல்லப்பாவுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்த சமர்ப்பணக் குறிப்பைத் தவிர, 'நிறை கொளல்' என்ற தலைப்புடன் மற்றொரு குறிப்பும் உள்ளது.

‘பள்ளியின் கடைசி நாட்களிலிருந்து (1948-49) என் மனத்தில் முளைவிட்ட கருத்துக்கள், அன்றைய தமிழ் உலகினின்று ஒதுங்கித் தனித்து ஒலித்த காரணத்தால், அப்படி ஒன்றும் பைத்தியக்காரத் தனமானவை அல்ல என்று முதன்முதலாக எனக்குச் சொன்னவை சிதம்பர ரகுநாதனின் ‘இலக்கிய விமர்சனம்’ புத்தகமும் ‘சாந்தி’ பத்திரிகையும்.

இக்கருத்துக்கள் பின் தொடர்ந்த வருடங்களில் என் வளர்ச்சியில், பரந்து பெருகி உக்கிரவிற்கு, அவை நண்பர்களிடையே பரிமாறிக்கொள்ளப் படுவதற்கும் மேலாக, வெளியுலகின் முன்னும் வைக்கப்படலாம் என்ற தைரியத்தை அளித்தவை 1956 தொடங்கிய க.நா.சுவின் எழுத்துக்கள்.

இவ்விருவரும் என் ஆரம்ப ஆதர்சங்கள்.’

‘பாலையும் வாழையும்’ வெளியான அதே ஆண்டில் ‘அனுபவம் வெளிப்பாடு’ (நவ. 1976) என்ற வெ.சா. வின் மற்றொரு நூலும் வெளியானது. அதன் பின்னட்டையிலும் மேற்கண்ட குறிப்பு உள்ளது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ‘பாலையும் வாழையும்’ நூலின் மறுபதிப்பாக வெளியான ‘பான்சாய் மனிதன்’ (2001) என்ற தொகுப்பிலும் இக்குறிப்பு இருக்கிறது.

பின்னாளில் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் இக்குறிப்பை நினைவுகூரும் வெ.சா. ‘சமர்ப்பணம் போல்’ எழுதிய குறிப்பு என்கிறார்.

‘என் மற்ற நண்பர்களுக்கு எரிச்சலூட்டும் அளவுக்கு நான் வெங்கட் சாமிநாதனின் அபிப்ராயங்களை மதிக்கிறேன்’ என்றார் க.நா.சு. ‘எழுத்து’ மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்த வெங்கட் சாமிநாதன், க.நா.சுவின் தூண்டுதலால் ஆங்கில இதழ்களில் தமிழ் இலக்கியம்பற்றி எழுதத் தொடங்கினார். வெங்கட் சாமிநாதன், க.நா.சுவின் பட்டியல்களைக் கடுமையாக விமர்சித்தார். ஆனால், தமிழில் இலக்கியம் மட்டுமின்றி, பிற துறைகளும் வளர வேண்டும் என்பதில் க.நா.சு. கொண்டிருந்த அக்கறையை வெ.சா. நன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

சா. கந்தசாமி (1940-2020)

சா. கந்தசாமி, தான் தொகுத்து வெளியிட்ட ‘சிறந்த சிறுகதைகள்’ (1988) என்ற தொகுப்பு நூலைக் க.நா. சுவக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தார். அந்நூலில் கந்தசாமி எழுதியுள்ள சமர்ப்பணக் குறிப்பு: ‘நவீன தொகுப்பு நூல்களுக்கு முன்னோடியான அமரர் க.நா. சுப்ரமணியத்திற்கு’

க.நா.சு. ஆங்கிலத்தில் மூன்று முக்கியமான தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டவர்; பலகாலமாகத் தொகைநூல்களுக்கான தேவை பற்றியும் அவற்றின் தர நிர்ணயம் பற்றியும் எழுதிவந்தவர். க.நா.சு. என்கிற முன்னோடியின் இந்த அக்கறையை சா. கந்தசாமியும் தொடர்ந்தார். க.நா.சுவின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள் தொகுப்பு உள்பட சில தொகைநூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

க.நா.சு., கந்தசாமியின் ‘சாயாவனம்’, ‘அவன் ஆனது’ ஆகிய நாவல்களைத் தமிழில் சிறந்த நாவல்களின் வரிசையில் வைத்திருக்கிறார். சில சிறுகதைகளையும் ‘சூர்ய வம்சம்’ (‘Sons of sons’, Indian Writing, 2007) நாவலையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

வாசகர் வட்டம் வெளியீடாக வந்த சா. கந்தசாமியின் முதல் நாவலான ‘சாயாவனம்’ (1969) ‘ஸ்ரீமதி ராஜி சுப்ரமணியத்துக்கு’ சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராஜி சுப்ரமணியம், க.நா.சுவின் மனைவி. (இந்தச் சமர்ப்பணத்தைக் கிண்டல் செய்யும் ஆட்களும் உண்டு. குடும்பத்தில் அனைவருக்கும் சமர்ப்பித்தால்தான் அவர்கள் உள்ளம் குளிருமோ!)

ஞானக்கூத்தன் (1938-2016)

க.நா.சுவின் 60 வயது நிறையையொட்டி ‘கசடதபற்’ (மார்ச்-ஏப்ரல் 1972) வெளியிட்ட சிறப்பு மலரில் ஞானக்கூத்தன் ‘ஏன் வில்லி காதறுத்தான்?’ என்ற கவிதையை ‘க.நா.சுவுக்கு’ சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

‘என் உளம் நின்றி நீ’ (2014) என்ற கவிதைத் தொகுப்பை ‘அமர ஜீவிகளான ந. பிச்சமூர்த்தி, க.நா. சுப்ரமண்யம், நகுலன், சுந்தர ராமசாமி, சி. மணி ஆகியோருக்கு’ சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

க.நா.சு.வின் கவிதைகள் அவரது மறைவுக்குப் பின் ‘புதுக் கவிதைகள்’ (1989) என்ற தலைப்பில் வெளியானபோது முன்னுரை எழுதியவர் ஞானக்கூத்தன். 2002-இல் சந்தியா பதிப்பகம் வெளியிட்ட ‘க.நா.சு. கவிதைகள்’ என்ற தொகுப்புக்கு விரிவான முன்னுரையும் ஞானக்கூத்தனே எழுதினார். தமிழில் புதுக்கவிதை எழுதுவோரில் குறிப்பிடத்தக்கவராக ஞானக்கூத்தனை மதிப்பிட்ட க.நா.சு. அவரது சில கவிதைகளை ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

அழகியசிங்கர் (1953-)

அழகியசிங்கர் தனது ‘தொலையாத தூரம்’ (2001) கவிதைத் தொகுப்பை ‘பிச்சமூர்த்திக்கும் க.நா.சு. வுக்கும்’ சமர்ப்பணமாக்கியுள்ளார். தொகுப்பின் முன்னுரையில் அழகியசிங்கர் எழுதியுள்ள உள்ள குறிப்பு:

‘தொடர்ந்து கவிதை எழுதும் முயற்சி ஏற்படும்போது, கவிதை உருவாக வரிகளீழலம் ஊடாடும் சப்தம் குறைந்து, கவிதை வரிகள் தானாகவே படிமங்களையும் உவமைகளையும் உதறித் தள்ளிவிடுவதாகத் தோன்றுகிறது. கவிதைகள் உரைநடையிலிருந்து உருவான தோற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தருணத்தில் கவிதையைக் குறித்து க.நா.சு சொன்ன சில குறிப்புகள் புரிய ஆரம்பித்துள்ளது. அக்குறிப்புகளே என்னைத் தொடர்ந்து எழுத வலுவூட்டியதாகவும் படுகிறது.’

க.நா.சு.வின் பிற்காலக் கவிதைகள் சில அழகியசிங்கரின் ‘விருட்சம்’ இதழில் வெளிவந்தன. சென்னையில் ‘கணையாழி’ சார்பில் நடத்தப்பட்ட க.நா.சு. இரங்கல் கூட்டத்தில் அழகியசிங்கர் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளில் க.நா.சு.வுக்கு குறிப்பிடத்தக்க இடம் உண்டு என வலியுறுத்துபவர். க.நா.சு.வின் பல படைப்புகளைத் தொடர்ந்து ‘விருட்சம்’ வெளியீடாகப் பதிப்பித்து வருகிறார்.

அரவிந்தன் (1964-2026)

அரவிந்தன் ‘கனவின் யதார்த்தப் புத்தகம்’ (2011) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பை ‘க.நா.சு.விற்கு’ சமர்ப்பித்திருக்கிறார். க.நா.சு.வின் நூற்றாண்டையொட்டி வெளிவந்த இந்நூலின் முன்னுரையில் க.நா.சு.வின் இலக்கியப் பணிகளைப் பற்றி எழுதியுள்ள குறிப்பு பின்வருமாறு:

‘படைப்புகள், படைப்பாளிகள், படைப்புச் சூழல் ஆகியவற்றைப் பற்றி மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் செயலாக்கத்துடனும் வாழ்நாள் முழுவதும்

எழுதிவந்தவர் க.நா. சுப்பிரமணியன். நவீனத் தமிழின் விமர்சன மரபின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான அவரது நூற்றாண்டு இது. இந்தத் தருணத்தில் வெளியாகும் இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பை அவருக்குக் காணிக்கையாக்குவதில் மிகுந்த மனநிறைவு கொள்கிறேன்.’

ஜெயமோகன் (1962-)

க.நா.சு.வில் தொடங்கும் தமிழ் இலக்கிய விமர்சன மரபைத் தொடர்பவர்களில் ஒருவரான ஜெயமோகன் இலக்கிய முன்னோடிகளைப் பற்றி விமர்சன நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் ‘நவீனத்துவத்தின் முகங்கள்’ (2003) என்ற நூலை ‘க.நா. சுப்ரமணியத்திற்கு’ சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

‘தமிழ் நவீனத்துவம் க.நா.சுப்ரமணியத்திற்கு கடன்பட்டுள்ளது. இடைவிடாது நவீனத்துவ வடிவத்திற்காக வாதாடிய, எழுதி வழிகாட்டிய விமரிசகர், முன்னோடிப் படைப்பாளி அவர். இந்தத் தொகுப்பை விமரிசகரான க.நா. சுப்ரமணியத்திற்குச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்’ என்பது நூலின் முன்னுரையில் உள்ள குறிப்பு.

விமர்சகராகக் க.நா.சு. தமிழ் இலக்கிய உலகில் செலுத்திய தாக்கம்பற்றிப் பல கட்டுரைகளில் விவரித்திருப்பவர் ஜெயமோகன். க.நா.சு.வின் ‘சிறந்த பத்து இந்திய நாவல்கள்’ (1985) என்ற நூலின் தடத்தில், இந்திய நாவல்களைப் பற்றி விரிவான விமர்சனக் கட்டுரைகள் எழுதி ‘கண்ணீரைப் பின்தொடர்தல்’ (2006) என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். இளமையில் க.நா.சு.வை நேரில் சந்தித்தது பற்றி ஜெயமோகன் எழுதிய ‘சக்கரவர்த்தி உலா’ என்ற கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது.

சி. மோகன் (1952-)

சி. மோகன் ‘அங்கீகரிக்கப்படாத கனவின் வலி’ (2022) என்ற நேர்காணல் தொகுப்பை ‘க.நா.சு.வுக்கு’ சமர்ப்பித்திருக்கிறார். புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்த க.நா.சு. வை நேரில் சந்தித்து, தன் கட்டுரையிலும் பதிவுசெய்துள்ளார். க.நா.சு. நூற்றாண்டையொட்டி, ‘சவாரி விளையாட்டு’ என்ற மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைத் தொகுப்பு சி. மோகன் முன்னுரையுடன் வெளியானது. அதில் உள்ள ஒரு வரி: ‘பத்து க.நா.சு. கள் உருவாகிப் பத்தாண்டுகள் செயல்பட்டால் நம் பஞ்சம் ஓரளவு நீங்கிவிடும்’.

ஷாஅ (1953-)

ஷாஅ தலைப்பிடாத கவிதையொன்றை ‘க.நா.சு. நினைவுக்கு’ சமர்ப்பித்துள்ளார். ‘விருட்சம் கவிதைகள்’ தொகுதி 1-ல் (1994) அந்தக் கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது.

பின்னர் ‘மையம்’ வெளியீடாக வந்த ‘வானிலே ஒரு பள்ளத்தாக்கு’ (1996) தொகுப்பில் இடம்பெற்றபோது சமர்ப்பணக் குறிப்பு இல்லை. அக்கவிதை க.நா.சு.வைப் பற்றியதாக மட்டும் வாசிக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சமர்ப்பணக் குறிப்பை நீக்கியதாகச் சொல்கிறார்.

இவர், க.நா.சு. சென்னை மயிலாப்பூரில் வசித்த காலத்தில் கவிஞர் ஆனந்துடன் சென்று சந்தித்திருக்கிறார்.

திலீப்குமார் (1951-), வசந்த சூர்யா (1942-)

திலீப்குமார் தொகுத்து, வசந்த சூர்யா மொழிபெயர்ப்பில் Penguin வெளியிட்ட ‘A Place to Live’ (2004) என்ற தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தொகுப்பு ‘In memory of Pudumaipittan and Ka Naa Subramanyam’ என்ற சமர்ப்பணக் குறிப்புடன் வெளியாகியுள்ளது.

தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தலைமகனாகத் திகழ்வார் புதுமைப்பித்தன்; தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் செழுமைக்கு வித்திட்ட விமர்சகர் க.நா. சுப்ரமண்யம். இந்தத் தொகுப்பு நூலின் சமர்ப்பணக் குறிப்பு இருவருக்குமிடையில் நிலவிய நட்பை உணர்த்தும் பாங்கிலும் உள்ளது.

க.நா.சு., ‘கார்க்கி’ (ஜன.-பிப். 1986) இதழில் வெளியான பேட்டியில் தமிழில் சிறப்பாகச் சிறுகதைகள் எழுதிவரும் இளைஞர்களின் பட்டியலில் திலீப்குமார் பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார். வசந்த சூர்யாவின் ‘The Stalk of Time’ (1985) கவிதைத் தொகுப்புக்குக் க.நா.சு. முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார்.

P Lal (1929-2010)

பி. லால் என அறிப்படும் புருஷோத்தம லால் ‘The Parrot’s Death’ (1960) என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் ஒவ்வொரு கவிதையையும் ஒரு நண்பருக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார். அதில் ‘Not Dangerously Perhaps’ என்ற கவிதை க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பணம்.

லால் தொகுத்து வெளியிட்ட Modern Indian Poetry in English (1969) என்ற நூலில் க.நா.சு., எழுதிய ஒரு கவிதையும் உள்ளது. அத்தொகுப்பு அதில் உள்ள கவிதைகளை எழுதியவர்களுக்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

லால் 1958ஆம் ஆண்டில் Writers Workshop என்ற அமைப்பை நிறுவினார். அந்த அமைப்புடன் க.நா.சு.வுக்குத் தொடர்பு இருந்தது. லால் நடத்திய ‘Miscellany’ என்ற பத்திரிகையில் க.நா.சு.வின் எழுத்துகள் வெளியாகியுள்ளன. Writers Workshop மூலம் வெளியிடுவதற்கு சங்கக் கவிதைகளைக் க.நா.சு. மொழிபெயர்த்தாகவும் தெரிகிறது. லால் ஆங்கிலத்தில்

செய்த மகாபாரத மொழியாக்கம் பற்றிக் க.நா.சு. கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.

Shrawan Kumar

இந்தி எழுத்தாளர் ஷ்ரவண் குமார் தனது ‘The Ghost’ (1979) என்ற குறுநாவல் புத்தகத்தைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார். பின்னர் வெளியிட்ட தனது குறுநாவல் தொகுப்பின் முன்னுரையிலும் க.நா.சு.வின் நட்பை நினைவுகூர்கிறார்.

க.நா.சு. தொகுத்து வெளியிட்ட ‘Contemporary Indian Short Stories’ (1977) தொகுப்பில் ஷ்ரவண் குமாரின் இந்தி சிறுகதை (The Strom) இடம்பெற்றுள்ளது.

வே.மு. பொதியவெற்பன் (1949-)

க.நா.சு.வை ‘எதிராளி’யாகக் கருதும் பொதியவெற்பனும் அவருக்கு ஒருநூலைச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். ‘சொல்லின் மந்திரமும் சொல் ஓய்ந்த மௌனமும்’ (2005) என்ற நூல்,

‘ஆவணப்படுத்தும் அரும்பெற்ற கொடையாய் முன்னைப் பழைமை ‘முதுசொம்’ மீட்டே வாயில் சமைத்த பதிப்பு முன்னோடியர் சிவைதாவிற்கும் உவேசாவிற்கும்; பின்னைப் புதுமைச் சாளரத் திறந்த கலைப்பயணி எதிராளியர் க.நா.சு.விற்கும் தஞ்சைப் பரகாஷிற்கும்’

எனக் குறிப்பிட்டு க.நா.சு. உள்பட நால்வருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நூலில் க.நா.சு. பற்றி ஒரு கட்டுரையும் உள்ளது.

ராணிதிலக் (1972-)

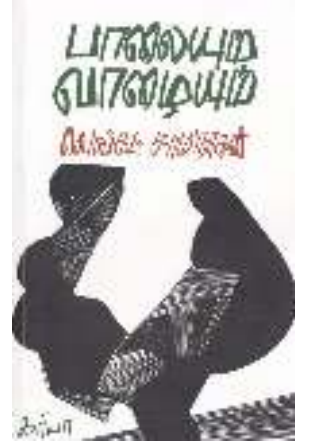
ராணிதிலக் தனது ‘பாஹ்’ (2026) என்ற குறுங்கதைத் தொகுப்பைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார். “ஐரோப்பியச் சிறுகதைகள்” என்கிற நூலின் மூலம் குறுங்கதைகளைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்த நவீனர் க.நா.சு. அவர்களுக்கு இந்த எழுத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். என்பது அவர் எழுதியுள்ள சமர்ப்பணக் குறிப்பு.

க.நா.சு.வின் தொகுக்கப்படாத கதைகளைச் சேகரித்து ‘விசிறி’ என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். அண்மைக்காலத்தில் க.நா.சு. நூல்கள் பல மறுபதிப்பு காணக் காரணமானவர்களில் ஒருவர்.

சுரேஷ் பிரதீப் (1992-)

சுரேஷ் பிரதீப் ‘அப்பால் உள்ளவை’ (2026) என்ற விமர்சனக் கட்டுரைத் தொகுப்பை ‘க.நா. சுப்ரமண்யம் நினைவுக்கு’ சமர்ப்பித்துள்ளார்.

முன்னோடிகளின் முழுப் படைப்புகையும் எடுத்துக்கொண்டு விரிவான விமர்சனம் எழுதும் வழக்கத்தைத் தமிழில் தொடங்கிவைத்தவர் க.நா.சு.

இந்தத் தலைமுறையில் அப்பணியைத் தொடர்கிறவர்களில் ஒருவர் சுரேஷ் பிரதீப்.

ந. ஜயபாஸ்கரன் (1947-)

ந. ஜயபாஸ்கரன் 'பேய் முலை அமுது' (2026) என்ற கவிதைத் தொகுப்பை 'காரைக்காலம்மையின் கவிதை உலகத்தை எனக்குக் காட்டிய க.நா.சு. அவர்களுக்கு' சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார். இது விரைவில் வெளிவரவுள்ள புதிய தொகுப்பு.

“‘விமரிசனக்கலை’ (1959) என்ற நூலின் இறுதியில் ‘காரைக்காலம்மையார்’ என்ற தலைப்பில் க.நா.சு. எழுதியிருந்த அற்புதமான கட்டுரைதான், காரைக்காலம்மையை நோக்கி என்னைத் திருப்பியது” என்கிறார் ஜயபாஸ்கரன். தான் வாசித்த க.நா.சு.வின் ஆங்கிலப் படைப்புகளைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். சில முக்கியமான கட்டுரைகளைப் படியெடுத்து அனுப்பி உதவியிருக்கிறார்.

S. பத்மாவதி-D. G. ஹரிபிரசாத்

S. பத்மாவதி, D.G. ஹரிபிரசாத் இருவரும் கூட்டாக வெளியிட்டுள்ள நூல் Mahatma Gandhi Assassination J.L. Kapur Commission Report - Part - 1 (2017). க. நா.சு.வின் நினைவுகளைப் போற்றி நூலைக் காணிக்கையாக்குவதாகச் சமர்ப்பணக் குறிப்பு கூறுகிறது.

“This Book is dedicated to the supreme memories of the legendary writer and critic Mr. Ka.Na. Subramaniam @ Ka.Na.Su. (31 January 1912-18 December 1988)”

இந்த நூல் இணையத்தில் தென்பட்டதும் அதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு எழுதினேன். க.நா.சு.வைப் பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிந்த செய்திகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டேன். அந்த மடலுக்கு விரைவில்

பதில் கிடைத்தது. மறுநாள் காலையில் வந்த அலைபேசி அழைப்பில் ஹிம்சாகர் என்பவர் பேசினார். சிதம்பரத்தில் வழக்கறிஞராக இருப்பதாகவும் க.நா.சு. தனக்கு அத்திம்பேர் என்றும் கூறினார். க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நூல் இவரது மனைவியும் மகனும் இணைந்து வெளியிட்டதுதான். இவர்களுடன் ஏற்பட்ட நட்பால் க.நா.சு.வைப் பற்றிச் சில அரிய செய்திகள் தெரியவந்தன. குடும்பப் படங்கள் சிலவற்றையும் பகிர்ந்துகொண்டார். க.நா.சு.வுக்கு ஒரு படத்தொகுப்பு நூல் வெளியிடும் திட்டம் உள்ளது. அந்த நூலில் ஹிம்சாகர் அவர்கள் அளித்த படங்களும் இடம்பெறும்.

திலீப்குமார் - வசந்த சூர்யா, S. பத்மாவதி - D. G. ஹரிபிரசாத் நால்வரையும் சேர்த்து, 23 பேர் க.நா.சு. வுக்கு தங்கள் நூல்களை, படைப்புகளைக் காணிக்கையாக்கியுள்ளனர். 21 பேர் தங்கள் நூலைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளனர். பி. லால், ஷாஅ, இருவரும் தங்கள் கவிதையொன்றைச் சமர்ப்பித்துள்ளனர். நகுலனும் ஞானக்கூத்தனும் நூல் சமர்ப்பணத்துடன் கவிதையையும் சமர்ப்பித்தவர்கள். இவர்களில் 12 பேர் க.நா.சு.வை நேரில் சந்திப்பதற்கும் அவருடன் நன்கு பழகுவதற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் எனத் தெரிகிறது. லால், ஷரவண் குமார் இருவரையும் பற்றித் திட்டமாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்றாலும், அவர்களும் நேரடிப் பழக்கம் கொண்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். லாலுடன் க.நா.சு.வுக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பு இளமையில் தன் சித்தப்பாவுடன் கல்கத்தாவில் வசித்தபோதே ஏற்பட்டிருக்கலாம். லால் 1960ஆம் ஆண்டிலேயே தன் கவிதையைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்திருப்பதிலிருந்து அவர்களது நட்பைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

க.நா.சு.வுக்கு அளிக்கப்பட்ட நூல் சமர்ப்பணங்களில் முதலாவது 1972ஆம் ஆண்டு வெளியான ஷண்முக சுப்பையாவின் ‘கண்ணன் என் தம்பி’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பு. இது அவரது முதல் நூலும்கூட. சுந்தர ராமசாமியும் தனது முதல் கட்டுரைத் தொகுப்பைக்

க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார். வெங்கட் சாமிநாதன் தனது முதல் இரண்டு நூல்களிலும் க.நா.சு.வைப் பற்றி 'சமர்ப்பணம் போல்' ஒரு குறிப்பைச் சேர்த்துள்ளார். சுரேஷ் பிரதீபும் அச்சில் வெளியாகும் தனது முதல் கட்டுரைத் தொகுப்பைக் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார்.

1960-ல் கவிதை சமர்ப்பணம் செய்த பி. லாலுக்குப் பிறகு, எழுபதுகளில் மூவரும் (ஷண்முக சுப்பையா, வெங்கட் சாமிநாதன், ஷ்ரவண் குமார்), எண்பதுகளில் நால்வரும் (அசோகமித்திரன், நகுலன், சுந்தர ராமசாமி, சா. கந்தசாமி) தொண்ணூறுகளில் இருவரும் (சி.சு. செல்லப்பா, ஷாஅ) தங்கள் படைப்புகளைக் க.நா.சு.வுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளனர். புத்தாயிரத்தில் இதுவரையில் க.நா.சு.வுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் பதினொன்று. அவற்றில் மூன்று நூல்கள் 2026ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தவை.

க.நா.சு.வைச் சந்தித்துப் பழகியவர்களின் சமர்ப்பணக் குறிப்புகளில் அவரிடம் கொண்ட நட்பும் மதிப்பும் துலங்குகின்றன; அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெறாத பின் தலைமுறையினரின் 'உரிமையுரை'கள் ஓர் இலக்கிய முன்னோடியின் பங்களிப்புகளுக்கு மரியாதை செலுத்துபவையாக உள்ளன.

இந்த நூல் சமர்ப்பணங்கள் க.நா.சு. என்ற எழுத்தியக்கத்தின் மீது அவர்கள் கொண்ட ஈடுபாட்டின் வெளிப்பாடு. இவர்களுடன் இணைபவர்கள் இன்னும் இருக்கலாம். க.நா.சு.வுடன் நெருங்கியப் பழகி, அவர்மீது நன்மதிப்பு கொண்ட எல்லா எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் முழுமையாகப் பார்க்கக் கூடவில்லை. தேடிப் பார்க்கும்போது இந்தப் பட்டியல் இன்னும் நீளலாம். ●

மீனாட்சி கோபாலன்
<sharetosrini@gmail.com>

பயன்பட்ட கட்டுரைகள் / நூல்கள்

- ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, 'புதுமைப்பித்தனும் நூல் அன்பளிப்புரைகளும்', 'தி இந்து' (இந்து தமிழ் திசை), ஜூன் 20, 2017
- மு. அருணாசலம், 'உரிமையுரை', 'சக்தி', மே 1945
- தொ.மு.சி. ரகுநாதன், 'சமர்ப்பணம்', 'சக்தி', ஜூலை 1948
- வெங்கட் சாமிநாதன், 'இன்னும் சில ஆளுமைகள்', காவ்யா பதிப்பகம், அக்டோபர் 2001
- சி.சு. செல்லப்பா, 'படைப்பியல்', பீகாக் பதிப்பகம், மார்ச் 1993
- ஷண்முக சுப்பையா, 'கண்ணன் என் தம்பி', ஏப்ரல் 1972,
- அசோகமித்திரன், 'விமோசனம்', நம்மதா பதிப்பகம், 1982
- Nakulan, 'A Tamil Writer's Journal', 1984
- சுந்தர ராமசாமி, 'சுந்தர ராமசாமி கட்டுரைகள்', கீரியா, 1984
- வெங்கட் சாமிநாதன், 'பாலையும் வாழையும்', மணி பதிப்பகம், மார்ச் 1976
- சா. கந்தசாமி, 'சிறந்த சிறுகதைகள்', கலைஞன் பதிப்பகம் டிசம்பர் 1988
- ஞானக்கூத்தன், 'என் உளம் நிறிநீ', காலச்சுவடு பதிப்பகம், டிசம்பர் 2014
- அழகியசிங்கர், 'தொலையாத தூரம்', விருட்சம் வெளியீடு, செப்டம்பர் 2001
- அரவிந்தன், கனவின் யதார்த்தப் புத்தகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், டிசம்பர் 2011
- ஜெயமோகன், 'நவீனத்துவத்தின் முகங்கள்', தமிழினி, செப்டம்பர் 2003
- சி. மோகன், 'அங்கீகரிக்கப்படாத கனவின் வலி', டிஸ்கவரி பதிப்பகம், 2022
- ஷாஅ கவிதை, அழகியசிங்கர் (தொ-ர்), 'விருட்சம் கவிதைகள்' தொகுதி 1, விருட்சம் வெளியீடு, பிப்ரவரி 1994
- Dilipkumar (ed.), Vasantha Surya (Trans.), 'A Place to Live', Penguin, 2004
- வே. மு. பொதியவெற்பன், 'சொல்லின் மந்திரமும் சொல் ஓய்ந்த மௌனமும்', மருதம் பதிப்பகம், நவம்பர் 2005
- ராணிதிலக், 'பாஹ்', அழிசி, ஜனவரி 2026
- சுரேஷ் பிரதீப், 'அப்பால் உள்ளவை', மீ வெளியீடு, ஜனவரி 2026
- P. Lal, 'The Parrot's Death', Writers Workshop, 1960
- Shrawan Kumar, 'The Ghost', Samkaleen Prakashan, 1979
- ந. ஜயபாஸ்கரன், 'பேய் முலை அமுது', 2026
- S. Padmavathi, D.G. Hariprasath, Mahatma Gandhi Assassination J.L. Kapur Commission Report – Part – 1, Notion Press, 2017

Shri Hospitals

Multi Speciality Hospital with 24 hours Trauma & Critical Care
103-C, Tamil Sangam Road (Behind Anna Park), Sankar Nagar, Salem - 636 007.

☎: 0427 4300027, 4300028 ☎: 77 08 3333 08

TOLL FREE NO : 1800 8 902 902

✉: info@shrihospitals.in 🌐: www.shrihospitals.in

OUR SPECIALITIES

- ❖ Cardiac Care & Preventive Cardiology
- ❖ Pulmonology
- ❖ Neurosciences
- ❖ Bone & Joint Clinic
- ❖ Plastic & Cosmetic Surgery
- ❖ Obstetrics And Gynecology
- ❖ Paediatrics & Neonatology
- ❖ Renal Clinic
- ❖ Gastroenterology
- ❖ Internal Medicine
- ❖ Accident & Emergency
- ❖ Anaesthesiology & Critical Care
- ❖ Psychology

HEALTH PACKAGES

- ❖ Master Health Package
- ❖ Cardiac Package
- ❖ Diabetic Package
- ❖ Renal Package
- ❖ Liver Package
- ❖ Lung Package
- ❖ Women health Package
- ❖ Smoker's Package
- ❖ 'Breathlessness' Package

OUR FACILITIES

- ❖ Open 24x7
- ❖ Diagnostics Laboratory
- ❖ Pharmacy
- ❖ Radiology & Imaging
- ❖ Patient Rooms
- ❖ Accident & Emergency Centre
- ❖ Intensive Care Unit
- ❖ Ambulance Services
- ❖ Cafeteria

☛ Tamil Nadu Chief Minister's Comprehensive Health Insurance Scheme ☛ Star Health and Allied Insurance Company ☛ All Private Health Insurance Schemes are available

உங்கள் கனவுகளுக்கும் தேவைகளுக்கும்... என்றென்றும் கைகொடுக்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்!

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உங்கள் அனைவரோடும் உங்களின் நெருக்கடி நேரத்தில் நீளும் உதவிக்கரமாக, நீண்ட கால கனவுகளை நிறைவேற்றும் நண்பனாக, தொழில்நீதியான நிதிப் பற்றாக்குறைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் தோழனாக உடன் பயணிக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

குறைந்த தொகைகளைக் கூட சீட்டு முறையில் சேமிக்க முடியும் என்பதை 1974 முதல் சாத்தியப்படுத்தி இருக்கும் ஸ்ரீராமிற்கும் உங்களுக்குமான இந்த இணக்கமான பந்தம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

மேலும்
விவரங்களுக்கு!

அருகில் உள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு வாருங்கள்.
உங்கள் தேவைக்கேற்ற சேமிப்புத் திட்டங்களோடு நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்!

அன்றும்,
இன்றும்,
என்றென்றும்..!

www.shriramchits.com

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

மக்களின் வளமான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி

கிரீம்ஸ் துகார், 14-9 கிரீம்ஸ் சாலை, சென்னை 6

போன்: 4223 6000

ideabricks.in

